

இதழ் 25 / மார்ச் 1996

கொண்டி

இயற்கைக்கு விரோதமானவைகளே இன்று
நம் நிலத்தை ஆள்கின்றன
எமது வானத்தின் கூக்குரலைக் கூட கேட்க முடியாதவாறு

பசித்தவர்களின் அழுகையை
விநோதமானப் பிணிகளின் விகம்பலை
செத்துக் கொண்டிருக்கும்
பூமியின் குரலைக் கேட்க முடியாதவாறு
செவிடுகளாக.

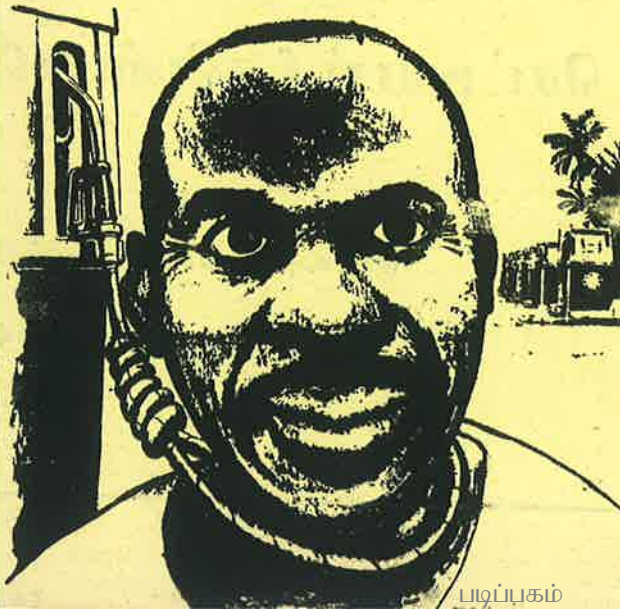
இரத்தம் பீறிடக் காயப்பட்ட பூமி
பாலை நிலங்களைப் பிரசவிக்கிறது.
நாம் இயற்கைக்கு விரோதமான காலத்தில்
வாழ்கிறோம்.

மறுபடி இதை நாம் இயற்கையான தாக்க வேண்டும்.

நமது பாடல்களின் மூலம்
நமது அறிவார்ந்த சீற்றத்தின் மூலம்.

கென் ஸரோ விவா

எழுத்தாளன் - சூழுவியலாளன் - மனித உரிமையாளன்

கண் கவரும் தங்க வைர நகைகளுக்கு

நடராஜ் செட்டியார் & சன்ஸ் A/C

ஈஸ்வரன் கோவில் வீதி

திருப்பூர்-641 604

கென் ஸரோ விவா

எழுத்தாளன் குழலியலாளன் மனிதஉரிமையாளன்

யமுனராஜேந்திரன்

அதிகாலையில் எழுப்பப்பட்டு வேறு சிறைக்கு மாற்றப்படப் போகிறோம் நாங்கள் சாகப் போவதில்லை என நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிட்டபடிப்போன அவர்கள் நேரடியாக தூக்குமேடைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார்கள். அடுத்த அறை மணி நேரத்தில் ஒன்பது பேரும் தூக்கிலிடப்பட்டார்கள். வருடம் : 1995. மாதம் : நவம்பர். நாள் : 10ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை. நேரம் : 11.30. 'எல்லாம் முடிந்து விட்டது' என்றார் திருமதி. கென் ஸரோ விவா. ஸரோ விவா 1941 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 10ம் நாள் நைஜீரியாவில் பிறந்தார்.

கென் ஸரோ விவா கொல்லப்பட்டுவிட்டார். அவரோடு சேர்ந்து ஒன்பது குழலியலாளர்கள் மனித உரிமையாளர்கள் முழு உலகமும் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க நைஜீரிய ராணுவ மனித விரோதிகளால் கொல்லப்பட்டுவிட்டார். அம்னஸ்டி இன்டர் நேசனல் போன்ற மனித உரிமை அமைப்புக்கள், கீரின் பீஸ் பிரேனிட்ஸ் ஆப் தி எர்த் போன்ற குழலியல் அமைப்புக்கள் குந்தர் கிரால் மாக்பூல் ரூஸ்டி ஹெரல்ட் பின்டர் ரஹீம் கோதிமர் கீதாகபூர் போன்ற எழுத்தாளர்கள் உள்ளிட்ட உலக எழுத்தாளர் அமைப்புக்கள், நெல்ஸன் மண்டேலா டூடு போன்ற கருப்புத் தலைவர்களின் அரசுகள், பிரிட்டிஸ் லா ஸொஸைட்டி போன்ற சட்ட அமைப்புக்கள் அனைவருடையதும் வேண்டுகோள்களை உதாசீனப்படுத்தி விட்டு கென் ஸரோ விவா தூக்கிலிடப்பட்டார்.

கென் ஸரோ விவா செய்த குற்றம் என்ன? கென் ஸரோ விவா எந்த உரிமைகளுக்காகப் போராடினார்? கென் ஸரோ விவா யாரை எதிர்த்து போராடினார்? உலகின் மனசாட்சியுள்ள அத்தனை மனிதர்களையும் அமைப்புக்களையும் உலுக்கியிருக்கும் கென் ஸரோ விவா யார்?

கென் ஸரோ விவா நைஜீரிய எழுத்தாளர், கவிஞர், நாவலாசிரியர், தொலைக்காட்சி நாடகாசிரியர். நைஜீரிய நாட்டுப் புறப் பாடல் தொகுப்பாளர். குழந்தைகள் எழுத்தாளர். நைஜீரிய எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவர். பத்திரிக்கையாளர்.

ஸரோ விவா தனது ஒகோனி இன மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகப் போராடினார். 250 இனங்களைக் கொண்ட நாடு நைஜீரியா. 10 கோடி 50 இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட நாடு. இதில் ஒகோனி (OGONI) இனத்தின் ஜனத்தொகை 5 இலட்சம் தான். அவர்களது வாழ்மிடம் 400 மைல் பரப்பளவு மட்டுமே நதி பாயும் பூமி அவர்களிடையது. இந்த நதிப்படுகை எண்ணெய் வளம் மிக்கது. பிரிட்டிஷ் கம்பெனி லெஸ் (Shell) அமெரிக்கக் கம்பெனி Texaco மற்றும் இத்தாலிய, பிரெஞ்சு எண்ணெய்க் கம்பெனிகளின் சுரண்டல் பூமி. நைஜீரியாவில் ஆட்சி செய்யும் மிகப் பெரிய எண்ணெய்க் கம்பெனி லெஸ் தான். நைஜீரிய ராணுவ ஆட்சியோடு கைகோர்த்துக் கொண்டு ஒகோனி மக்களின் பூமியைச் சூறையாடியது.

ஒகோனி மக்களின் குடியிருப்புக்களுக்குள் கிராமங்களின் வயல்களுக்குள் குழந்தைகளின் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு இடையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக பாம்புபோலப் படுத்துக் கிடக்கிறது லெஸ் கம்பெனியின் எண்ணெய்க் குழாய்கள். வயல்கள் வரண்டன. நீர் விசமாகியது. காற்று வினமாகியது. கேன்ஸர் நோயினால் மக்கள் வதைப்பட்டனர். ஒகோனி மக்களின் நிலப்பரப்பிலிருந்து பெறப்பட்ட இலாபம் ஒகோனி மக்களுக்கு இல்லை. மாடுகள் ராணுவ ஆட்சியாளர்களுக்கும் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கே போய்ச் சேர்ந்தது.

தூய காற்று, தூய குடிநீர், தூய இருப்பிடம் இதுவே கென் ஸரோ விவாவின் கோரிக்கை. இது ஒகோனி மக்களின் அடிப்படை உரிமை என்றார் விவா. போராட்டம் எழுந்தது. லெஸ்

கம்பெனியும் போலீஸும் சேர்ந்து 250 கிராமங்களை எரித்தது. 500 மக்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். மக்கள் தேர்தலைப் புறக்கணித்தார்கள். ஸரோ விவா சொன்னார்: காலனியாதிக்கத்துக்குப்பின் மீண்டும் உலக சிறுபான்மை மக்கள் இருவித காலனியாதிக்க விளைவுகளைச் சந்திக்கிறார்கள். ஒன்று பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தின் விளைவுகள். இரண்டாவது விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் பேரின காலனியாதிக்கத்தின் விளைவுகள் ஒகோனி மக்களுக்கு நேர்திருப்பது இதுதான். ஒகோனி மக்களின் வளங்களை அவர்களே கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அம்மக்களின் அரசியல் சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டும் என்றார்.

ஒகோனி மக்கள் கண்கட்டு போலி தேர்தல்களை நிராகரித்தனர். இளைஞர்கள் கோபம் கொண்டிருந்தனர். 1994 ஜூன் ஸரோ விவா கைது செய்யப்பட்டார். அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்த சமரசவாதத் தலைவர்கள் கலவரங்களில் கொல்லப்பட்டனர். ஸரோ விவாதான் கொல்வதற்கு திட்டம் தீட்டினார் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

கொலை நடைபெற்ற அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸரோ விவா சிறையில் இருந்தார். அவர் மீதான வழக்கு மிகச் சாதாரண வழக்குமன்ற நியதிகளைக் கூட பின்பற்றவில்லை. அவர் பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை. முறையீடு செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. சாட்சிகளாகச் சொல்லப்பட்ட இருவர் தமது சாட்சிகள் பயமுறுத்தல் மூலம் பெறப்பட்ட பொய் எனச் சொன்னார்கள். வழக்கு சாதாரண வழக்கு மன்றத்தால் அல்லது ராணுவ கோர்ட்டில் நடத்தப்பட்டது. ஒரு ராணுவ அதிகாரி இரு நீதிபதிகள் தீர்ப்பளித்தனர். 'இது சட்டப்பூர்வமாக நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு கொலை' என்கிறது பிரிட்டிஷ் லா ஸொஸைட்டியின் ஆய்வு.

காமன் வெல்த் நாடுகள் கேட்டுக் கொண்டது. நெல்சன் மண்டேலா மனித உரிமை அமைப்புகள் மேற்கத்திய அரசியல் தலைவர்கள் ஜான் மேஜர், பில் கிளிண்டன் கேட்டுக் கொண்டனர். எழுத்தாளர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். அனைத்தையும் நிராகரித்து விட்டு நவம்பர் 10 ஸரோ விவா தூக்கிலிடப்பட்டார்.

நைஜீரியாவின் பிரதான வர்த்தக சமூகங்கள் மேற்கு நாடுகளும் பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும், மேற்கு ஐரோப்பியாவும் சீனாவும் பிரதான ஏற்றுமதியாளர்கள், பிரிட்டனும் அமெரிக்காவும் பிரதான ஆயுத ஏற்றுமதியாளர்கள் நைஜீரியாவின் சொத்துக்களும் இந்த நாடுகளில் தான் வங்கிகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வங்கிக் கடன் கொடுத்தவையும் இந்த நாடுகள் தான்.

ஸரோ விவா கொல்லப்பட்டபின் பிரிட்டனும் பிரான்ஸும் அமெரிக்காவும் தமது ராஜதந்திரிகளை வாபஸ் பெற்றிருக்கிறது. ஆயுத ஏற்றுமதியை மட்டுப்படுத்தியிருக்கிறது. முற்றாகக் கைவிடவில்லை. இது பிரயோஜனமற்றது என்கிறது. கம்ப்யூனிஸ்ட் இன்டர் நேசனல். நைஜீரியாவின் வளம் என்னெய் ஏற்றுமதியில் உள்ளது. அதன் மேற்கத்திய வர்த்தக தொடர்பில் உள்ளது. இவை இரண்டும் முடக்கப்பட வேண்டும் என்கிறது மனித உரிமை அமைப்புகள் மேஜரும், கிளிண்டனும் மறுத்து விட்டனர். ஏற்கெனவே ஈரான், ஈராக், லிபியா மீது தடை இந்தத்தடை அமெரிக்க பிரிட்டிஷ் வர்த்தக அரசியல் நலன்களைப் பாதிக்கும். பன்னாட்டு மூலதனத்தைப் பாதிக்கும். ஆகவே இது சாத்தியமில்லை எனச் சொல்லிவிட்டது.

அமெரிக்காவையும் பிரிட்டனையும் மேற்கு நாடுகளையும் பொறுத்துது மனித உரிமை என்பதெல்லாம் தனது அரசியல் பொருளாதார நலன்களுக்கு அப்புறம் தான் என நிரூபிக்கும் சம்பவம் இது. ஸெல் பகாசுரக் கம்பெனி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. உலக மனித உரிமை அமைப்புகள் நெல்சன் மண்டேலா சூழலியாளர்கள் அரசுகள் போன்வற்றோடு சேர்ந்து ஸரோ விவா விடுதலைக்கு தான் பாடுபட்டதாம். அயோக்கியத்தனம் நாகரீகமான வர்த்தகங்களில் பொறுக்கித்தனம் ஒகோனி மக்களின் போராட்டங்களை பேச்சுவார்த்தை மூலம் அல்லது ராணுவ ஒடுக்க முறையின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள கோரிக்கை விடுத்தது ஸெல் தான். மாபெரும் மக்களின் எழுச்சிகளினால் ஸெல் 1993 இறுதியில் ஒகோனி மண்ணிலிருந்து வெளியேறியது. இன்றளவும் எரிந்து கொண்டிருக்கும்

ஒகோனி மண்ணுக்கு காற்றுக்கு கிராமங்களுக்கு நஷ்ட ஈடுகொடுக்க மறுத்து வருகிறது ஸெல் கம்பெனி. சமீபத்தில் நைஜீரிய உயரதிகாரிகள் ராணுவ ஜெனரல்கள் ஸெல் கம்பெனி டைரக்டர்களுக்கு இடையிலான ஒரு ரகசியக் கூட்டத்தை அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறது லண்டன் கார்டியன் பத்திரிக்கை.

உலக அளவிலான பொருளாதாரத் தடை மனித உரிமை அமைப்புக்களின் வேண்டுகோள் போன்றவைவற்றால் விடுதலைபெற்ற கறுப்பினத் தலைவர் நெல்சன் மண்டேலா நைஜீரியாவை தண்டிக்கக் கூடாது, மெல்ல மெல்ல வழிக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமெனச் சொல்லியதால் நைஜீரிய மனித உரிமையாளர்களால் கண்டிக்கப்பட்டார். நைஜீரியா இப்போது காமன்வெல்த் அமைப்பிலிருந்து தற்காலிக நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நைஜீரிய ராணுவ ஆட்சி இதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. மேற்கு நாடுகளின் இறக்குமதி ஏற்றுமதி விவாபாரம் பாதிக்கப்படாத வரை அதற்குக் கவலையில்லை. ஜான் மேஜரும், பில் கிளிண்டனும் தனக்கு நண்பர்கள் என்பது அந்த ஒடுக்குமுறை அமைப்புக்குத் தெரியும். மேற்கின் மனித உரிமை நாடகம் வெறும் பசப்பு என்பதையும் அந்த ஒடுக்குமுறை ஆட்சி அறியும்.

1960 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி திரும்பத் திரும்ப ராணுவக் கவிழ்ப்புக்கள் நடந்துவரும் நாடு நைஜீரியா. பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தின் அத்தனை கொலை விளைவுகளையும் தொடர்ந்து தாங்கி வரும் நாடு. மூன்றாம் உலக நாடு என்பதால், காலனியாதிக்கத்தினின்றும் விடுதலைப் பெற்ற நாடு என்பதால், நிறைய உள்நாட்டு முரண்பாடுகள் இருக்கிறது என்பதால் நைஜீரியாவை மனசாட்சியுள்ளவன் ஆதரிக்க தேவையில்லை.

ஸரோ விவா பிரிவினைக்காகப் போராடியவர் என்ற முழு குற்றம் சாட்டு இருக்கிறது. அது மிக அப்பட்டமான பொய் அதைத் திரும்பத் திரும்ப அவர் மறுத்திருக்கிறார். அவரது நோக்கம் தெளிவானது. தனது சிறுபான்மை ஒகோனி மக்களுக்கு தூய காற்று, நீர், குடியிருப்பிடம் வேண்டும். பொருளாதார வளத்தையும் அரசியலையும் நிர்ணயிக்க உரிமை அவர்களுக்கு வேண்டும். இது அடிப்படை மனித உரிமையோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். இதற்கு எதிராக ஸெல் கம்பெனி வரும்போது பன்னாட்டு மூலதனங்கள் வருகிறபோது ராணுவ ஆட்சிகள் வருகிறபோது அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியது தனது கடமை என்கிறார்.

நைஜீரியாவில் இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு சோவியக் கொள்கைகளைப் பேசுபவர்களுக்கு இடமில்லை, தேர்தலில் போட்டியிட பொதுவாழ்வில் பங்கு பெற உரிமையில்லை. கென் ஸரோ விவா இடதுசாரியில்லை. தாராள உணர்வுள்ளவர். கடவுள் நம்பிக்கையாளர். அடிப்படை மனித உரிமையாளர். தனது மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடியவர். உண்மையில் புத்தகங்கள் கருத்துகள் தரும் உத்வேகத்தை விடவும் வாழ்பனுவலம் தரும் விவேகமும் அதன் அடிப்படையில் விரிவு பெறும் கருத்துலகமுமே ஒரு மனிதனைப் போராடத் தூண்டுகிறது. ஸரோ விவா ஆங்கில இலக்கியம் பயின்றவர். பேராசிரியர். எழுத்தாளராக இருந்தவர். உணவுப் பொருட்கள் வர்த்தகத்தில் சில காலம் ஈடுபட்டவர். ஒரு கட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் நிராகரித்துவிட்டு தனது மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகப் போராட தன்னை அர்பணித்துக் கொண்டார்.

எழுத்துக்கும் அடிப்படை மனிதர் மீதான அன்புதான் தூயகாற்று, நீர் குடியிருப்பு போன்றவற்றுக்கான போராட்டமும் மக்களின் மீதான அன்புதான். சூழலியலாளன் எழுத்தாளன் மனித உரிமையாளன், கலைஞன், புரட்சியாளன் எல்லோரினது செயல்பாட்டுக்கு ஆதாரம் ஒன்று தான்! அது மக்களின் மீதான மனிதர் மீதான பேரன்பு.

மனித குலத்தின் மீது பேரன்பு கொண்டு அதற்காகவே மறைந்த இரத்தசாட்சி கென் ஸரோ விவா. அவனது எதிர்காலத் கனவை உலகெங்கும் முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டியதும் நமது பல்வேறு கூடமையில் ஒன்றுதான்.

அஞ்சலி

கென் ஸரோ விவாவுக்கு

பென் ஒக்ர்

இதற்காக இவர் சிறையிலடைக்கப்பட்டதான் வேண்டும்
 மண்ணே நேசித்ததற்காக
 சித்திரவதை செய்யப்பட்டதான் வேண்டும்
 பூயியை நேசித்ததற்காக
 அது சிதறடிக்கப்பட்டபோது கதறியதற்காக
 இது சகிக்கப்பட முடியாத மிகக்கொடுமையான தவறு தான்
 நாம் இயற்கைக்கு விரோதமான காலத்தில் வாழ்கிறோம்
 எமது புலம்பலின்மூலம் மறுபடி இவைகளை
 இயற்கையானதாகக்க வேண்டும்.

இயற்கைக்கு விரோதமான காலங்களுக்காக
 இங்கு
 மறுபடி மெளனம் மரபாகவேண்டும்
 ஆகவேதான் மண்பரப்பெங்கும் அநீதி ஒலிக்கிறது
 பொய்மைகொண்டு
 இயல்பாகிய தீமைகளோடு

பூமி நமது அன்புக்குப் பாத்திரமானது
 இயற்கைக்கு விரோதமானவைதான் இன்று
 நிம்மதியாக இருக்கமுடிகிறது
 பூயியை விழுமாக்கிக்கொண்டு
 இலாபத்தின் பொருட்டு பூமி அன்னையை பலாத்காரப் படுத்தி
 எண்ணெய்க்காக இரத்தம் கசிவித்து
 காயங்களை ஆற்றுவதற்குக் கூட குறைந்தபட்சம்
 முயற்சிகளற்று

மிகப்பலமான அன்பு கொண்டவர்கள்தான்
 இயற்கைக்கு விரோதமானவற்றால் இங்கு
 சிறையிலடைக்கப்படுகிறார்கள்
 பூமியின் துயரத்திற்காக அழுபவர்கள் இவர்களே
 பூமி அன்னையின் மெளன வஞ்சத்தின்
 தாழிகள் இவர்கள்
 அவளது எதிர்கால உற்பவத்துக்கு விதைகள்

இயற்கைக்கு விரோதமானவைகளே இன்று
 நம் நிலத்தை ஆள்கின்றன
 எமது வானத்தின் கூக்குரல்க் கூட கேட்கமுடியாதவாறு

பசித்தவர்களின் அழகையை
 விரோதமான பிணிகளின் விகம்பை
 செத்துக்கொண்டிருக்கும் பூமியின் குரலைக் கேட்க முடியாதவாறு
 செவிடுகளாக

இரத்தம் பீர்டக் காயம் பட்ட பூமி
 பாலைநிலங்களைப் பிரசவிக்கிறது
 அங்கேதான் அன்றொரு நாள் ஆப்பிரிக்காவின்
 கம்பீரமான நெடுதுயர்ந்த மரங்கள்
 தமது அடர்ந்த கூந்தலை
 சொர்க்கத்தின் பிரகாசக் காற்றில்
 சுத்திகரித்தன.

இதற்காக அவர் சிறையிலடைக்கப்பட்டதான் வேண்டும்
 மண்ணை நேசித்ததற்காக
 சித்திரவதை செய்யப்பட்டதான் வேண்டும்
 தனது மக்களைப் பாதுகாத்ததற்காக
 அழுத்தான் வேண்டும்
 புராதன நகரத்தார் அழுததைப் போல
 பூமி சிதறடிக்கப்படும் போது இவ்வேளையில் இவர்
 சகிக்கமுடியாத பொறுத்தமற்ற மரபெரும் தவறுதான்
 நாம் இயற்கைக்கு விரோதமான காலத்தில்
 வாழ்கிறோம்
 மறுபடி இதை நாம் இயற்கையனதாகக்கவேண்டும் நமது பாடல்களின் மூலம்
 நமது அறிவார்ந்த சீற்றத்தின் மூலம்

பென் ஓக்ரி - ஹைஜீரியக் கவிஞர், இங்கிலாந்தில் வாழ்பவர்,

ஸரோ வீவாவின் நண்பர் நாவலாசிரியர்.

* வியர்வை ரோஜைக்கள் : ரூ15

குழந்தை தொழிலாளர்கள் பற்றிய கவிதைகள்
 வெளியீடு : சேவ்

உழைக்கும் சிறார் கல்விமயம்

19, காட்டுவளவு முதல் வீதி,

தென்னம்பாளையம், திருப்பூர்

SAVE : SOCIAL AWARENESS AND VOLUNTARY EDUCATION

Director : Allosiys

நிஜமான சிறைச்சாலை

கென் ஸரோ விவா

ஒழுக்கும் கூடையல்ல
 ஈரம் கசியும் அகத்தமான அறைச்சுவருமல்ல
 பாடும் கொகவின் ரீங்கராமும் அல்ல
 சிறைக் கொட்டகையுமல்ல
 உன்னைத் தள்ளி கம்பிகளின் பின்அடைக்கும்
 காவலாளியின் சாவிச் சத்தமும் அல்ல
 மனித ஜீவராசிக்கோ யிருகத்துக்கோ
 சகிக்கமுடியாத
 நூற்றாழ்க்கும் ரேசன் சாப்பாடும் அல்ல
 இரவின் வெறுமையில் முழுகும்
 நாளின் சூன்யமும் அல்ல
 இதுவல்ல
 இதுவல்ல
 இதுவல்ல
 தலைமுறையாக உளது காதுகளில்
 பறையடிக்கப்பட்டுவரும் பொய் தான் அது
 ஒருவேளை சோற்றுக்காக
 கொலைகாரக் கட்டளைகளாகச் சொல்வதைச் செய்யும்
 பாதுகாப்பு அதிகாரியின் ஓட்டம் தான்
 அது சரியானது அல்லது எனத் தெரிந்தும்
 தீர்ப்பெழுதிக் கொண்டிருக்கும்
 நீதிபதியின் புத்தக எழுத்துக்கள் தான் அது
 அறங்களின் அழிவு
 மனசாட்சியை அடகுவைத்தல்
 சர்வாதிகாரத்துக்கு யிகப் பலமாக அங்கீகாரம்தருவது
 பணிவென்கிறபோர்வையில் அயோக்கியத்தனம்
 கேவலப்பட்ட ஆன்மாவின் என்று ஒளிந்து கொள்வது
 அது பயத்தினால் நனைந்த கால்சாராய்கள் தான்
 எமது சிறுநீரை சுத்தப்படுத்தக்கூடத் துணிவற்றிருக்கிறோம்.
 இதுதான்
 இதுதான்
 இதுதான்
 அன்பான நண்பர்களே, நமது சுதந்திர உலகை
 பாழுஞ் சிறைச்சாலை ஆக்குவது இதுதான்.

இலக்கியம் பற்றி

கென் ஸரோ வீவா

நைஜீரியாவில் நெருக்கடியான சூழ்நிலை உள்ள காலகட்டத்தில் இலக்கியம் அரசியலிலிருந்து பிரிந்திருக்கக் கூடாது என்பது எனது நிலைபாடு. செயல்பாட்டளவில், இலக்கியம் அரசியலுக்குள் நுழைந்து சமூகத்துக்காச் செயல்படவேண்டும். எழுத்தாளர்கள் வெறுமனே சந்தோஷ மூட்ட மட்டும் எழுதக்கூடாது. அதுபோலவே விமர்சன ரீதியான எதிர்மறையான போக்கோடு மட்டும் மட்டுப் படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது.

எனது அனுபவமென்னவென்றால் ஆப்பிரிக்க அரசுகள் எழுத்தாளர்களை உதாசீனம் செய்து விடமுடியும் ஏனெனில் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே படிக்கவும் எழுதவும் தெரியும். ஆகவே எழுத்தாளன் என்பவன் அறிவார்ந்து செயல்படும் மனிதனாக வேண்டும். (the Intellectual man of action) வெகுஜன இயக்கங்களில் அவன் பங்கேற்க வேண்டும். வெகு மக்களோடு நேரடியான தொடர்பை அவன் நிலைநாட்ட வேண்டும். அதன்வழி ஆப்பிரிக்க இலக்கியத்தின் வலிமையைப் பாய்ச்சவேண்டும் பேச்சின் மூலம் நாவின் மூலம். நாங்கள் நேரடியாக அனுபவிப்பதில் மேன்மையானதை எழுதுகிறோம், கேட்டதில் அற்புதமானவற்றை, கற்பனையில் அற்புதமானவற்றை.

இதுதான் நைஜீரிய எழுத்தாளர்கள் அனைவருமே அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்கான காரணமாகும். நைஜீரியாவில் நோபல் பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர் வோலே லோயாங்கா இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம் ஆகும். சாதாரணமாக அமைதியான பொறுமையான சிஞ்சு அக்சேயா கூட அரசியலுக்கு உந்தப்பட்டது இதனால் தான். அவரை ஒரு அரசியல் கட்சியில் ஈடுபட்டு செயல்பட வைத்தற்கும் இதுவே காரணம். அவர் மக்களை நோக்கி 'நாகரீக மதிப்பீடுகளுக்காக உரைநடையாக்குவோம்' எனப் பேசியதும் இதனால் தான். நைஜீரியாவில் இருக்கிற சூழலில் குண்டடர்களும் பூசணிக்காய்களும் ஆட்சி செய்வதை சும்மா சோம்பேறித்தனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. மனிதத்தன்மையற்று பூமியைக் கொச்சைப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க இயலாது. நைஜீரியாவில் போலீஸின் வெஞ்சிறைக்குள் அடைக்கப்பட்டுக்கும். இந்நேரம் இந்தச் சிந்தனைகள் எல்லாம் எனக்குள் ஓடுகிறது--

1984 நவம்பர் 10
1995 டிசம்பர் 3

இந்தியாவுக்கு யூனியன் கர்ஸ்பட் போலவேதான் நைஜீரியாவில் ஒகோனி மக்களுக்கு பிரிட்டிஷ் பெட்ரோல் கம்பெனியான ஸெல் கம்பெனியும். தலைமை அலுவலகம் தேம்ஸ் நதிக் கரையின் தென் பகுதியில் குளிர் காற்றின் சுகத்துடன் அமைந்திருக்கிறது.

தேம்ஸ் நதி தீரம் பெட்ரோலுக்காக கந்தலாக்கப்படவில்லை. பிரிட்டனின் கிராமங்கள் எதுவும் எண்ணெய்க் கிணறுகள் எரிந்து கொண்டிருக்கக் காணோம். ஒகோனி மக்களின் கிராமங்கள் வயல்கள் இன்றும் எரிந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நைஜீரியாவின் சூழல் பாதுகாப்புக்காக உதவி செய்வதாகப் பிதற்றும் ஸெல் கம்பெனி இன்றளவும் அம்மக்களின் உயிர்வாழ்தலுக்கும் தொடர்ந்து பயிர் வாழ்தலுக்கும் நேர்ந்திருக்கும் பாழிற்க்கு நஷ்ட ஈடு தர மறுத்துவருகிறது.

15000 மக்கள் போபாலில் கொல்லப்பட்டார்கள். பதினொரு ஆண்டுகளின் பின்பு இன்றும் ஒரு லட்சம் மக்கள் வரை நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்கள் அங்கவீனர்களாக, வேலை செய்ய முடியாதவர்களாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் யூனியன் கர்ஸ்பட் போபால் மக்களுக்கு பொறுப்பெடுத்தது போலவே ஒகோனி மக்களுக்கு ஸெல் பொறுப்பெடுக்கவில்லை. மாறாக ஸெல் கம்பெனியோடு British Petroleum Company யும் தற்போது நைஜீரியாவில் இயற்கை வாயு திட்டத்துக்கான ஒப்பந்தத்தை கையெழுத்திட்டு முடிந்திருக்கின்றன.

நைஜீரியா இந்தியா போன்ற நாடுகளின் அனுபவம் காட்டும் உண்மை இதுதான். தமது எதிர்காலத்தைக்கட்டமைக்க வேண்டிய பொறுப்பு மக்களுக்கே உள்ளது. மக்களோடு ஒன்றினைந்து அவர்களுள் அறிவார்ந்து செயல்படும் மனிதருக்கு வேண்டிய பொறுப்பு எழுத்தானதுக்கு உண்டு. அதுவே கெள் ஸரோ விவாவின் செய்தி.

கென் ஸரோவிவாவின் நூல்கள்

- 1) குழந்தைகள் நூல்கள் Tambari மற்றும் Tamnari in Dukumana-வெளியீட்டாளர்: Longman
- 2) நாவல்கள் : Sazaboy மற்றும் A Forest of Flowers. வெளியீட்டாளர்: Long man
- 3) அவர் இறக்கும் வரை எழுதியவை 4 நாவல்கள். ஒரு கவிதைத் தொகுதி. இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள். இரு நாடகங்கள். ஒரு நாட்டுப்புறப் பாடல் தொகுதி. 9 குழந்தைகள் நூல்கள். மூன்று கட்டுரை தொகுதிகள். பதிப்பாளர் : Saros Internationa Publishers. Nigeria
- 4) பத்திரிக்கைக் கட்டுரைகள் Punch, Vanguard, Daily Times பத்திரிக்கையில் வெளியாயின. The coming ogoni war எனும் கட்டுரையின் பிரசுரம் மறுக்கப்பட்டது. அதன் பின்பு ஒகோனி மக்களுக்கான அவரது பேராட்பம் உக்கிரம் பெற்றது.
- 5) ஸரோவிவா கலையின் சந்தோசமூட்டும் தன்மையை விட மக்களுக்கான அதன் செயல்பாட்டுத் தன்மையிலேயே அதிகம் அக்கரை கொள்கிறார்.
- 6) 1993 ஆம் ஆண்டு ஸரோவிவா கைது செய்யப்பட்டார். விடுதலையாகி மறுபடி கைதுசெய்யப்பட்ட அவர் 10 நவம்பர் 95 தூக்கிலடப்பட்டது வரைக்காலத்தில் அவர் எழுதியது, அவரது சிறைக்குறிப்புகள் மட்டுமே. 1995 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 3 ஆம் நாள் Penguin அவரது குறிப்புக்களைப்பதிப்பித்திருக்கிறது. 1995 A Month and a Day : A Dention Diary by Ken Saro Viva என்பது அந்தக் குறிப்பு நூலின் தலைப்பு.

நொண்டிப் பிழைப்பு

தெரு நாய்கள் விரும்பும் போது புணர்கின்றன

வீட்டு நாய்கள் குறியை வெளித்தள்ளித் தள்ளி

ஏக்கமாய் குறைக்கின்றன

அவைகள்

நம்மை அண்டியுள்ளன.

முட்டைகளை இழந்த சோகம்

கோழிகளைப் போல

காக்கைகளுக்கு ஏற்படுவது அபூர்வம்

காக்கைகள் நம்மிடம் வளர்வதில்லை.

பொய்மைக் கன்றுவைப் பார்த்து

பால் சுரக்கும் பரிதாபம்

காட்டெருமைகளுக்கு ஏற்பட்டதில்லை.

அவைகள் வனங்களில் வாழ்கின்றன

ஆடுகளுக்கு எப்போதும் அகால மரணம் தான்.

யாருக்கும்,

எப்போதும்,

அண்டிப் பிழைத்தால்

நொண்டிப் பிழைப்புதான்.

பக்தவச்சலம்

கவனமாயிருங்கள் அந்த இரவு மறுபடி வந்து விட்டது

ரம் அப்துல் ஹ்ஸைனி

மறுபடியொரு முறை
அந்தக் கொலைகால டிசம்பர் இரவு
நமீது கவிகிறது
காற்று குளிக்கிறது ஆனாலும் வியர்க்கிறோம்
காற்று குளிர்ந்து விட்டதினால் நாம்
பயத்தால் வியர்க்கிறோம்
நகரம் பழக்கயாள் தோற்றத்தை அடையத்துவங்கிவிட்டது.
அந்தக் கொடூரமான இரவுக்காற்று
விசமான இரவு
கொலையின் வியாபாரிகள் குற்றமற்ற எம்மக்களை
கொன்று குவித்தார்
இறுமல், நடுக்கம், ஒப்பாரி, கதறல்
ஒரு நகரமே தேம்பியமுதது ஓலத்தில் மூழ்கியது
சிலர் தமக்குள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்
பிறர் கண்ணீரால் குருடாகிக் கொண்டிருந்தனர்
பரஸ்பரம் அடுத்தவர் வேதனையைக் கணமுடியாதவாறு
குருடாகிக் கொண்டிருந்தனர்
பரஸ்பரம் உற்றார்களின் பிணங்களின் மீது
யிதித்தோடியபடி
சாவின் கோரங்களிலிருந்து உயிருடன்
தப்புவதற்கான பதட்டத்துடன்
ஏழைகள் கதியற்றவர் பணக்காரர்
அனைவருமே ஒரே தலைவலியைச் சந்தித்தனர்
வயோதிகர்கள் தளர்ந்தவர் அடுக்கப்பட்ட மரங்களாக
வீதிதோறும் வீழ்ந்து கிடந்தனர்
செத்துப்போன குழந்தைகளுக்கு தாய்மார்
வைத்தியம் பார்த்தபடியிருந்தனர்
ஹோ, அந்த யிருகத்தனமான வாயுக்கள்
மனிதர்கள் விலங்குகள் என விட்டுவைக்காமல்
ஒரே இரவில் செய்ததுதரளென்ன
மரங்கள் தவரங்கள் பூக்கள் இலைகள்
அனைத்தும் உதிர்ந்து போனது. எல்லாம் செத்துப்போயின
அந்தக் கொலைகார வஸ்து எல்லாவற்றையும்
எரித்து அது தொட்டனைத்தையும்

இன்றும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் மெளன பூமியிலிருந்து
மரணமுற்றவர்கள்

எச்சரிக்கையுடன் உரத்து முணுமுணுக்கிறார்கள்

“எவரும் இனி அந்தக் குரூரமான மரணத்தை

எதிர்கொள்ளக்கூடாது

காக வழிபாட்டாளர்களிடம் கவனமாயிருங்கள்

யுத்தத்தை விளைபவர்களைக் கண்காணியுங்கள்”

மெளனக் கல்லறைகளிலிருந்து குரல்கள்

வருகின்றன. மறுபடியும்

அந்தக் கொலைகார மூசும்பர் இரவு

நம் மீது கவிகிறது.

காற்று குளிராகும் போது நாம் பயத்தினால் வியர்க்கிறோம்.

ரப் அப்துல் ஹீஸைனி போபாலில் வாழும் இந்தியர் கவி. போபால்
விசவாயுவால் பாதிப்படைந்தவர் இக்கவிதை 10 ஆம் ஆண்டு
நினைவுநாளில் எழுதப்பட்ட கஜல்.

பெட்ரோலியக் கம்பெனி சுரண்டல் பற்றிய விபரங்கள் :

நைஜீரியா ஒரு நாளைக்கு 2 மில்லியன் பேரல் (Barrell) எண்ணெய் உற்பத்தி செய்கிறது. கடந்த 25 ஆண்டுகளில் மட்டும் 200 மில்லியன் டாலர் பெறுமதிபான எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறது. நைஜீரியா மக்களின் வருமானத்தில் கடந்த 25 வருடங்களில் மாற்றம் எதுவும் இல்லை. 25 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த வறுமையே இப்போது நிலவுகிறது. Shell கம்பெனி நைஜீரிய எண்ணெய் உற்பத்தியில் சரிபாதியை உற்பத்தி செய்கிறது. மற்றவை இத்தாலியின் Agip பிரான்ஸின் Elf, அமெரிக்கக் கம்பெனிகளான Cherron, Monil மற்றும் Texaco போன்றவை. பிரிட்டனின் நைஜீரிய ஏற்றுமதி 600 மில்லியன் டாலர்கள் வருடத்துக்கு. நைஜீரிய எண்ணெய் உற்பத்தியில் ஈட்டிய 12 மில்லியன் டாலர்களுக்கு கணக்கேயில்லாமல் போய்விட்டது. ராணுவ ஆட்சியாளர்கள் தமது சட்டையப்பைக்குள் போட்டுக் கொண்ட இலாபம் இது. 1993 ஆம் ஆண்டு ஒகோனி நிலப்பரப்பிலிருந்து லெல் வெளியேறினால் கூட இன்றளவும் நைஜீரியாவின் பெரிய எண்ணெய் உற்பத்திக் கம்பெனி அதுதான். ஒரு நாளைக்கு 9 இலட்சத்து 10 ஆயிரம் பேரல்கள் உற்பத்தி செய்கிறது. Chean 3,80,000 பேரல்களும் Movbil 3,10,000 பேரல்களும் Texaco 60,000 பேரல்களும், Agip 1,30,000 பேரல்களும், Elf 95,000 பேரல்களும் உற்பத்தி செய்கிறது. இந்தமுறை உற்பத்தியில் 44 வீதம் அமெரிக்காவுக்குப் போகிறது. 5 சதம் கனடாவுக்கும் மற்றவை ஜெரோப்பாவுக்கும் சீனாவுக்கும் போகிறது. இதுவன்றி லெல் 25 மில்லியன் கால் உற்பத்தி திட்டம் ஒன்றையும் கொண்டிருக்கின்றது. அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் நைஜீரிய ஏற்றுமதி விபாபாரம் இறக்குமதியைவிட அதிகமானது. எவ்வகையிலும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்கள், சீன உள்பட தமது நலன்களை விட்டுக்கொடுத்து நைஜீரியாவின் மனித உரிமையாளர்களின் உரிமைக்காகவும் நைஜீரியா மக்களின் ஜனநாயகத்துக்காகவும் ஆதரவு தரவோ நடவடிக்கை எடுக்கவோ போவதில்லை. நைஜீரிய மக்களே தமது உரிமைகளுக்காகக் கிளர்ந்தேழுந்து போராட வேண்டும் என்பதுதான். இன்று வரலாறு அவர்களின் மீது சுமத்தியிருக்கும் பொறுப்பு, லெல்லின் கைகளில் இரத்தக்கரை படிந்திருக்கிறது எயன கிரீன்பீஸ் அமைப்பு வெளியிட்ட அறிக்கைக்கு பதில் தரும்பொருட்டு இங்கிலாந்து லெல் தலைமையகம் Shell in Nigeria எனும் ஒரு பிரசுரத்தை Shell Customer Service தனது பெட்ரோல் பங்குகளின் மூலம் விநியோகிக்கிறது. அநியாயமான பிரசுரம் அது. முழுக்கவும் பொய்கள்.

சிறுகதை :

விழுக்காடு

அ. முத்துலிங்கம் (பாகிஸ்தான்)

முன்குறிப்பு : நான் ஆப்பிரிக்காவில் ஐநாவுக்காக வேலை செய்தபோது நடந்த கதை இது. ஊரும், பேரும் சம்பவங்களும் முற்றிலும் உண்மையானவை. அதற்கு நான் கொஞ்சம் உப்பு, புளியிட்டு, கடுகு தாளித்து, கறிவேப்பிலை சேர்த்து மணம் கூட்டியிருக்கிறேன். வேறொன்றுமில்லை. தயவுசெய்து கதை முடிந்தபிறகே பின்னகுறிப்பை படிக்கவும்!

அவருடைய பெயர் ஹென்றிகே லோடா. இத்தாலியர். ஐநாவின் பிரதிநிதியாக மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள சியரா லியோனுக்கு வந்திருந்தார். நாற்பத்தெட்டு வயதுக்காரர். உயரம் ஐந்தரை அடியும், எடை நூற்றிருப்பது கிலோவுமாக உருண்டையாக இருப்பார். கண்புருவங்கள் அபர்த்தியாகவும், வசீகரமாகவும் இருக்கும். அவர் நடந்து வருவதும், உருண்டு வருவதும் ஒன்றுபோலத்தான் தோற்றமளிக்கும்.

அநேக வருடங்களுக்கு முன்பு அவர் ஓர் இத்தாலிய பெண்ணை மணந்து பத்து வருடங்கள் வரை வாழ்க்கை நடத்தினார். பிறகு அலுத்துப்போய் அவளை விவாகரத்து செய்துகொண்டார். இப்பொழுது பதினெட்டு வயதில் மகன் ஒருத்தன் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அதற்கு பின்பு, அவருக்கு பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுக்கு மாற்றல் கிடைத்த போது அங்கே ஒரு பிலிப்பினோ பெண்ணை, அவள் தேங்காய்ப்பாலில் செய்யும் கோழிக்கறியில் மோகித்து, அவர் மணந்து கொண்டார். இப்பொழுது 'ஈ. எபண்ட்' செய்த புத்தகம்போல மறுபடியும் தன்னை பிரம்மச்சாரியாக புதுப்பித்துக்கொண்டு 'மாயப்பொய் பல' கூட்டும் பெண்களின் சகவாசத்தில் இனிமேல் எதுவரைளும் 'விழுவுதே' இல்லைபென்ற திட சங்கல்பத்துடன் வந்திருந்தார். சியரா லியோனில் ஒரு பிரம்மசாரி தன் கற்பைக் காப்பது எவ்வளவு கடினம் என்ற விஷயத்தை அவருக்கு யாரும் அப்போது உபதேசம் செய்திருக்கவில்லை.

அவர் பிரதிநிதியாக வேலை ஏற்பது இதுதான் முதல் தடவை. இதற்கு முன் பல நாடுகளில் அவர் உப பிரதிநிதியாக இருந்திருக்கிறார்; நல்ல படிப்பாளி; வேலையில் உலக அளவில் பிரக்கியாதி பெற்றவர். சியரா லியோனுக்கு வரும்போது அவரிடம் ஒரு விசேஷமான பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் பூரண வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற வெறியில் அவர் முதல் நாளிலிருந்தே ஆவேசத்தோடு ஈடுபட்டார்.

உலகத்தின் நூற்றி அறுபத்தியேழு நாடுகளின் சுபிட்ச நிலையை எச்.டி.ஐ. முறையில் ஐநா. கணித்ததில், கனடா முதலாவது நாடாகவும், அமெரிக்க இரண்டாவதாகவும், ஐப்பான் முன்றாவதாகவும், சியரா லியோன் நூற்றி அறுபத்தியாறாவதாகவும் வந்திருந்தன. ஒரு நாட்டின் தராதரத்தை எச்.டி.ஐ. என்று சொல்லப்படும் மனிதவள மேம்பாட்டு சுட்டெண் (Human Development Index) முறையில் கணிப்பது இந்தக்காலத்திய வழக்கம். சியரா கணிப்பில் மனிதனுடைய சராசரி வருமானம், படிப்பறிவு, வாழும் வயது எல்லாம் அடங்கும். சியரா லியோனுடைய சுபிட்ச நிலையை தனது பதவிக் காலத்தில் ஒரு புள்ளியிலும் புள்ளியளவாவது உயர்த்திவிட வேண்டும் என்ற மேலான குறிக்கோளுடன்தான் லோடா அந்த நாட்டின் லாங்கே விமான நிலையத்தில் வந்து தனது வலதுகாலை வைத்து இறங்கியிருந்தார்.

அவருக்கு ஒரு நல்ல வீடு ஒ.ஏ.யூ. வில்லேஜில் அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருந்தது. அது ஒரு பக்கம் 'சியரா' மலையைப் பார்த்தபடியும், மறுபக்கம் 'லம்லி' கடற்கரையை அணைத்தபடியும் ஒய்யாரமாக இருந்தது. ஒரு 'மென்டே' சமையல்காரனையும், 'பூ.லலர்'

காவல்காரனையும், 'ரிம்னி' தோட்டக்காரனையும் அவர் ஏற்பாடு செய்துவிட்டார். இந்த இந்த வேலைகளுக்கு இன்ன இன்ன இனத்தவரைத்தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது அங்கே தொன்று தொட்டு வந்த ஒரு மரபு ஆனால் ஒரு நல்ல 'ஹவுஸ் மெய்ட்' மாத்திரம் அவருக்கு கிடைக்கவில்லை. வீட்டை சுத்தமாக வைத்திருக்கவும் ; அவருடைய ஆடையணிகளை கவனிக்கவும், வேறு அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பார்க்கவும் நம்பிக்கையான ஒரு பெண் வேலையாளர் அவருக்கு தேவைப்பட்டது.

இத்துடன் பல பெண்களை அவர் நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைத்து பரீட்சித்துப் பார்த்து விட்டார். ஒருவராவது அதில் தேறவில்லை, சியரா லியோனில் இப்படியான வேலைகளுக்கு மிகவும் தேர்ச்சி வாய்ந்த பெண்கள் பலர் அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இவர் விரும்பிய குணாதிசயங்கள் கொண்ட பெண் மட்டும் அவருக்கு ஏனோ லேசில் கிடைக்கவில்லை.

அப்பொழுதுதான் அவருடைய அலுவலக செயல்திகாரி அமீனாத்துவை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அவள் தேர்வுக்கு வந்தபோது ஊழியர்கள் எல்லோருடைய கண்களும் அவளோடு போய்விட்டன. 'சலீர், சலீர்' என்று அவளுடைய பாதங்கள் கேட்காத ஒரு தாளத்துக்கு நடந்து வருவது போல இருந்தது. தலைமுடியை சிறுசிறு பின்னல்களாக பின்னி வளையம் வைத்துக் கட்டியிருந்தாள். முதுகை நேராக நிறுத்தி, கால்களை எட்டி வைத்து அவள் நடந்தது கறப்பு தேவதை ஒன்று வழி தவறி வந்துவிட்டது போல இருந்தது.

இங்கே ஆபிரிக்கப் பெண்களின் அழகைப் பற்றி ஒன்று சொல்லவேண்டும். 'மெல்ல நட மெல்ல நட மேனி என்னாகும்?' என்ற கவிதைகளுக்கெல்லாம் அங்கே வேலையில்லை. நிலத்திலே 'தாம், தாம்' என்று சத்தம் அதிரத்தான் நடப்பார்கள். சாமசத்தியச் சடங்கு நேரத்தில் பூப்பெய்திய பெதும்பைக்கு சேலையுடுத்தி, சோடித்து, நகைநட்டெல்லாம் போட்டு அவங்காரம்செய்து, தலைநிறையப் பூவைத்து 'குனியடி' என்று தாய்மார் தலையிலே குட்டி மணவறைக்கு அனுப்பிவைக்கும் கற்பின் கருவூலங்களை ஆபிரிக்காவில் காணமுடியாது. தேர் வடம்போல 'உருண்டு திரண்டு' வஜ்ரமாகத்தான் கைகளும் கால்களும் இருக்கும். முதுகு நிமிர்ந்து, கண்கள் நேராக நோக்கும். பச்சரிசி குத்தி வறுத்தெடுத்தது போல பொதுநிறத்துக்கும் மேலான ஒரு கருப்பு, பார்க்க பார்க்க தூண்டும் அழகு, அப்படித்தான் இருந்தாள் அமீனாத்து.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட 'ஏரோபிக்ஸ்' அழகு கூட லோடாவிடம் விலைபோகவில்லை. பாவம், போதிய முன் அநுபவம் இல்லையென்று அவளுக்கும் அந்த வேலையை லோடா கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். சியரா லியோனின் ஜனத்தொகையில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் இருக்கும் எண்பது வீதத்தில் அமீனாத்துவின் குடும்பமும் அடங்கும். பதினொரு பேர் கொண்ட அவளுடைய குடும்பம் அவள் ஒருத்தியின் உழைப்பையே நம்பியிருந்தது. இரண்டு மாதகாலமாக அவள் இந்த வேலைக்காக அலைந்து கொண்டிருந்தாள். இந்த வேலையும் கிடைக்காவிட்டால் அவள் குடும்பம் பட்டினி கிடந்து சாகவேண்டியதுதான்.

பிறந்த நாளிலிருந்து இன்றுவரை அவள் கண்டது கஷ்டம்தான். ஒரு மங்கிய விடிவெள்ளியை இன்னமும் தீவிரமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். செக்பீமா என்னும் குக்கிராமத்தில்தான் அவள் பிறந்து வளர்ந்தாள். பரம ஏழையாகப் பிறந்தாலும் அவள் வனப்பில் கோடகவரியாக இருந்தாள். அவள் பதின்மூன்று வயதிலேயே மணமுடித்தற்கான காரணம் அவளுடைய மயக்கும் அழகுதான்.

அறுவடை முடிந்த கையோடு அந்த வருடம் பருவமான பெண் பிள்ளைகளை காட்டில் கொண்டுபோய் வைத்து தனிக் குடிசை போட்டு சில ரகல்ய சடங்குகள் செய்வது ஆப்பிரிக்காவில் வழக்கம். இந்த வருடம் சடங்குப் பெண்களில் அமீனாத்துவும் ஒருத்தி. சடங்கு முடிந்ததும் ஊர் வழமைப்படி இடுப்பில் மட்டும் லேஞ்சியளவு ஒரு துணியைக் கட்டிக்கொண்டு உடம்பு முழுக்க கசாவா மாவப்பூசி நிர்வாணமாக ஊரைச்சுற்றியபடி.

இந்த பெண்கள் வரவேண்டும். ஊருக்கு முத்தபெண்கள் ஆடிக்கொண்டும், அவர்கள் உரத்து பாடிக்கொண்டும் முன்னே செல்ல ஆண்கள் எல்லாம் ஒடி ஒழிந்து கொள்வார்கள். ஊர்வலம் போகும் பெண்ணை யாராவது ஆண்பிள்ளை பார்த்துவிட்டால் உடனேயே அந்தப் பெண்ணை அவன் மணம்முடிக்கவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம்.

அவள் ஊர்வலம் வந்த அடுத்த நாள் ம்பாயோ என்பவன் நாலு ஆடுகளை சீதனமாகக் கொடுத்து அவளை மணமுடிக்க வந்துவிட்டான். அம்னாத்துவிள் தகப்பனார் நாலு ஆடுகளை ஒருமிக்க சேர்த்து ஆயுசிலேயே பார்த்ததில்லை. அவருடைய மகிழ்ச்சிக்கு கேட்கவேண்டுமா? அப்படித்தான் அவளுடைய இல்வாழ்க்கை திடீரென்று ஆரம்பித்து ஒரு பிள்ளையும் பிறந்தது. ஆனால் யெங்கிமா ஆற்றை கடந்து வேலை தேடிப்போன அவளுடைய புருஷன் மீண்டும் திரும்பி வரவேயில்லை, அம்னாத்து பிள்ளையையும் எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும் பெற்றோருடன் வந்து சேர்ந்துகொண்டார்.

அதற்கு பிறகுதான் ஒரு மதுக்கடையில் நடன மாதுவாக அவள் சேர்ந்தாள். மது குடிக்கவரும் ஆடவர்களுடன் நடனமாடுவதுதான் அவள் வேலை. நடனம் அவளுடைய ரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது. கிடைக்கும் சம்பாவனை அவள் குடும்பத்தை பராமரிக்க போதுமானதாக இருந்தது. அப்பொழுதுதான் அவளுக்கு இரண்டாவது பிள்ளை பிறந்தது. ('இது எப்படி?' என்று சமத்தகாரமான கேள்விகள் எல்லாம் கேட்கக்கூடாது. 'கற்பு' பற்றி திருக்குறளையும், சிலப்பதிகாரத்தையும் மேற்கோள் காட்டி வியாக்கியானங்கள் செய்பவர்கள் இல்லாத ஆபிரிக்காவில் அப்படித்தான். இப்படியும் நடக்கும்.)

டொங்கா வைரச் சுரங்கத்தில் வேலைசெய்ய நூற்றுக்கணக்கான பேர் அவளுடைய கிராமத்தைவிட்டு அள்ளப்பட்டு போனபோது மதுக்கடை வருமானமும் விழுந்தது. அம்னாத்து என்ன செய்வான்? வறுமையின் கொடுமை தாளாமல் தனது குடும்பத்துடன் தலை நகரான 'பீரெளனுக்கு' வந்து சேர்ந்தான். அப்போது அவளுக்கு வயது பத்தொன்பதுதான். ஆனால் இங்கே பார்த்தால் இன்னும் மோசம். சிறு பெண்களெல்லாம் நடனமாதுகளாக போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஆடினர். இவளால் அவர்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. ஒருநேரச் சாப்பாட்டிற்குக்கூட வழியில்லை என்று வந்து விட்டது. இந்த நேரத்தில் தான் அவள் ஆத்தமல்போய் கீழிறங்கி வந்து சங்ககெட்ட 'ஹவுஸ் மெய்ட்' வேலைக்கு மனுப்போட்டாள். இப்படியான ஒரு வேலையில் சேர்ந்தாலாவது அவளுடைய தரித்திரம் நிரந்தரமாக தன்னைவிட்டு ஒடிவிடக்கூடும் என்ற அவாவில் அப்படிச் செய்துவிட்டாள். பசியைத் தீர்ப்பதற்காக இந்த அவமானத்தைக்கூட அவள் தாங்குவதற்கு சித்தமாக இருந்தாள்.

காலையில் காரில் அலுவலகத்திற்குப்போகும்போதும் மாலையில் திரும்பும்போதும் அந்தப் பெண் அவர் வீட்டு வாசலிலே பழியாய் கிடப்பதை லோடா அவதானித்தார். கடந்த நாலு நாட்களாக இது நடந்து வந்தது. கடைசியில் ஒருநாள் கார் சாரதியிடம் சொல்லி காரை நிறுத்தி அவளிடம் 'என்ன வேண்டும்' என்று கேட்டார். அதற்கு அவள் "மாஸ்ட் எங்கள் வறுமையைத் தீர்ப்பதற்காக வந்த கடவுள் நீங்கள் என்று பேப்பர்கள் எழுதுகின்றன. நானோ ஒருமுறி 'கசாவாவுக்கும்' ஒரு கரண்டி "பாம்" எண்ணெய்க்கும் கூட வழியில்லாத பரம ஏழை. என்னை நம்பி பத்துபேர் பட்டினியுடன் காத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு வேலைகிடைத்தால் பதினோரு பேருடைய வறுமை தீரும். மாஸ்ட் இந்த வேலையை ஒருவாரத்திற்கு சம்பளமின்றி தந்துபாருங்கள். அதற்குப்பிறகு உங்கள் முடிவு" என்றார்.

வோடாவுக்கு அவளுடைய நேர்மையை பிடித்துக்கொண்டது ஏழையென்றாலும் அவள் குழையாமல் நிமிர்ந்துநின்று கண்களைப்பார்த்து பேசியது பிடித்துக்கொண்டது. மிகவும் சொற்பமான ஆங்கில வார்த்தைகளை உபயோகித்து, சிக்கனமாக தான் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை நிதானமாக நிறுத்தி நிறுத்தி சொன்னது பிடித்துக்கொண்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவளுடைய அறிவான கண்களும், ஆர்வமும், துணிச்சலும் மெத்தப் பிடித்துக்கொண்டது.

இப்படித்தான் அமீனாத்து அங்கே வேலைக்கு சேர்ந்தாள். ஒரு வாரகாலத்தில் வீட்டையே மாற்றி அமைத்து விட்டாள். வீடு எப்பவும் பளிச்சென்று இருந்தது. லோடாவுடைய பழக்கவழக்கங்களை அவதானித்து அதற்கேற்றமாதிரி அவருடைய உடைகளைப் பேணி அந்தந்த நேரத்துக்கு அணிவதற்கு தகுந்தவற்றை தேர்ந்தெடுத்து வைத்தாள். ஒருமுறை ஒன்றைச் சொன்னால் ஆணியடித்ததுபோல் அவளுடைய மூளையில் அது பதிந்துவிடும். லோடாவுக்கு தான் செய்த முடிவு மிகுந்த சந்தோஷத்தை கொடுத்தது. அமீனாத்துவும் அவருடைய நல்லெண்ணத்தை கவர்வதில் முழுமூச்சுடன் செயல்பட்டாள்.

மனைவி இல்லாவிட்டாலும் லோடாவின் வீட்டு நிர்வாகம் இப்படி சீராகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவர் எதிர்பார்த்தற்கு மாறாக அலுவலகத்து வேலையில் ஒழுங்கீனங்கள் மலிந்து கிடந்தன. ஒரு அடி ஏறினால் ஒன்பதடி வழக்கியது. எச்.டி.ஐயை எப்படியும் உயர்த்தி விடவேண்டும் என்ற அவர் ஆசையில் மண் விழுந்துவிடும்போல் இருந்தது. அவருடைய அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் முதன்மையானவை பெண்கள் நலன்பேணும் திட்டங்களும், வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்களும் தான். இவையெல்லாம் அரசாங்க ஒத்துழைப்புடன் நடக்கவேண்டியவை. ஆனால் அதிகாரிகளுக்கு இவற்றினால் ஒருவித லாபமும் இல்லையென்றபடியால் கிளித்தட்டு விளையாட்டு போல கோபுட்களை இங்குமங்கும் மாற்றிமாற்றி அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். இறுதியில் ஒரு பயனும் காணவில்லை.

அதிகாரிகளுடன் ஓயாது சண்டை போட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தால் அங்கே நுளம்புகளுடன் இவருடைய போராட்டம் தொடரும். வீட்டைச் சுற்றி மருந்துக்கள் அடித்தும், நுளம்பு வலைக்குள் படுத்தும்சூட ஒன்றிரண்டு நுளம்புகள் அவரைப் பிரியமுடன் தேடி வந்துவிடும். சியரா லியோன் நுளம்புகள் மலேரியா மருந்துகளுக்கு பயப்பாதவை. மலேரியா மருந்தை மிகக் கிரமமாக சாப்பிட்டும் அவருக்கு ஒரு நாள் மலேரியா வந்துவிட்டது. இந்தக் காய்ச்சல் முந்திப்பிந்தி லோடாவுக்கு வந்ததில்லை. அங்கே அது எல்லோருக்கும் அடிக்கடி தடிமன் காய்ச்சல் வந்துவந்து போகும். இவரைப்போட்டு இது உலுப்பி எடுத்துவிட்டது. அமீனாத்து இவரைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்தாள். மலேரியா மருந்தை நேரம் தவறாமல் கொடுத்தாள். குவினைன் மரப்பட்டைகளையும் 'தோஃறா' இலையையும் போட்டு அவித்த குடிநீரை காலையும் மாலையும் அவருக்கு வலுக்கட்டாயமாகப் புகட்டினாள். அவளுடைய கரிசனம் லோடாவின் மனதை நெகிழவைத்தது.

உண்மையான ஊழியத்துக்கு எப்பவும் பயன் உண்டு அல்லவா? லோடா அவளுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தினாள்; சலுகைகளை அதிகரித்தாள். அமீனாத்து உச்சி குளிர்ந்து போனாள். அவளுக்கு தன் எஜமானிடம் உண்மையான பக்தியும் அசைக்க முடியாத விசுவாசமும் ஏற்பட்டுவிட்டது. லிம்பா இனத்துப் பெண்களைப்போல் அவள் இனிமேல் லோடாவுக்காக தன் உயிரையும் கொடுப்பதற்கு தயங்கமாட்டாள்.

நுளம்பைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது ஒரு இலையான் அவர் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டது. சியரா லியோனின் அம்பாரமாகக் காணப்படும் இதற்கு பேர் 'தும்பு' இலையான். பார்த்தால் மாட்டு இலையான் போன்று பெரிதாக தோன்றும் அது ஈரமாயிருக்கும் துணிமணியில் வந்து நைசாக முட்டை இட்டுவிட்டு போய்விடும். அந்தத் துணிமணியை யாரவது அணிந்தால் அந்த முட்டை சருமத்துக்குள் போய் அங்கேயே பொரித்துவிடும். ஐந்தாறு நாட்களில் ஒரு கொப்புளம் தோன்றி உபாதை கொடுக்கத் தொடங்கும். கொப்புளம் சுண்டைக்காய் அளவு பருமன் ஆனதும் வலியோ தாங்கமுடியாமல் போகும். சியரா லியோனுக்கு புதிதாக வருபவர்கள் இந்த தும்பு இலையானிடம் தப்பி டோனது கிடையாது.

ஆனால் ஆயிரிக்கர்களுக்கு இது சர்வ சாதாரணம். அவர்கள் ஆயுள் பரியந்தமும் இந்த இலையானுடனேயே குடித்தனம் செய்து பழக்கப்பட்டவர்கள். லோடாவுக்கு இந்த தும்பு இலையான் பற்றிய சரித்திரம் ஒன்றும் தெரியாது. அது ஒருநாள் அவர் நடுமுதுகிலே குடிவந்து பெரிய கொப்புளமாகி நமைச்சல் கொடுக்கத் தொடங்கியது. இவர் ஒரு நாள்

கண்ணாடியை தன்பின்புறம் வைத்து முதுகைப் பார்ப்பதைக் கண்ட அமீனாத்து திடுக்கிட்டுவிட்டார். உடனேயே இவருடைய உத்தரவைக்கூட எதிர்பாராமல் வால்ஸைக் கொண்டு வந்து மெதுவாக தடவிவிட்டார். சிறிது நேரத்தில் நாவல்பழம் போல பழுத்த கொம்புளத்தில் புழு நெளிவது அவள் கண்களுக்கு தெரிந்தது. இரண்டு பெருவிரல்களையும் சேர்த்து நடுமுதுகில் வைத்து அமுக்கியவுடன் குண்டுமணியளவு கொழுத்த புழு ஒன்று வெளியே வந்து விழுந்தது. அவளுக்கு அது சர்வ சாதாரணம். இதுபோல் ஆயிரம் தடவை இதற்கு முன்பு செய்திருக்கிறாள். லோடாதான் பாவம், கொஞ்சநேரம் 'லொடலொடவென்று' ஆடிப்போய்விட்டார். தாங்க முடியாத முதுகு நோவு கண்ணேரத்தில் மறைந்துவிட்டது.

அவள் முரட்டுத்தனமாக முதுகிலே அமுக்கிய ஸ்பரிசம் இவர் நெஞ்சிலே போய் இனித்தது. இப்போதெல்லாம் லோடாவுடைய சிந்தனையை அடிக்கடி அமீனாத்து வந்து நிறைக்கத் தொடங்கினாள். ஒரு பதினெழு வயதும் பெடியனைப்போல் அவருடைய இதயம் அல்லாடியது. இது என்னவென்று அவருக்கு வியப்பாக இருந்தது. ஒருநாள் சனிக்கிழமை பகல் நேரம். அன்று ஹமீடான் காற்று பலமாக வீசியது. ஆகாயம் முழுவதையும் தூசிப்படலம் மறைத்துவிட்டது. பத்தடிதள்ளி நிற்பவரைக்கூட பார்க்க முடியாதபடி வானம் இருண்டுபோய் கிடந்தது. அவர் வழக்கம்போல் கோல்ப் விளையாடப் போகவில்லை. மேற்கத்திய இசையை ஒலிநாடாவில் ஓடவிட்டு சுகமாக ரசித்தபடி ஏதோ எழுத்துவேலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

அமீனாத்து தன் நீளமான கால்களை எட்டிவைத்து வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். இக்கிரிப் பத்தைபோல் அடர்த்தியாய் சுருள் முடியை இரும்பினால் செய்த சிக்குவாங்கியால் ஓட்ட இழுத்து சிறுசிறு பின்னல்களாகப் பின்னிமடித்து லப்பாத்துணியினால் இறுக்கி கட்டியிருந்தாள் அவள்; தென்னம்மாளை வெடித்தது போன்ற அவள் பற்களுக்கு "மாட்சாக" கறுப்பு கழுத்திலே ஒரு வெண்சங்குமாலை தொங்கியது. தன்னை மறந்து இசைக்கேற்ப தன் உடலை அசைத்தபடி இயங்கிக் கொண்டிருந்தாள். நடன மாது அல்லவா? நடனம் தானாகவே அவளிடம் ஓடி வந்தது.

லோடா பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். புதுக்கப்பலுக்க அவளைப் பார்ப்பது போலிருந்தது அவருக்கு. ஆபிரிக்க அழகையெல்லாம் மொத்தமாக குத்தகைக்கெடுத்ததுபோல அவள் இருந்தாள். சிறு பிள்ளைபோல அவள் தன்னை மறந்து இடையை ஆரவாரமின்றி அசைத்தாடுவது அழகாக இருந்தது. இவர் அவளுடைய கண்களையே பார்த்தார். அவள் துணுக்குறவும் இல்லை; கீழே பார்க்கவும் இல்லை. திருப்பி இவர் கண்களை நிதானமாகப் பார்த்தாள். நல்லூர் சப்பரம் போல மெள்ள நகர்ந்து இவர் இருக்கைக்கு கிட்ட வந்தாள்; சாவதானமாக இவருடைய மேசையை மறுபடியும் சுத்தம் செய்யத் தொடங்கினாள். அப்பொழுது லோடா அவளுடைய கையைப் பிடித்தார். அவள் அவர்மேல் சரிந்தாள்.

அவர்களுடைய திருமணம் ஆடம்பரமின்றி ஒரு கிராமத்து சர்ச்சில் நடைபெற்றது. வெகுநெருங்கிய சினேகிதர்களும், உறவுக்காரர்களும் மட்டும் வந்திருந்தனர். அமீனாத்துவின் விருப்பத்திற்கிணங்க லோடா கொழுத்த மார்போன்ற அடித்து ஒரு பெரிய விருந்து கொடுத்தார். "ஜொலஃப் ரைஸும்", புகைபோட்ட "பொங்கா" மீனும், "பாம்" எண்ணெய்க் குழம்பும் அந்த ஊர் முழுக்க மணந்தது. அந்த விருந்தைப் பற்றியே அவர்கள் ஒரு வாரகாலமாக கதைத்தார்கள். அவளுக்கு அடித்த யோகத்தை நம்பமுடியாதவர்களாக அந்த எளிய கிராமத்து மக்கள் பிரமித்துப்போய் நின்றார்கள். பரம ஏழையான அமீனாத்து தான் ஊழியத்துக்கு வேலை செய்த அதே வீட்டின் இல்லத்தரசியாக பதவியேற்றாள்.

லோடா தன் அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப வாழ்வதற்கு அவளை வெகு சீக்கிரமே பழக்கி வைத்தார். அமீனாத்து காரோட்ட பழகிக்கொண்டாள்; இங்கிலாந்திலிருந்து விதவிதமான மேல்நாட்டு உடைகள் தருவித்து அணிந்து கொண்டாள். அவள் அவற்றைப் போட்டபோது கடைத்தெடுத்த கறுப்பி "மாடல்" போல இருந்தாள். சீக்கிரத்திலேயே மீன்குஞ்சு நீந்தப்

பழுவதுபோல வெகு இயற்கையாக அவருடைய சமூக அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப அவள் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டாள். ஆனாலும் அவள் தனது இல்லத்து வேலைகளை தானே தொடர்ந்து செய்தாள்; ஒரு வேலைக்காரியை வைப்பதற்கு மட்டும் தீர்க்கமாக மறுத்துவிட்டாள்.

லோடானுடைய வாழ்க்கையானது இப்படியாக திடீரென்று கந்தர்வலோக வாழ்க்கையாக மாறிவிட்டது. தன் வாழ்நாளிலேயே இவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தது அவருக்கு ஞாபகமில்லை. கிஷ்கின்றையிலே சக்கிரீவன் மாரிகாலம் முடிந்தபின்னும் ராமகாரியத்தை முற்றிலும் மறந்து அந்தப்பர போகத்தில் முழுகிக் கிடந்ததுபோல லோடாவும் தன் அலுவலக காரியங்களை அறவேமறந்தார். இவருடைய "பட்டரியோ" கடைசி மூச்சில் இருந்தது. அவளுடன் சுகித்திருப்பதே மோட்சம் என்ற நிலையில் "விடுதல் அறியா விருப்பினன் ஆகி" அவள் காவடியில் உலகத்தை தரிசித்தவர் அலுவலகத்தை தரிசிக்கத் தவறிவிட்டார்.

சியரா லியோனின் எச்.டி.ஐயை அணுஅணுவேனும் உயர்த்தி விடவேண்டும் என்ற அவருடைய ஆரம்பகாலத்து ஆர்வமெல்லாம் போன இடம் தெரியவில்லை. இவரின் கீழ் வேலைபார்த்த அதிகாரிகள் எல்லாம் சங்கீத சீனனில் முன்வரிசையில் உட்கார்ந்து சிரக்கம்பம் செய்யும் மகா ரஸிகர்கள் போல இவர் சொன்னதற்கெல்லாம் தலையை "ஆட்டு, ஆட்டு" என்று ஆடினார்களே ஒழிய காரியத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை. சிறுசிறு குடிசைக் கைத்தொழில்கள் மூலம் கிராமத்துப் பெண்கள் வருவாயை அதிகரிக்கும் அவருடைய சிலாக்கியமான திட்டம் படுதோல்வி அடைந்தது. மூலதனமாக அவர்கள் கொடுத்த உபகரணங்களும், பொருட்களும் கூட திருட்டுப்போயின. குதிரையை தண்ணீர் காட்டி இழுத்துப்போகலாம்; குடிக்கப்பண்ண முடியுமா? இப்படியாக லோடா தன் மனதை தானே தேற்றிக்கொண்டார்.

அவருடைய பதவிக்காலம் முடிந்து வேறுநாட்டுக்கு மாற்றல் வந்தபோது லோடா திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டார். தான் சாதித்தது அவருக்கு பெருமை தருவதாக இல்லை. ஆனாலும் அலுவலகத்தில் செய்யமுடியாததை தன்சொந்த வாழ்க்கையில் சாதித்தது அவருக்கு கொஞ்சம் சமாதானமாக இருந்தது. சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் தரித்திரத்தில் உத்தரித்த ஒரு பெண்ணுக்கு அவர் வாழ்வு கொடுத்திருந்தார் அல்லவா? அவள் இன்று செல்வத்தில் திளைப்பது மட்டுமில்லாமல் அவருடைய இல்லத்துக்கும் அரசியாகிவிட்டாள். அவருக்கு புன்சிரிப்பு வந்தது. இப்படியான ஓர் அழகி அவர் வீட்டுக்கும், அவருடைய இதயத்துக்கும் ராணியானது அவருடைய அதிர்ஸ்டம்தான். இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது சியரா லியோனின் எச்.டி.ஐ சிறிது உயர்ந்திருக்கும்ல்லவா?

இங்கேதான் புள்ளிவிபரங்களை கரதலப்பாடமாக உய்த்திருந்த லோடா ஒரு மிகப்பெரிய லவறு செய்தார். அந்த வருடம் வெளியான எச்.டி.ஐ விபரங்களை சிறிது அவதானித்து நோக்குவராயின் அவருக்கு தான் செய்த தவறு புரிந்திருக்கும். அவர் அமீனாத்து மணம் புரிந்தினால் உள்எப்படியாக எச்.டி.ஐ அனுப்பிராமணமான அளவில் விழுந்துதான் போனது; டடவில்லை.

காதல் கண்ணை மறைக்கும் என்று சொல்வார்கள். லோடா விஷயத்தில் அது அவர் மனையையும் மறைத்துவிட்டது.

பின் குறிப்பு : உலகத்து நாடுகளின் தராதரத்தை கணிப்பதற்கு எச்.டி.ஐ. முறையை 3 நாட்கடைப்பிடிக்கிறது. ஒரு பெண் ஊதியத்துக்கு வேலை செய்யும்போது அவளுடைய ஊதியம் எச்.டி.ஐ கணக்கிலே சேர்க்கப்படுகிறது. அதே பெண் தனக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் ரஜமானரை மணம் முடித்து அந்த வேலையை சம்பளமின்றி செய்ய நேர்கையில் அவளுடைய உழைப்பு கணக்கிலே சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவதில்லை. இதனால் எச்.டி.ஐ விழுக்காடு அடைகிறது. பெண்களுடைய ஊதியமில்லாத உழைப்பை கணக்கிலே சேர்க்காததால் ஏற்படும் முரண்பாட்டை மேற்படி கதை சுட்டிக் காட்டுகிறது என்று சிலர் சொல்லலாம். அதை நம்புவதும் நம்பாததும் உங்கள் பொறுப்பு.

காட்சி

நா. கண்ணன் (ஜெர்மனி)

அவள் அந்த ஊரிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வெகு தூரம் வந்தாகிவிட்டது. இடப்பட்ட முப்பது வருடங்களும் காற்றில் கரைந்த கற்பூரம் ஆகிவிட்டன. ஆனாலும் நினைவுகள் அவை கூப்பிற்றந்த மச்சம் போல் எடுத்தெரிய முடியாமல் உள்ளயே நிற்கின்றன.

நீண்ட நேரம் அவள் அந்த பூங்காவில் அமர்ந்திருந்தாள். கண்ணுக்கு எதிரே கண்ணாடி போல் குளம். குளத்தில் பல வகை வாத்துக்கள் நீரில் கோலம் போட்டுக் கொண்டு. சுற்றிலும் பசுமையான மரங்கள், வசந்தத்தின் சிலிர்ப்பில் மயிர் கூச்செறித்து. இவள் கண்களை மூடிக்கொண்டாள். பாதையின் அருகாமையிலுள்ள பெஞ்சில் உட்கார்ந்திருந்ததால் எல்லோரும் தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டே கடப்பதாக உணர்ந்தாள். கொஞ்ச நேரத்தில் பக்கத்து பெஞ்சிலிருந்த ஆள் மாறி இரண்டு விதேசி மொழிக்காரர்கள் வந்தமர்ந்து சள, சளவெனப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போதுதான் சைக்கிளில் வந்து சேர்ந்த ஒரு பெண்ணின் குரல் மிக இனிமையாக அவனுக்கு ஒலித்தது. இவ்வளவு அழகான குரலுடைய அவளுடைய முகத்தைக் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கலாமாவென ஒரு நிமிடம் தோன்றிது. பார்த்ததால் இவள் மனதுக்கு இன்பம் கொடுத்த குரலுக்கு ஒவ்வாத முகம் அவள் கொண்டிருந்ததால், உள்ள சுகம் போய்விடுமெயென்ப பயந்து கண்களைத் திறக்கவில்லை. கொஞ்ச நேரத்தில் அக்குரல் காற்றோடு காற்றாக... பவர் போய் வந்துமிருந்தனர். அப்படியே கண்ணை மூடிக் கொண்டிருந்தாள். ரொம்ப நேரம் அப்படியே இருந்தானென்று தெரியவில்லை. பக்கத்தில் இன்னும் அந்நிய மொழிக்காரர்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். பின் கண் விழித்தாள். புதிதாக துலக்கிய பிளாக் போர்டில் வரைந்த ஓவியம் போல் குளம், வாத்து, மரம், மழை முடிந்த பின் தோன்றுமே ஸ்படிகமாக உலகம். அது போல் ஓய்ந்த மழை எது? அப்போது ஒன்றைத் தெளிவாய் உணர்ந்தாள் கண். அதுதான் அன்றைய ஆசான். கண் நெருப்பைப் பார்க்கிறது - ஆனாலும் கூடவே எரிந்து போய்விட வண்ணம் தன்னை கொஞ்சம் தூரே நிறுத்தி. அழுக்கைப் பார்க்கிறது - அதன் தூசல்லாம் சேர்ந்து அள்ளிக் கொள்ளாமல் கடலைப் பார்க்கிறது - தன்னை முழுக்கடித்துக் கொள்ளாமல். வெளியைப் பார்க்கிறது - கூடவே கரைந்து போய் விடாமல். வாழ்வோடு தன் நிலையும் இப்படித்தானா? காட்சிகள் மட்டும் ஓட்டுதல் இல்லாமல்.

தன் தந்தையின் நினைவு வந்தது. எவ்வளவு பாசம் அவர் மேல் தன் குடும்பத்திற்கே பூமியைப் போல் பொறுமையானவர். அன்பானவர். குடும்பத்தேரை தன் சொல்ப சம்பாத்தியத்தில் ஒண்டியாக இழுப்பவர். அண்ணா என்று அவரை எல்லோரும் அழைக்கும் போது அதில் பாசமும், தாய்ப் பறவையின் வாயை எதிர் நோக்கும் குஞ்சின் எதிர்பார்ப்பும் இருக்கும். அவருக்கு தெரிந்தவர் ஒருவரின் அழைப்பின் பேரில் 12 மைல் கடந்து அழகரைச் சேவிக்க அவன் குடும்பமே மதுரை சென்றது. அழகர் ஆத்தில் இறங்குகிறார் என்றால் மதுரையே அமார்க்களப்படும். ஆற்றுக்கு அக்கரையிலிருந்த அந்த மண்டகப்படிக்கு அழகர் வர காலை 4 மணியாகிவிடும். இரவு சாப்பாடாக நிறைய பிரசாதம் கிடைத்தது. மணல் வெளியில் எல்லோரும் படுத்திருந்தினர். உண்மையான தூக்கம் இல்லாவிட்டாலும், அப்போதைக்கப்போது நித்திரை எல்லோரையும் இழுத்துக் கொண்டிருந்தது. அம்மாவிற்கு எப்போதும் உள்ளுணர்வு ஊர்வதி. எதையோ நினைத்துக் கொண்டு சட்டென விழித்த அவள் இவள் தந்தைக்கருகே பெரிய நட்டுவாக்களி கொட்டுவதற்கு தோதாக கொடுக்கை தூக்கிவைத்துக் கொண்டு நிற்க. அப்பா அன்று பிழைத்தது அழகர் புண்ணியம். குடும்பமே கவங்கிவிட்டது. சித்திரைத் திருவிழா முடிந்து பல நாள் ஆகியும் அந்த அதிர்ச்சியான

செய்தி குடும்பத்தினரால் மீண்டும், மீண்டும் பேசப் பட்டது. அது கிளப்பிய பயம்தான் அவன் மனத்தில் நின்றதே தவிர அப்பா போய் விட்டால் என்னாகுமென்றல்லாம் நினைக்கத் தோன்றவில்லை. வீட்டின் கடைக்குட்டியான அவன் இன்னும் ஆறாம் கிளாஸ் முழுமையாய் முடிக்கவில்லை அப்போது.

ஒரு நாள் காலை அம்மா சொன்னாள் மணிவண்ணா கிளம்பு மதுரை போக வேண்டும். மாப்பிள்ளையிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. அம்மா அன்று ரொம்பவும் கலங்கிப் போயிருந்தாள். அக்கா வீட்டிற்கு சென்றிருந்த அப்பாவுக்கு உடம்புக்கு ஆகவில்லை. அடுத்த பஸ்ஸைப் பிடித்து போக வேண்டும். அவனுக்கு எப்பவும் பிரயாணங்கள் பிடிக்கும். ஐன்னலோரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு ஊர் தாண்டியவுடன் வரும் மயானத்தைப் பார்க்கும் போது மட்டும் இனம் புரியாத பயம் வரும். ஆனால் அது கொஞ்ச நேரம் தான். பஸ் விரைவாக அதைக்கடந்து விடும். அக்கா வீட்டிற்குப் போனால் கோபியுடன் விளையாடலாம்.

பஸ்ஸில் இன்னும் கூட்டமில்லை. உள்ளே நுழைந்த அம்மா பாம்பை மிதித்தது போல் பின் வாங்கினாள். மணிவண்ணா சகுனம் சரியாய் இல்லை அடுத்த பஸ்ஸில் போகலாமென்றாள். எதிரே வந்த மொட்டை பாட்டியை வெறுப்புடன் அவன் நோக்கினான். அம்மாவிற்கு ஆறுதலாக அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லே, ஆத்தை விட்டுக் கிளம்பும் போது பசுமாடுதானே எதிரே வந்தது என்றான். சான் பிள்ளையானாலும் ஆண் பிள்ளையல்லவா! அவன் சொல்லிய தையத்தில் அம்மா பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்ந்தாள்.

அண்ணாவைப் பார்க்கும் போது அவனுக்கே என்னவோ போலிருந்தது. அரை உடம்பாய் இருந்தார். அவனைப் பார்த்து சிரித்தார். அதில் ஏதோ குறைந்தது. வழக்கமாக அவனுக்கு கிருஷ்ணய்யர் ஹோட்டலில் ஸ்பெஷல் தோசை வாங்கித்தரும் போது மலருமே அந்தச் சிரிப்பு மாதிரியில்லை இது. கோபி அதற்குள் வந்து விட, இவன் பரணிலிருக்கும் தலையாணியை கேடயமாக உபயோகித்து கோபியுடன் சண்டை போட ஆரம்பித்து விட்டான்.

இரவு தூங்கிக் கொண்டிருந்த தன்னை கைத்தூக்கலாக அத்திம்பேர் டாக்சியில் கொண்டு வந்து வைத்தது கொஞ்ச நேரம் கழித்துதான் புரிந்தது அவனுக்கு. "அதெல்லாம் முடியாது சாமி, ரூல் பிரகாரம் நாங்க இதெல்லாம் கொண்டுபோறதே தப்பு, நாத்தி அம்பது ரூபாய் கொடுத்தா உண்டு" என டாக்கிக்காரன் அத்திம்பேரிடம் பேரம் பேசிக் கொண்டு இருந்தான். அம்மா குமுறிக் குமுறி அழுது கொண்டிருந்தாள். எதுவும் சரியாக விளங்காத ஸ்திதியில் பக்கத்திலிருந்த தன் தந்தையின் மேல் சாய்ந்து தூங்கிவிட்டான்.

காலையில் வீடே அமர்க்களப்பட்டுப் போயிருந்தது. வீட்டின் மத்தியில் அப்பா படுத்திருக்கிறார். தன் தாய், சகோதரிகள் இப்படி கண் கலங்கி அவன் பார்த்ததில்லை. அவர்கள் அழ, அழ இவனும் அழுது கொண்டேயிருந்தான். அக்ரஹாரத்து மாமிகள் எல்லோரும் அம்மாவைக் கட்டிக்கொண்டு, சொல்லிச் சொல்லி அழுகின்றனர். அண்ணாவோட வேலை பாக்கிற ஆபீஸ்காரர்எல்லாம் வாசலில் அமைதியாக உட்கார்ந்து இருக்கின்றனர். இடையில் குருசாமியும், கண்ணப்பனும் இவன் கண்ணில் பட்டனர். அவன் அக்காவோட படிக்க ஆரம்பிச்சு, பெயிலாகி இப்போது இவன் கிளாஸ்மேட் ஆகியிருக்கும் இரண்டு விவரம் தெரிந்த பையன்கள். ஹெட்மாஸ்டரே அவர்களை வாங்க, போங்கன்னு மரியாதையுடன் சேசுவார். இருவரும் இவனைப் பார்த்து, என்னடா மணிவண்ணா, உனக்கு கொடுத்து வைக்கலையேடா எனச் சொல்லிவிட்டு கண் கலங்க ஆரம்பித்தவுடன், இவன் ஒவ்வொரு ஆரம்பித்தான். குருசாமி அழாதே, அழாதேவென அனைத்துக் கொண்டான்.

யார், யாரோ வரதும், போறதும் - பஞ்சாங்க அப்பயங்கார், அத்தியான பட்டர், கோவில் குருக்கள் இப்படி எங்கிருந்தோ ஜில்லென்று காத்து அந்த வீட்டினுள் நுழைய, அழுத அசதியில் அவன் ஒரு கட்டிலில் முடிங்கிவிட்டான். கொஞ்ச நேரத்தில் தண்ணீர் துளிகள் பட விழித்தபோது, தலையெல்லாம் சூடிக்கொள்ளாமல் ரெண்டு அக்காவும் ஆற்றிலிருந்து

கொண்டு வந்த ஜலத்தில் அண்ணாவை குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தனர். நீர்த் திவலைகளற்ற குளம் போல் அவர் ஆடாமல், அசையாமல் - இவன் வேகமாகச் சென்று அவர் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான். எப்போதும் போல் அக்கைகள் மீண்டும் அணைத்துக் கொள்ளவில்லை.

வாத்தியார் எல்லாம் மட, மடன்னு நடக்கட்டும் என்று அவசரப்படுத்துகிறார். திடீரென்று அப்பத்தான் அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது மொட்டைத் தலையுடன் கிளாசுக்கு பழையூர் ஆறுமுகம் வந்தது. விசாரித்ததில், தெரிந்தது அப்பா செத்துப்போனால் பிள்ளை மொட்டை அடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று, அப்படியென்றால், அடுத்து நடக்கப் போவது தன் தலைச் சவரம்தானே நினைத்தவுடன் அவனுக்கு துக்கம் இன்னும் பல மடங்கானது. யாரிடமாவது இதைப்பற்றி மேல் விவரம் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டான். அகப்பட்டது, சிங்காரிச் சித்தி தான். சித்தி, எனக்கு மொட்டையடிப்பாளாவெனக் கேட்டான். ஒரே அணைப்பாய், அணைத்துக் கொண்டு சித்தி சொன்னாள், அது ஒண்ணுதான்டா நம்ம ஐதியிலே விட்டு வச்சிருக்கான். ராஜாவாட்டமிருந்த இந்த மனுஷரே போயிட்டார், என்னை சாஸ்திரம் வேண்டியிருக்கு. அதெல்லாம் ஒண்ணும் பண்ணமாட்டா. பயப்படாதே. பாவி! உனக்கோர் பூணல் போட்டிருக்கப் படாதோ, உங்கிட்டே புல்லை வாங்கி யாராவது பண்ணணும்பாளே, உனக்கு அந்த பாக்கியத்தை கூட இவர் சாஸ்திரம் கொடுக்காதுடா கோந்தேன்னு, இவனைக் கட்டிக் கொண்டு அழு ஆரம்பித்தாள் சிங்காரிச் சித்தி. இருவர் அழுகையாலும் அவள் புலைத் தலைப்பு வெகுவாக நனைந்து விட்டது.

அண்ணாவைத் தூக்கிக் கொண்டு தெரு வழியே போறப்ப ஊரே கூடிப்போச்சு. மகராசன், மகராசன்னு எல்லோரும் அவரைப் பற்றி பேசினர். சிவர கைகள் இவனைக் கட்டிக் காட்டியும் ஏதோ பேசின. சடுகாடு வந்து சேர்ந்தது இங்கெல்லாம் இவன் வந்ததே கிடையாது. குடுகுப்பைக்காரனெல்லாம் மன்னட ஒட்டை அங்கிருந்து எடுத்துக் கொண்டு தான் அர்த்த ராத்தியிலே குறி சொல்ல வருவானென்று இவன் கேள்விப் பட்டிருக்கிறான். பயத்திலே அத்திம்பேர் கைகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டான்.

எல்லாம் முடிஞ்சு ஆத்தங்கரையிலே குளிச்சுட்டு ஆத்துக்கு வந்தாச்சு. இவனுக்கு சடுகாடு போகும் வரை சந்தேகமிருந்தது. என்னதான் சித்தி சொன்னாலும் ஆறுமுகத்தோட மாமா கூட வந்தாரே; அவர் என்னத்தையாவது சொல்லி மொட்டை அடிக்க வைச்சடுவாராவென்று அவன் கடைசிவரை வெகுவாகக் கவலைப்பட்டான். ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை.

ராத்திரி மீதமிருந்த எல்லோருக்கும் இவர்கள் பங்காளி வீட்டில் சாப்பாடு நடந்தது. இவன் குடும்பத்தினர் யாருக்கும் சாப்பாடு இறங்கவில்லை. அப்புறம் அவன் தூங்கிப் போய் விட்டான்.

நடு இரவில் அவனுக்கு விழிப்புத் தட்டியபோது, எல்லோரும் அழுது ஓய்ந்து போயிருந்தனர். அண்ணா ஞாபகர்த்தமாக மூலையிலே வைத்திருந்த அகல் விளக்கு மட்டும் அழுது கொண்டேயிருந்தது.

* வழித்துணைகள்

சுப்ரபாரதிமணியனின்

13 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு

அன்னம், சிவகங்கை ரூ. 24.

சிளிமா இரண்டு பார்வைகள் : யமுனா ராஜேந்திரன்

பாப்லோ நெருடாவின் தபால்காரன்

யமுனா ராஜேந்திரன்

இத்தாலிய மொழியில் இல்போஸ்ட்டினோ (Il Postino) என்றால் தமிழில் தபால்காரன் என்று அர்த்தம். இல்போஸ்ட்டினோ ஒரு அழகான இத்தாலியக் காதல் கதை. பாப்லோ நெருடா நோயல் பரிசு பெற்ற கவிஞர். காதல் கவிதைகளை எழுதிக் குவித்தார். சிலி தேசத்தில் பாஸிஸ்ட் பினோசெட் இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் இடதுசாரி ஆட்சியாளன் அலண்டேவோடு சேர்ந்து வேட்டையாடிக் கொல்லப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட்காரர். நெருடவுக்கும் அவர் அரசியல் அடைக்கலம் கோரிய இத்தாலியின் சின்னத் தீவொன்றைச் சேர்ந்த அவரது தபால்காரனுக்கும் ஆன உறவு பற்றியக் கதை. கதையை ஒற்றைவரியில் சொல்லிவிடலாம். உலகில் பெண்களால் அதிகம் விரும்பப்படும் காதல் கவிதைகளை எழுதும் நெருடா தனது தபால்கார நண்பனுக்கு உள்ளூர் பெண்ணை காதல் செய்வதற்கு உதவும் சாகசமே கதை.

Land and Freedom திரைப்படத்திற்கு விமர்சனங்களை எழுதிக் குவித்த இடதுசாரிப் பத்திரிக்கைகளில் தேடிப்பார்த்தேன். ஒரு பத்திரிகையில் கூட இல்போஸ்ட்டினோ பற்றிய விமர்சனங்களைக் காணோம். உலகமெங்கும் இடதுசாரிகளும் புரட்சிக்காரர்களும் ஒரே மாதிரியானவர்கள்தான் போலும்! கதை ஒரு கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிக் கவிஞர் பற்றியதாக இருந்த போதும், தபால்காரன் இறுதியில் கம்யூனிஸ்ட் பேராளியில் கவிதை வாசிக்கையில் கொல்லப்படுவதாக இருந்தபோதிலும் படத்தில் காதலூடே அரசியல் பேசப்படுவதாக இருந்தபோதிலும் இடதுசாரிகளின் பத்திரிக்கையில் இப்படத்திற்கான விமர்சனம் இல்லை. ஆண், பெண் உறவின் உன்னதத்தை உணர்கிற மெல்லிய மனமும் காதலை உணர்கிற புரட்சிகரமனமுமே புதிய மனிதனை உருவாக்க முடியும் என்பதை இப்படம் அனுபவநூர்வமாக அழுத்திச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படத்தை ஆங்கில திரைப்பட இயக்குநர் மைக்கேல் ரெட்போர்ட் இயக்கியிருக்கிறார். அமெரிக்க திரைப்பட வரலாற்றில் அதிகமாக பார்வையாளர்களை ஈர்த்துக் கொண்டிருக்கும் பிறமொழிப்படமாக இந்நிமிடத்தில் இப்படமே திகழ்கிறது என்கிறார் விமர்சகர் டெரக் மால்கம். இத்தாலியில் இப்படம் மாபெரும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. திரைப்படத்தின் கதை ஒரு நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அன்டோனியா ஸ்கர்மெடா (Antonio Skarmeta) எழுதிய நெருடாவின் தபால்காரன் (Il Postino di Neru) அந்நாவல், மூலக்கதையின் படி தபால்காரன் பதினேழு வயது பையன். கதை நிகழும் இடம் சிலி கடலோரப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு சின்னஞ்சிறு தீவு. ஆனால் திரைப்படத்தின் கதை புதிய வரலாற்றுச் சூழலையும் புதிய பாத்திரக்கட்டமைப்பையும் கொண்டிருக்கின்றது. திரைப்படத்தின் கதை 1952 ஆம் ஆண்டு நிகழ்கிறது. அவ்வாண்டு சிலியில் கம்யூனிஸ்ட்களின் மீது ஏவிவிடப்பட்ட இராணுவ அடக்கு முறையின் விளைவாக நாட்டை விட்டு இரகசியமாக வெளியேறுகிறார் நெருடா, இது வரலாறு. அவ்வாறு வெளியேறும் நெருடா இத்தாலியில் அடைக்கலம் கோருவதாக திரைக்கதை சொல்லுகிறது. சிலி தேசத்து கடற்கரையோரத் தீவின் பதினேழு வயதுப் பையன் இங்கு ஒரு ஏழை மீனவனின் மகனாக தபால்காரனாக மாற்றம் பெறுகிறான். இத்தாலியின் கலைஞர்கள் எத்தகைய அரசியல் நம்பிக்கையினைக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்று ஒரு நம்பிக்கைக்கு ஒப்பு இக் கதை முழுக்கவும் அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே கட்டமைத்திருக்கிறார் மைக்கேல் ரெட்போர்ட்.

இத்தாலிய தீவின் வேலையில்லாத இளைஞன் மரியோ. இவனது தந்தை ஒரு ஏழை மீனவன். தனது மகனை ஒரு வேலை தேடிக்கொள்ளும்படி கடிந்துகொள்கிறார் தந்தை. அத் தீவில் அனைவருமே படிப்பறிவில்லாதவர்கள். படிக்கத் தெரிந்த ஒரே ஒருவன்

மரியோ தான். இதுவன்றி தபால் அலுவலகப் பொறுப்பாளரும் படிப்பறிவுள்ளவர். 1952 ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள் உள்ளூர் சினிமாக்கொட்டகையில் நியூஸ்ரீல் பார்க்கும் மரியோ, நெருடா இத்தாலியில் அரசியல் அடைக்கலம் கோரி இருப்பதையும், அவர் தனது தீவிற்றக்கு வரப்போகிறார் என்பதையும் தெரிந்து கொள்கிறான். அந்த நியூஸ்ரீலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் கிராமவாசிகளில் ஒருவன் ரெயில் நிலையக் கும்பல் மனிதர்களின் ஒருவளைப் பார்த்து உற்சாகத்தில் குதிக்கிறான், இதோ நான்.

தெருவில் சைக்கிள் உருட்டிக் கொண்டு வரும் மரியோ ஒரு விளம்பரப் பலகையைப் பார்க்கிறான். சொந்தமாகச் சைக்கிள் கொண்டிருக்கும் படிக்கத் தெரிந்த ஒருவர் தற்காலிகத் தபால்காரர் வேலைக்குத் தேவை எனத் தெரிவிக்கிறது விளம்பரம். மரியோ, நேராகத் தபால் அலுவலகத்திற்குச் செல்கிறான். தான் அந்த வேலையைத் தேடி வந்திருப்பதாகச் செல்கிறான். தபால் அலுவலர் இத்தாலியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர். அவருக்குத் தம் கட்சியைச் சேர்ந்த மாபெரும் மக்கள் கவிஞன் அங்கு வந்திருப்பது மிகுந்த சந்தேகம். மரியோவின் வேலை நெருடாவுக்கு வரும் தபால்களையும் பார்சல்களையும் தினமும் அவருக்குக் கொண்டு சென்று கொடுப்பது. மரியோ அந்த வேலையை மகிழ்ச்சியோடு ஒப்புக்கொள்ளக் காரணம். நெருடா பெண்களால் விரும்பப்படும் கவிஞர் (Poet of the Women) என்பதுதான். நிறையப் பெண்கள் கடிதம் வரும். நிறையப் பெண்களின் பெயர்கள், அதை தினமும் வாசிக்கலாம். நெருடாவிடம் காதல் கவிதைகள் கற்கலாம். காதல் செய்வதற்கு உதவி கேட்கலாம். ஒரே குதூகலமும், சந்தோஷமும் அவனுக்கு. இதற்கு நேர்மாறானவர் தான் அலுவலர். அவருக்கு நெருடா ஒரு மக்களின் கவிஞர். Poet of the people. இருவேறு காரணங்கள் ஆனால் ஒன்றில் இருவரும் இணைகிறார்கள். இருவருமே அந்த காதல் கவிஞனை / மக்கள் கவிஞனை மனதார நேசிக்கிறார்கள்.

மரியோவுக்கு பெரிய படிப்பென்று இல்லை. திக்கித் திணறி எப்படியோ வாசித்துவிடுவான். பெயர்களைப் பார்த்து பெண்ணா ஆணா என்று கண்டுபிடிப்பதில் அவனுக்கு பரவசம். பெண் பெயர் என்று கண்டுபிடித்துவிட்டானானால் சந்தோசம். நெருடாவுக்கு வீடு மலை உச்சியில் கடலைப் பார்த்தபடி ஒரு பழைய வீடு. வீட்டுக்கு முன்னால் திண்ணை. முற்றவெளியின் மேல் திறந்த வானம். ஒரு பழைய மரமேஜை. வாசலில் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட சந்துக்கதவு. வெளியே கீழிறங்கிப் போகும் சின்னக் கற்களாலான அகன்ற சரளைக்கல் பாதை. வீட்டில் பழைய கிராமபோன் ஒன்று. பழைய இசைத்தட்டுகள் புத்தகங்கள். எமக்கூடு மர மேஜையில் விரித்தபடி நோட்டுப்புத்தகம். நெருடாவின் தபால்களை எடுத்துக் கொண்டு மரியோவின் பயணம் மலைக்கு மேலும் கீழும் தொடர்கிறது.

அந்தத் தீவில் சிறிதாக ஒரு சாப்பாட்டுக் கடை சாப்பாட்டுக் கடையை ஒரு மத்தியதர வயதான குண்டுப்பெண்மணி நிர்வகித்து வருகிறாள். அவ்விடுதியில் அப் பெண்ணுக்கு உதவியாக அவளது சொந்தக்காரர் பெண்ணொருத்தியும் இருக்கிறாள். அழகான, இத்தாலிய இளம் பெண். அழகான இத்தாலியப் பெண்ணுக்கு உதாரணம் சோயிபா வேரான். ஸ்பானிஷ் படங்களை பெர்டுலூவின் இத்தாலியப் படங்களைப் பார்த்திருந்தால் இத்தாலியப் பெண் அழகு விளங்கும். அப்படியானதொரு அழகி பீட்டரில் ரூல்லோ மரியோவுக்குப் பியுத்தது கிறுக்கு. சாப்பாட்டு விடுதிக்கு யதேச்சையாக வரும் மரியோ பீட்டரிஸைப் பார்த்துத் தன்னைப்பிறந்து மெய்மறந்து அவளை வெறித்துக்கொண்டே நிற்கிறான். பீட்டரில், கேட்கிறான், 'முன்னே பின்னே பெண்களைப் பார்த்ததேயில்லையா?' மரியோ சுயநினைவுக்கு வந்து நெருடாவிடம் ஓடுகிறான்.

நெருடா ஒரு கவிதையின் வரிக்காவோ ஒரு சொல்லுக்காவோ அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். நெருடாவின் காதல் மனைவி மதில்டா நெருடாவின் மனை நிலையறிந்து நெருடாவைச் சமன்படுத்த ஒரு பழைய இசைத்தட்டை கிராமபோனில் போடுகிறான். சிரித்தபடி மதில்டாவிடம் வரும் நெருடா அவளை அணைத்துக்கொண்டு மெதுவாக

நடனமாடத் தொடங்குகிறார்.

தேடிவரும் மரியோ தயங்கிநிற்கிறான். மரியோவைக் கண்டுவிடும் நெருடா வெளியே வந்து 'என்ன சேதி' என்கிறார். தான் காதல் வயப்பட்டுவிட்டதை வெட்ககப்பட்டுச் சொல்கிறான் மரியோ. பெயர் பீட்டீஸ் ருஸ்லோ என்கிறான். கவிதாந்தேவை ஆட்டிவைத்த பெண்ணின் பெயரும் பீட்டீஸ் தான் என்கிறார் நெருடா. பீட்டீஸ் பற்றிய அனைத்து விஷயங்களுமே மரியோவுக்கு உவப்பானவை தாந்தேவின் பெயரை தனது உள்ளங்கையில் நெருடாவை எழுதச் செய்து ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறான்.

தனது பீட்டீஸ் பற்றியும் நெருடா ஒரு கவிதை எழுதித் தரவேண்டும் என்கிறான் மரியோ. நெருடா மறுத்துவிடுகிறார். தான் பார்க்காத, தன்னை அனுபவத்துக்குத் தூண்டாத, தன்னை உக்ரப்படுத்தாத ஒரு மானுட உணர்ச்சி பற்றி தனித்துவக் கொந்தளிப்பை தான் எப்படி வெளியிட முடியும்? ஒரு பெண்ணைப் பற்றி உடனே ஒரு கவிதை எழுத முடியாத உங்களுக்கு நோயல் பரிசு கிடைக்கவே கிடைக்காது என ஒரு குழந்தையைப் போல கோபித்துக் கொள்கிறான் மரியோ. மரியோவின் கதாபாத்திரத்தை விளங்கிக்கொள்ள 'யாருக்காக அழுதான்' நாகேசையும், 'தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்' சந்திரபாபுவையும், 'மேரா நாம் ஜோக்கர்' ராஜ்கபூரையும் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். இம்மூவரின் உள்ளார்த்தம் செறிந்த பாத்திரம்தான் மரியோ. அப்பாவித்தனமான வெளிப்படையான முதிர்ந்த குழைந்த மரியோ.

ஆனாலும் நெருடோ மரியோவோடு ஒரு ஒப்பந்தத்துக்கு வருகிறார். மரியோவுக்கு அவனது 'உருவகங்களை' (Metaphor) எழுதுவதற்காக தனது புத்தம் புது கவிதை நோட்டைத் தருகிறார். அவை நெருடாவுக்கே பிரத்தியேகமான நோட்டுக்கள். மரியோவை உணவு விடுதிக்குக் கிளம்பச் சொல்கிறார். கோட்டை மாட்டிக் கொள்கிறார். நெருடாவும் மரியோவும் விடுதிக்குள் நுழைந்து மேஜையில் உட்காருகிறார்கள். அங்கு இருப்பவர்கள் 'நெருடா நெருடா' என தமக்குள் முணுமுணுத்துக் கொள்கிறார்கள். மரியோவுக்கு ஒரே பெருமிதம். தன்னுடன் நடந்து வந்த நெருடா, தன்னோடு விடுதிக்குள் நுழைந்த நெருடா, தன்னோடு ஒரே மேஜையில் அமர்ந்த நெருடா, தன்னைப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடும் தனது நண்பன் நெருடா.

மேஜையில் மரியோவைத் தன்னருகே அமர்த்திக் கொள்கிறார் நெருடா. பீட்டீஸ் ஆச்சரியத்துடன் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். நெருடா பீட்டீஸைக் கூப்பிட்டு தனக்கும் மரியோவுக்கும் வைன் தரச் சொல்கிறார், கூடவே ஒரு பேனாவும் கொண்டு வரச் சொல்கிறார். பீட்டீஸ் வைனும் பேனாவும் கொண்டு வர, பேனாவை வாங்கும் நெருடா, மரியோவிடமிருந்து தான் கொடுத்த நோட்டுப் புத்தகத்தை வாங்கி பீட்டீஸ் பார்த்துக் கொண்டிருக்க அதில் எழுதுகிறார். 'என் நண்பன் மரியோவுக்கு அவனது உருவகங்களுக்காக அன்புடன் பாப்லோ நெருடா கில்லாடி நெருடா. மரியோ சார்பாக பீட்டீஸிக்கு கொக்கி போட்டுவிட்டார். பீட்டீஸ் மரியோவிடம் மாட்டிக் கொண்டான். இரவு பகலும் அவள் தூங்குவதேயில்லை. கனவு, நாளும் பொழுதும், என்றும், எங்கும் கனவுதான். மரியோவுக்கு கூந்தல் கடல் அலையாகிறது, கண்கள் பூக்களாகிறது, விரிகூந்தல் மேகமாகிறது, அவனது இரு மாம்பகங்களும் தீக்கங்குகளாக அவனைத் தகிக்கிறது. அவனது நிர்வாணம் தீவின் தனிமையின் மொனமான இரவின் நிசப்தத்தின் அழகாகிறது.

விடுதியின் சொந்தக்காரிக்கு பீட்டீஸின் பொறுப்பான பெண்மணிக்கு ஒரே கோபம். அவருக்கு உருவகமும் புரிவதில்லை. கவிதையும் புரிவதில்லை. மரியோ பீட்டீஸிக்குத் தந்த ஒரு கவிதைக் காகிதத்தை அவனது ரவிகைக்குள்ளிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டுபோய் உள்ளூர் பாதிரியாரிடம் கொடுத்து படிக்கச் சொல்கிறான். அந்த மண்டுகத்துக்கும் ஏதும் புரிவதில்லை. நிர்வாணம், மாம்பகங்கள் போன்ற வார்த்தைகளைப் பார்த்துவிட்டு, அறிவியலுக்கு எதிராக ஒழுக்கக்கேடு நிகழ்ந்துவிட்டதாகவும் பீட்டீஸை மரியோ அம்மணமாகப் பார்த்துவிட்டான் என்றும் புலம்புகிறான். கவிதையும் உருவகமும் புரியாத

ஐடப் பாதிரி நெருடாவுக்கு வந்தது வினை.

அந்தப் பெரிய மனுஷி கோபத்தோடு மரியோவின் நண்பன் நெருடாவைத் தேடி வருகிறான். ஏற்கெனவே அங்கேயிருக்கும் மரியோ மற்றொரு அறையில் ஒளிந்து கொள்கிறான். மனுஷி கவிதையை நெருடாவிடம் கொடுத்து பீட்டிரை மரியோ அம்மணமாகப் பார்த்து விட்டான். இனி அவன் விடுதிப்பக்கம் வந்தால் கொலைதான் விழும் என்கிறான். நெருடாவின் விளக்கம் எதுவும் அவளுக்கு புரிபடாது என்பதை புரிந்துகொண்ட நெருடா மனுஷி சொல்வதற்குத் தலையாட்டுகிறார். அவர் போன பின்பு மரியோவிடம் வரும் நெருடா: 'நீ கவிதை அனுப்பியது சரிதான். அதற்கு நான் மதிப்பாவுக்கு எழுதிய கவிதையை பயன்படுத்த வேண்டும்?

மரியோ சொல்கிறான்: 'கவிதை எழுதுவதுதான் கவிஞர்களின் வேலை. அதைப் பயன்படுத்துவதைப் பற்றி அவர் கேட்க முடியாது. அது எங்கள் வேலை' என்றான். இந்த ஐனநாயகப் பாராம்பரியத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன் என்கிறார் நெருடா. காதல் தீ இரண்டு பக்கமும் கனிந்துவிட்டது. எவரும் தடுக்க முடியாதபடி வளர்ந்துவிட்டது. கல்யாணம் நிச்சயமாகிறது. நெருடாவை சாட்சியாக ஏற்க முடியாது என்கிறான் பாதிரி. நெருடா கம்பூனிஸ்ட் கம்பூனிஸ்டுக்கள் பெற்ற குழந்தைகளையே சாப்பிட்டு விடுவார்கள். ஆகவே தான் நெருடாவுக்குக் குழந்தை இல்லை. நெருடா ஒரு நாத்திகள் என்கிறார். அடுத்த அறையில் நெருடா மண்டியிட்டு இயேசுவை பிராத்திப்பது தெரிகிறது. நெருடாவின் சாட்சியமாக திருமணம் நடந்து விடுதியில் விருந்துபசாரம் நடக்கிறது. விருந்து கோலகலத்தில் இருக்கும் போது, நெருடாவுக்கு ஒரு டெலிகிராம் வருகிறது. நெருடாவுக்கு நாடு திரும்புவதற்காக சிலியிலிருந்து வந்த கடிதம் அது. நெருடா பயணமாகிறார்.

இடையில் மரியோவுக்குள் இருக்கும் இயல்பான கவிஞன் நெருடாவுக்குத் தெரிய வருகிறான். இந்த உலகமே இன்னொன்றுக்கான உருவகம் என்கிற தரிசனத்தை மாபெரும் உண்மையை மிகச் சாதாரண வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துகிறான் மரியோ. கடற்கரையில் நெருடாவுக்கும் மரியோவுக்கும் நடக்கும் உரையாடல் காட்சியொன்று வருகிறது. நெருடா சொல்கிறார்: 'இந்தக் கடல் தனது காதலை பூமிக்குச் சொல்வதற்காக திரும்பத் திரும்ப தழுவிச் செல்கிறது. பூமி அதை ஏற்காதபோது கொந்தளித்து - பேரிரைச்சுவோடு பாறைகளில் அடித்துச் செல்கிறது. அதுவும் சமாதானம் ஆகாதபோது புயல்காற்றாக அடித்துச் செல்கிறது. கடலின் அலைகள் காதலின் கரங்கள்! கேட்டுக் கொண்டிருந்த மரியோ சொல்கிறார்: கடலுக்கு சென்று மறுபடி மீண்டு பூமிக்கு வரும் படகுபோல எனச் சொல்கிறார்கள்; நெருடா சொல்கிறார்: இது உருவகம். இதுதான் கவிதை நெருடா தனது நண்பர்களுக்கு அனுப்புவதற்காக டேப்ரிகார்டில் செய்திகளை பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார் ஒரு சமயம் மரியோவிடம் இந்தத் தீவிலேயே விசேசமானதை தனது நண்பர்களுக்குச் சொல்லும்படி கேட்கிறார் நெருடா. மைக்கை வாயருகே பிடிக்கும் மரியோ சொல்கிறான்: 'இந்தத் தீவிலேயே அழகானது? பீட்டிரஸ் ருல்லோ. இதுபோல கவிதைமயமான காட்சிகள் படம் முழுக்க விரவி நிற்கிறது.

பின்வரும் துக்கத்துக்கான முன்னோட்டமாகத்தான் சந்தோஷமான தருணங்கள் வருகிறது என்பது நம் வாழ்வில் திரும்பத்திரும்ப நிதர்சனமாகிறது. ஆனாலும் துக்கத்தின் பின்னும் மறுபடி தற்காலிகமாகவேனும் சந்தோஷம் வரும் எனும் நம்பிக்கையே வாழ்வை அர்த்தமுள்ள தாக்குகிறது. துக்கத்திலும் மனிதம் தனது ஜீவனை இழந்து விடுவதில்லை. மறுபடி பூக்கள் மலர்வதைப் போல, மழலைகள் சிரிப்பதைப்போல வாழ்வு அல்வாறாகத்தான் நதிபோல் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

நெருடா மிலான் செல்கிறார். பாரிஸ் செல்கிறார். மாஸ்கோ செல்கிறார். நெருடாவிடமிருந்து கடிதம் வரும் என்று மரியோ காத்திருக்கிறான். பீட்டிரஸ் தனதுகணவனுக்காக கடிதங்களை எதிர்பார்க்கிறான். மரியோவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உதறிவிட்டதாகச் சொல்கிறான் மூத்த மனுஷி. 'தின்றுவிட்டுப் பறந்து விடும் பருந்து' என

நெருடாவைப் பற்றிப் பேசுகிறாள் அவள். மரியாவோ தான்தான் அவரை எப்போதும் பயன்படுத்திக் கொண்டேன், சார்ந்திருந்தேன் என்கிறாள். ஆயினும் அவள் நெருடாவிடமிருந்து கடித்தை எதிர்ப்பதை நிறுத்தவில்லை. தபால் அலுவலர் ஒவ்வொரு முறையும் நெருடாவின் அசைவை, விருதுகள் அவருக்குக் குவிவதை, பத்திரிகை நறுக்குகளைக் காண்பித்துச் சொல்கிறார் மரியோவிடம். மரியோவுக்கு சிலியிருந்து ஒருநாள் கடிதம் வருகிறது. கடிதத்தை எல்லார் முன்னிலையிலும் பிரிக்கிறாள் மரியோ, கடிதத்தின் செய்தி உத்தியோகபூர்வமானது. நெருடாவின் காரியதரிசி அனுப்பியிருக்கிறார். 'நெருடா தீவில் தங்கியிருந்தபோது உங்கள் பொறுப்பில் விட்டுச் சென்ற பொருட்களைத் திருப்பி அனுப்பவும்' நெருடாவின் வீட்டுக்கு வரும் மரியோ டேப் ரிக்கார்டரை போட்டுப் பார்க்கிறாள். 'இந்தத் தீவில் விசேஷமானது என்ன?' மரியோவும் தபால் அலுவலகரும் தீவின் விசேஷங்களை டேப் ரிக்கார்டரில் பதிவு செய்கிறார்கள். கடலின் கொந்தளித்த அலை, அலையின் சின்ன நீர்த்தெளிப்பு மலைக்காற்று, தனது தந்தையின் மீன் வலையின் துயரம் கரைதொடும் கடலோசை. செடிகளின் அசைவு. மாதா கோயில் மணியோசை. தனது கர்ப்பினி மனைவி பீட்டிஸ் ருல்லோவின் வயிற்றிலிருக்கும் தன் கனவுக் குழந்தை பாப்லிடோவின் இதயத் துடிப்பு. பாப்லிடோ மரியோவின் கருவுக்கு பாப்லோ நெருடா நினைவாக அவள் தேர்ந்தெடுத்த பெயர். தனது கணவனை மறந்துவிட்ட பாப்லோ நெருடாவின் பெயரை தன் கருவுக்குவைக்க பீட்டிஸ்க்கு விருப்பமில்லை. 'நான் மாட்டேன்' என்கிறாள் பீட்டிஸ்

தீவில் நிறைய அரசியல் மாற்றங்கள். சோஷல் டெமாக்கரட்டுகளும் தேர்தல் களத்தில் மோதுகிறார்கள். தீவில் தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, தேர்தல் காலத்தில் கிணறுகள் தோண்டத்தொடங்கும். சோஷல் டெமாக்கரடிக் வேட்பாளர் வென்றதும், வேலையை நிறுத்தி மக்களை ஏமாற்றுகிறான். ஏழை மீனவர்கள் தன் கண்ணெதிரில் ஏமாற்றப்படுவதைக் காண்கிறாள் மரியோ. பெண்களின் / காதல் பெண்களின் கருவியான நெருடாவை மக்கள் கவியாகவும் நெருடாவைக் காண்பதிலிருந்து மக்கள் கவியாகவும் நெருடாவைக் காண்பவனாக வளர்ச்சியறுகிறாள் மரியோ. நெருடா ஒரு சுரங்கத் தொழிலாளியின் வாழ்வைப் பற்றித் துக்கமுற்று கோபமுற்று எழுதிய Canto General கவிதையை எழுத நேர்ந்த சம்பவத்தை மரியோவிடம் சொன்ன காட்சி வந்து போகிறது. மரியோ இப்போது தன் காதல் மனைவி தனது கனவுக்குழந்தையோடு கவிதையில் தொழிலாளி வர்க்கப் பிரக்ஞையையும் கொண்டிருக்கிறாள். மரியோ தொடர்ந்து நெருடாவின் கடிதத்துக்காகக் காத்திருக்கிறாள். அவர் மறுபடி நிச்சயம் ஒரு நாள் தன் பாப்லிடோவைப் பார்க்க வருவார் என நம்பிக்கொண்டேயிருக்கிறாள்.

ஆண்டுகள் நகர்கிறது. பத்து ஆண்டுகளின் பின் விடுதிக்குள் திரைப்பாசி மணிகளை விலக்கிக் கொண்டு நெருடாவும் மதலீடாவும் நுழைகிறார்கள். ஆட்கள் யாருமில்லை. முதிய மனுஷி இல்லை. வீட்டுக்குள்ளிருந்து கிளிஞ்சல் ஒன்றை எடுக்க குழந்தையொன்று ஓடி வருகிறது. பாப்லிடோ என தொடர்ந்து அழைத்தப்படி வருகிறாள் பீட்டிஸ். மரியோ வரவேயில்லை. மரியோவரமாட்டான், நெருடா அமர்கிறார். குழந்தை பாப்லிடோ நாயோடு அணைத்து நிற்கிறாள் மரியோ பாப்லிடோவைப் பார்க்கவே இல்லை. பாப்லிடோ நிறக்க இரண்டு மாதங்கள் இருக்கும் போது இத்தாலியின் ரோம் நகரத்தில் நடைபெற்ற கம்யூனிஸ்டுக்களின் பாசிஸ்ட் எதிர்ப்புப் பேரணிக்குச் சென்ற மரியோ. அங்கு தொழிலாளர்கள் கவிதை படிக்க மேடைக்குச் செல்ல முயற்சிக்கையில் இராணுவத்தின் தப்பாக்கிக் குண்டுக்குப் பலியாகி விடுகிறாள். நெருடாவுக்கு தனது கம்யூனிஸ்டு பாடுபாடு டிடிக்கும் என்பது அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது என்கிறாள் பீட்டிஸ் மரியோவின் விருப்பப்படியே தனது மகனுக்கு பாப்லிடோ எனப்பெயர் சூட்டியிருக்கிறாள் பீட்டிஸ்.

நெருடா வந்தால் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று மரியோசொல்லிக்கொண்டிருந்த,

டேப் ரிக்கார்டர் கேஸ்ட்டை நெருடாவிடம் தருகிறாள் பீட்டில் 'Canto per pablo Neruda' பார்வோ நெருடாவுக்காக தான் டேப் ரிக்கார்ட் செய்த அந்தக் தீவின் விசேஷங்களின் கவித்துவச் சித்திரம் அது. அழகான ஆனால் துக்ககரமான நெருடாவுக்கான மரியோவின் நிரந்தரக் கவிதை அந்த கேஸ்ட் நெருடா தனியாக தீவின் பாறைகளிடையில் வந்து அலைகள் மோதும் கடற்கரைக்கு வருகிறார்.

கொந்தளிக்கும் அலை, சின்னதாகத் தெளிக்கும் கண்ணாடிச் சிதறல். மலைக் காற்று சரளைக் கற்கள் மீள்வலையின் சோகம். பாப்லிடோவின் மழலை கூடவே மறுபடிமறுபடி பூமியைக் காதுலுடன், அன்புடன் நேசத்துடன் தழுவும் கடலின் அலைகளாக அமைதியாகப் பரவும் மரியோ எனும் கவிஞனின் நினைவுகள். கடமொ நெருடாவிலிருந்து மேலெழுந்து காலம் வெளியற்ற வான் நோக்கி நகர்கிறது.

"எங்கள் நண்பன் மலிமோ டிரொய்ஸிக்கு எங்கள் அஞ்சலி"

மரியோவாக நடித்த மலிமோ டிரொய்ஸி (Massimo Troisi) படப்பிடிப்பின் இறுதிநாள். படப்பிடிப்பை முடித்துக் கொடுத்துவிட்டு மாரடைப்பினால் மரணமெய்திவிட்டார். மலிமோ இத்தாலியின் அற்புதமான நகைச்சுவை நடிகர்கள் உன்னதமான கலைஞன். மலிமோ திரைக்கதை அமைப்பாளர்களிலும் ஒருவர். இந்தத் திரைப்படத்தைக் காட்டிலும் அர்த்தமுள்ள அஞ்சலி இருக்க முடியாது. இப் படம் கவிதை தனக்கு மட்டுமே உரிய வரம் அல்லது என்பதை ஏழை மீனவனின் மகன் மரியோ மூலம் நெருடாவுக்கு உணர்த்திய எளிமையான உண்மை பற்றிய திரைக்காவியம் மலிமோ ஒரு அழகான ஆனால் துக்கமான ஒரு இத்தாலியக் கவிதை.

இறுக்கத் தெரியாதவன்

மரத்தின் ஒவ்வொரு கிளைகளிலும்
கிளைகளின் ஒவ்வொரு இலைகளிலும்
ஜீவன் துளிர் விட்டுக் கொண்டுருக்கிறது.

பச்சை இலைகளினூடே அடர்மடுகளில் பூக்கள்
சந்தோஷங்களை வாங்கிக்கொள், வாங்கிக் கொள் என்கின்றன.

மரங்களை விட்டுப் பிரிய மனயின்றி
பறவைகள் இரை தேடப் போகின்றன.

வாழ்வை ரம்மியமாக்க மரமொன்று
போது மென்றிருக்கையில் -
தொப்புள் கொடியில் சுருக்கிட்டு
கருவறைக்குள் தொங்குவது போல்
கிளையொன்றில் தொங்குகிறானே
பாவி சண்டாளன்...

பக்தவச்சலம்

பண்மீற் குயின் : பாலியல் மற்றும் வன்முறையின் அழகியல்

பூலான் தேவி (Bandit Queen) திரைப்படம் தொடர்பாக மூன்று முக்கியமான மையமான விடயங்கள் தெரியவருகின்றன.

1. இது இந்திய கிராமப்புறங்களில் பாலியல் மற்றும் ஜாதீய வன்முறை தொடர்பான படம்
2. உண்மை வாழ்வுக்கும் அதன் அடிப்படையில் சினிமா புனைவுக்கும் இடையிலான பிரச்சினைகளை தூண்டியிருக்கும் படம்.
3. இந்தியா மற்றும் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் அடிப்படையான, நிஜமான பிரச்சனைகள் சினிமாவில் முன்வைக்கப்படும் போது அது எதிர்கொள்ளும் அரசியல், தணிக்கைப் பிரச்சனைகள் பற்றிய விவாதத்தைத் தொக்கியிருக்கும் படம்.

இந்தியாவில் இன்றும் நிலவும் நடை முறைதான் என்ன?

பெண்கள் திருட்டுக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டதற்காக முகத்திலும் உடலிலும் பச்சை குத்தப்பட்டு, நிர்வாணப்படுத்தப்பட்டு தெருக்களில் ஊர்வலமாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டது சமீபகால வரலாறு. தமிழகத்தின் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 44 அரிஜனப் பெண்களும் குழந்தைகளும் கூலி உயர்வு கேட்டத்தற்காக மேல்ஜாதிக்கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு காரர்களால் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டது வரலாறு.

பத்மினி போன்ற பெண்கள் பலாத்காரப்படுத்தப்படுவதும், போலீஸ் நிலையத்தில் அவர்கள் பலாத்காரப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டதும் மிகமிகச் சமீபத்திய காலத்தில் தான். ஜீவனாம்சம் மறுக்கப்பட்ட ஷாபானு; உன்குட்டையே நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு உயிரோடு கொழுத்தப்பட்ட ரூப்கன்வர்; இந்திரா காந்தி இறந்த போது சூறையாடப்பட்ட சீக்கிய பெண்களின் உடல்கள்; பம்பாய் கலவரத்தில், அயோத்தி கலவரத்தில் பலாத்காரப் படுத்தப்பட்ட முஸ்லிம் பெண்களின் வேதனை எல்லாமுமே சமகால இந்திய வரலாறு தான்.

அபர்ணா சென்னின் 'சதி' படமும், தீபா தன்ராஜின் 'What happened to this city' படமும், அனந்த் பட்டவர்த்தனின் 'Father, Son and Holywar' படமும் இதே பாலியல், மத, ஜாதீய வன்முறையைத்தான் தத்தமது தளங்களில் முன்வைக்கின்றன.

பூலான் தேவி படம் கதை நிகழ்கின்ற காலத்திலும், பாத்திரங்களிலும் மட்டும் தங்கியிராது, பிரச்சினைகளின் வேர்களுக்குப் பின் நோக்கிப்போகின்றது. அவர்களின் அன்றாட வாழ்வுப் பழக்கவழக்கங்களுக்குள், அவர்கள் உரையாடும் சொற்றொடர்களுக்குள், அவர்களின் நிறுவன அமைப்புகளுக்குள் நிலவும் பாலியல் ஜாதீய வன்முறையை தோலுரிக்கிறது.

ஒரு காட்சி : பஞ்சாயத்து கூடியிருக்கிறது. பூலானைப் பலாத்காரப்படுத்திய மேல்ஜாதி தலைவன் மகன் சொல்கிறான்: 'பூலான் தான் கூப்பிட்டாள்' அவளுக்கு நான் தேவைப்படுகிறேன் என்று சொன்னான் என்கிறான்.

பூலான் ஊரிலிருந்து ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறாள்.

ஓர் உரையாடல் : பொலிசுக்கு பூலானைக்காட்டி கொடுக்கும் ஸ்ரீ ராம் மெக்காபோனில் பொலிஸ்படை புடைகுழ பேசுகிறான்.

"பூலான், எங்கே போயிருந்தாலும் வந்துவிடு. என்மீது வந்து உட்கார்."

பஞ்சாயத்து, பொலிஸ், மேல்ஜாதி தாக்கர் தமது அமைப்பு மூலமும் சொற்கள் மூலமும் செய்ய விளைவது ஒன்றேதான்: பாலியல் வன்முறை. இப்படத்தில் உடல் சார்ந்த பாலியல் வன்முறை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் காட்சிபடாமா கிறது.

1. பதினொரு வயது சிறுமி பூலான் அவளது 34 வயது கணவனால் பலாத்காரப்படுத்தப்

படுகிறாள்.

2. திருட்டுக் குற்றம் சமத்தப்பட்டு பொலிஸ் நிலையத்தில் காவலர்களால் பலாத்காரம் செய்யப்படுகிறாள்.
3. பெமாய் கிராமத்துக்கு மேல்ஜாதி கொள்ளையர்களால் இழுத்துவரப்பட்டு முழுக் கொள்ளைக்கூட்ட ஆண்களாலும் பலாத்காரப்படுத்தப்படுகிறாள்.
4. மேல்ஜாதிக்காரர்களின் கையாள்களான கொள்ளையர்களால் கடத்தப்பட்டு மலைப் புழுதியில் சூரியன் எரிக்க பலாத்காரப்படுத்தப்படுகிறாள்.
5. இந்த காட்சிகளில் ஒன்றில் கூட ரசனை நோக்கம் இல்லை. சின்ட்லர் லிஸ்ட் படத்தில் gas chamber க்குப் போகிற பெண்களின் நிர்வாணம் எழுப்பும் வேதனையும் கோபமுமே இந்தக் காட்சிகளிலும் எழுகிறது. Close up காட்சிகள் முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பாஹுலவு அருபவம் காட்டப்படவில்லை. ஆண் உடல்களின் brutality தான் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மொழிசார்ந்த வன்முறையும் சரி, உடல் சார்ந்த வன்முறையும் சரி இந்த இரண்டு விதமான பாலியல் வன்முறைகளும் பூலான் எனும் கீழ்ஜாதிப் பெண்ணின் மீது மேல்ஜாதி ஆதிக்கம் எனும் ஜாதீய வன்முறையின் வழியேதான் நிகழ்கிறது.

இங்கே வன்முறை என்பது ஒரு பெண்ணாக அவளது ஆண்மாவை, ஆண்மீக பலத்தை முற்றிலும் உடைத்து நொறுக்கும் ஆதிக்கமாக நிகழ்கிறது. அவற்றை எதிர்த்துப் பேசிய ஒரு பெண், செயல்பட்ட ஒரு பெண்ணின் கோபமான எதிர்ப்புணர்வு, வாழ்வு, நியாயம் சார்ந்த வன்முறை சினிமாவாகியிருக்கிறது. 11 வயதில் தன்னைப் பலாத்காரப்படுத்திய கணவனை இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட அடித்து நிம்மதி கொள்கிறாள். தன் உடலை, ஆண்மாவை சிதறடித்த முழுக்கிராமமும் பார்க்க அக்கிராமத்து ஆண்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள் உறைந்த ரத்த வெள்ளத்தின் நடுவே அழுகையை நிறுத்திய அமைதியான நிர்வாணக் குழந்தையொன்று நடந்துபோகிறது.

பூலான் தேவியென்றால் 'பூக்களின் கடவுள்' என்று பொருள். சம்பல் நதிக்கீ கிராமத்து மக்கள் அவளை வெறி கொண்ட காளிமாதாவாகவே பார்த்தார்கள். பெமாய் கிராமத்தில் அவளது முழு ஆடைகளையும் களைந்து விட்டு, கூந்தலைப் பிடித்து உலுக்கிச் சித்திரவதை செய்யும் போது தாக்கர் பூர்ராம் சொல்வான்: 'பூலான் தேவியாம் இவள். கீழ் ஜாதி மக்களின் கடவுளாம் இவள்; கீழ் ஜாதி மக்களின் கடவுளுக்கு இதுதான் கதி'

படம் தொடங்கும்போது "மனுஸ் மிருதி" யிலிருந்து ஒரு மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. பெண்களும் மிருகங்களும் அடிக்கப்படுவதற்குப் பிறந்தார்கள்.

படத்தின் இறுதியில் 11 வயது சிறுமி பூலான் தேவி காமிரவை நேராக பார்த்து நம்மைப் பார்த்து சொல்வான்: 'நான் பூலான் தேவி. சகோதரியுடன் கலவிசெய்பவர்களே - நான்தான் அவள்.'

சினிமாவின் இலக்கணத்துள் சினிமா மொழியின் ஆளுமைக்குள் அசலான, தீவிரமான படம் பூலான் தேவி. நல்லரத் படே அலிக்கானின் இசை பூலான் தேவியின் கோபத்தையும் ஆவேசத்தையும் உக்கிரத்துடன் மறுபடைப்புச் செய்திருக்கிறது. பூலான் பலாத்காரப்படுத்தப்படும் இடங்களில் வானம் பூமி அதிர்ந்துவிட ஒங்கி ஒலிக்கும் அந்த தீனக் குரல், அந்த வேதனைக் கதறல் நெஞ்சத்தைப் பிளந்துவிடுகிறது. அசோக் மேத்தாவின் கமரா நதியின் சலசலப்பை சம்பல் பள்ளத்தாக்கின் வெம்மையை ஒரிடத்தும் நின்று நிலைக்காது. ரசனை காட்டது. பூலானின் கோபமே போன்று வேகமாக நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஜீவனுள்ள ஒளிப்பதிவு.

இரண்டாவது பிரச்சனை; பூலான் தேவியின் உண்மை வாழ்வுக்கும் சினிமாக்கதைக்கும் உள்ள முரண்பாடு தொடர்பாக எழும் பிரச்சனை.

பூலான் தேவியின் பிரச்சனை இது தான். நான் விக்ரமோடு அவனின் மேலிருந்து

கலவிசெய்வதான காட்சியொன்று வருகிறது. அம்மாதிரி நான் நடத்துகொள்ளவில்லை. 22 பேர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட பெமாய் கிராமத்தில் நான் இருக்கவில்லை. பெமாய் கிராமத்தில் நான் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டதை மறுபடியும் நான் பார்க்கவோ, பார்வையாளர்கள் பார்ப்பதையோ நான் விரும்பவில்லை; அது பெண்ணுக்கு இந்தியப் பெண்ணுக்கு அகௌரவமானது.

பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டு விடுவதென்பது இந்திய கலாச்சாரத்தில் அப் பெண்ணின் முழு வாழ்வுக்குமான அவச் செயலாக நிகழ்ந்து விடுகிறது. சமூகம் அவளை மிகக் கேவலமாகவும் நடத்துகிறது. மேலும், பூலான் இப்போது கௌரவமான குடும்பத்துப் பெண்; வியாபாரியின், மேல் ஜாதிகாரரின் மனைவி. அரசியல் கட்சியைத் துவக்கிவிட்டார். (ஏ கலைவன் படை)

சேகர் கபூர், பருத் தோண்டி, மாலா சென் போன்றவர்களால் வைக்கப்படும் விவாதம் உறுதுதான். இப்படத்துக்கான கதைக்கு பூலானிடம் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. அதற்கான தூதரையும் வழங்கப்பட்டது. வாழ்க்கை வரலாற்றை படமாக்கவில்லை. அந்த வாழ்க்கைக்குப் பின்னிருக்கிற சமூக வரலாற்றை சினிமா இலக்கணத்துக்குள், சினிமா பிரதிக்குள் சொல்லி இருக்கிறோம்.

பெமாயில் பூலான் இருந்ததற் கான காட்சிகள் உண்டு. அக்காட்சியில் பூலான் எவரையும் காலவை செய்ததாக நாங்கள் காட்டவில்லை. இருவரை முழங்கால்களில் சுடுவதாகத்தான் காட்டியிருக்கிறோம். மேலும், சினிமாவின் அடிப்படையில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்குமென்பது அபத்தம் என்கிறார் தோண்டி.

'உண்மைக் கதையின் அடிப்படையிலான படம்' என்கிற விளம்பரத்தை விர்த்திருக்கலாம் என்கிறார் கபூர். காலம் கடந்துவிட்டது.

இப்பிரச்சனையில் இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன.

பூலானின் கலாச்சாரம் சார்ந்த குடும்பப் பெண் அறவியல் பிரச்சனை தனது வழக்கு சம்பந்தமான சட்டப் பிரச்சனை.

விடுதலையை நோக்கமாகக் கொண்ட பெண்ணுக்கு பூலான் எழுப்பும் அறிவியல் ர்சனை அத்தனை முக்கிய மானதல்ல என்றே தோன்றும். தனது சிறுவயதில் வாத்காரப்படுத்தப்பட்டு, கருசிதைவுக்கு உள்ளாகி, வஞ்சிக்கப்பட்டு மறுபடி வாழ்வை எழைத்துக்கொண்ட Opreh Winfrey அமெரிக்க மக்களுக்கு அண்டை வீட்டு உண்மை பெண். Judie Foster மது விடுதியில் பல ஆண்களால் பலாத்காரப் படுத்தப்படுவதாக accused படத்தில் நடித்திருக்கிறார். சீமா பிஸ்வாஸ் பூலானாகவே மாறி வாத்காரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். நிர்வாணமாக கிராமச் சதுக்கத்தில் நடந்திருக்கிறார். இந்திய கலாச்சார அளவு கோல்களின்படி நடிகைகள் எல்லோருமே ஒழுக்கக் கெட்டவர்கள். காஞ்சம் உடல் தெரிந்தாலும் அவச்செயல் செய்தவர்கள். சனாதனியான காந்தி கூட வாத்காரப்படுத்தப்பட்டவர்களை விமர்சித்தோரை, ஒதுக்கித் தள்ளியோரை நிராகரித்தவர். ப்ஜாதி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையில் இந்த பலாத்காரப்படுத்தலை எதிர்த்து வாழ்வது இவச்செயல் அல்ல; ஏனெனில் அவர்கள் விடுதலையை விழைபவர்கள்; போராடுபவர்கள். வான் தேவியின்பிரச்சனை அவரது அரசியல் நோக்கங்கள் வியாபாரியான மேல்ஜாதி னவன்; குடும்பப் பெண் வடிவம் ஆகியவை சார்ந்தது இந்த அறவியல் பிரச்சனை என்னுகோடி இந்தியப் பெண்கள் தொடர்பான இப்படத்தை வெளியிட முடியாது செய்வது ன்மையில் இந்திய மக்களின் துரதிருஷ்டமே. மேலாக பணம் தான் அடிப்படைய் ச்சனை என்பதை அவரது மேல்ஜாதிக் கணவர் நிரூப்பிக்கிறார்.

சட்டப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக சொல்லப்படும் வாதமும் அபத்தமானதே. பூலான் தேவி டு சுமத்தப்பட்டிருக்கும் 48 குற்றங்கள் இன்னமும் விசாரணையில் இருக்கின்றன. வைப்பற்றியோ, பெமாய் பற்றியோ இப்படம் எதுவும் இறுதியாகச் சொல்லவில்லை.

இந்த சம்பவங்களை பற்றிய விவாதங்களுக்குள்ளும் விளக்கங்களுக்குள்ளும் இப்படம் போகவில்லை. இப் பிரச்சனைக்குப் பின்னுள்ள இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தின் அரசியலையும், பாரதீய ஜனதா கட்சியின் அரசியலையும்தான் இப்போது கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார்கள் சேகர் கபூரும், பருக் தோண்டி போன்றவர்களும்.

மூன்றாவதான பிரச்சனை, தணிக்கைக் குழு, அரசியல்வாதிகள். இந்திய மக்களின் நிறுமான வாழ்வுபற்றிய சினிமா தொடர்பான பிரச்சனை. இப்படத்தில் இடம்பெறும் மூன்று காட்சிகள் தான் இந்தியத்தணிக்கைக் குழுவின் பிரச்சனை:

1. பெமாயில் 22 பேர் கொல்லப்படும் காட்சி
2. பொலிஸ் நிலையத்திலும் பின்னர் பெமாய் கிராமத்திலும் பூலான் பலாத்காரப் படுத்தப்படும் காட்சிகள்.
3. பூலான் விக்ரமும் தொடர்பான கலவிக் காட்சி.

இந்திய, தெலுங்கு, தமிழ் மசாலா சினிமாக்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஐம்பது பேரை ஒருவன் கண் தெரியாமல் சுட்டுக்கொல்வான். தலை வேறு, முண்டம் வேறு, கை, வேறு கால் வேறாக வெட்டிக் கொல்வார்கள். அண்மித்த காட்சிகளில் ஆடைகளை ஒவ்வொன்றாக கிழித்து கற்பழிப்பார்கள். ரசனையாக (Suggestive) ஒவ்வொரு உள்ளடையாகக் கழற்றி பல்வேறு தினுசுகளில் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு உறவு கொள்வார்கள். பொலிஸ் நிலையத்தில் வில்லன், பெண் பொலிஸ் அதிகாரியைப் பலாத்காரம் செய்வான். காமசால்திர நிலைகளை நாயகனும் நாயகியும் ஆடை அணிந்தபடியிருந்தே நிகழ்த்திக் காட்டுவார்கள். இதையெல்லாம் தணிக்கைக் குழு பெரிதாகக் கண்டு கொள்ளாது. இந்த உரிமைகளுக்காக நடிக், நடிகையர் ஊர்வலமும் போவார்கள்.

பூலான் தேவி படத்தில் வருகிற இக்காட்சிகள் ஒன்றில் கூட அண்மித்த காட்சிகள் (close up shots) இல்லை. பெண்ணின் மார்பு, நாபி, அடி வயிறு, மழையில் நனைந்த பின்புறம், மார்புகளின் இடைவெளி இவை யெல்லாம் இப்போது இந்தியப் படங்களில் இருக்கும் சமாச்சாரம் போன்றவற்றைப் பற்றி காட்சி ரூபம் இல்லை.

பெமாய் பலாத்காரக் காட்சி இருட்டில் அதன் வேதனையுடன், குரரத்துடன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குஜ்ஜூர் பலாத்காரப்படுத்தும் காட்சியும் பெமாய் கிராமத்தில் நிர்வாணமாக அவமானப்படுத்தப்படும் காட்சியும் top shots (elevation shots)களாக மேலிருந்து long shots ஆக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிளர்ச்சியூட்டும் படியான உடல் வெளிப்பாடுகள் முற்றிலும் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெமாயில் 22 பேர் சுட்டுக்கொல்லப்படும் காட்சி கூட top shot ஆக எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை action sence ஆக ஆக்கிவிடக்கூடாதென ஜாக்கிரதையாக செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். சேகர் கபூரும், அசோக் மேத்தாவும் அக்காட்சியில் பூலான் வெறிகொண்டு கோபத்துடன் இயங்கும் காட்சி slow motion இல் மங்கலாக்கப்பட்டு அதை ஒரு ரசனைமிக்க காட்சியாவதிலிருந்து தவிர்த்திருக்கிறார்கள் வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையிலான Mythical quality ஐ காட்ட விரும்பியதாக குறிப்பிடுகிறார் சேகர். அக் காட்சியில் செயல்படும் ஒரே நபர் ஆக்ரோஷத்துடன் இயங்கும் பூலான் தேவிதான். அது தவிர அக்காட்சி மங்கலாக்கப்பட்டுவிடுகிறது. மேலிருந்து பூலான் கலவிக்கொள்ளும் காட்சி இரண்டு மனங்களின் குதூகலத்தை - ஒன்றிணைவை வலியுறுத்தும் வண்ணம் நிகழ்கிறது. அக்காட்சியின் குதூகலமும், உடல் சுதந்திரமும் பூலான் பலாத்காரப்படுத்தப்படும் வேதனையான காட்சிகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

பிரச்சனை இதுதான்; இந்திய வாழ்வுக்கு பெண்ணுக்கு orgasm என்று ஒன்று இருப்பதையே தெரிந்துகொள்வது கூடாது. மேலிருந்து பெண் கலவி செய்வது ஒழுக்கப்பிரச்சனை. அவளது பாலியல் கிளர்ச்சியை வெளிப்படையாக காட்டுவது ஒழுக்கப் பிரச்சனை.

தி. ஜானகிராமனின் "மரபுச" வின் அம்மணி, தனது இறுதி நினைவுகளில் "பெண்

மேலே இருக்கும்" உலகம் வேண்டும் என நினைப்பாள். இந்தியத் தணிக்கைக் குழுவுக்கு அதை இப்போது சத்தம் போட்டுச் சொல்லவேண்டும் போலிருக்கிறது.

இப்படத்தில் உணர்ச்சியூர்வமான (sentimental) காட்சிகள் சிலவும் உண்டு.

பூலான் தேவி தலைமையேற்றுக் கொண்ட பின்னர் பஜ்ரம்பூரில் கொள்ளையென்று நடத்தப்படுகிறது. அறிவிப்பு இது: பெண்களும் குழந்தைகளும் பயப்படவேண்டாம். அவர்கள் வீடுகளுள் சென்றுவிடுங்கள். ஏழைகளும் பயப்படத்தேவையில்லை.

நகைக்கடைகள், பட்டுத்துணிக் கடைகள் சூறையாடப்படுகின்றன. பொலிஸ் வாகனங்கள் சீறி வருகின்றன. கொள்ளையர்கள் தப்பிக்க ஓடுகிறார்கள். ஒருவன் சுடப்பட்டு இறக்கிறான். பூலான் அமைதியாக நடந்து வருகிறாள். முகத்தில் பெருமிதம். நான்தான் பூலான் தேவி. வாங்கடா, புடிங்கடா; நான்தான் பூலான் தேவி" ஒரு குழந்தை பறட்டைத் தலையுடன் ஓடி வருகிறது, பெண் குழந்தை. பூலான் கொள்ளையடித்த கால் சலங்கையை அக்குழந்தைக்கு பரிசாக கொடுக்கிறாள். 'என்னோடு வருகிறாயா என்று கேட்கிறாள்.' தாய் வந்து குழந்தையை அழைத்துக்கொள்ள, காலடிகளின் ஓசை கேட்கிறது.

மற்றொரு காட்சி: பொலிஸ் நிலையத்தில் நடைபெறும் ஓர் உரையாடல். உரையாடலில் இடம்பெறுபவர்களும் பார்வையாளர்களும் கவனம் கொள்ளாத ஒரு சம்பவமும் அங்கே நிகழ்ந்துகொடிருக்கிறது. அமரானுஷ்யமான பெண்ணின் தீனக்குரலும் கதறலும் கேட்கக் கேட்க அவள் பொலிசாரால் அடிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கிறாள். காரணம் தெரியவில்லை. அவள் கோடானுகோடி இந்தியப் பெண்களில் ஒருத்தி. அவள் குரல்தான் அது.

பிற இந்திய மசாலா படங்கள் பாலியல் வன்முறையை ரசனை நோக்கில் காட்டும் படங்கள். குறிப்பான வரலாற்றுச் சம்பவங்களையோ, குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளையோ, குறிப்பிட்ட ஜாதிகளையோ பற்றி கேள்விக்கு உள்ளாக்காத படங்கள் ஆனால், பூலான் தேவி படம் 1970 - 80 களில் உத்திரப் பிரதேசத்தின் சம்பல் பள்ளத்தாக்கில் நிகழ்ந்து வந்த மேல்ஜாதி பாலியல் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகக் கிளர்ந்த, கீழ்ஜாதி பெண்ணொருத்தியின் சமூக வரலாற்றுச் சித்திரம். புனைவுகள் புகைமுட்டம் போன்றவை, அது கண்களையும் சிந்தனையையும் மறைக்கும். நிஜத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறிப்பான சித்தரிப்புகள் ஆதிக்க வர்க்கங்களை கேள்வி கேட்கும்; ஆட்டம் காணவைக்கும். அரசியலைச் சவாலுக்கு அழைக்கும். இதுதான் பூலான் தேவி படம் தணிக்கைக்குமுவிள் முன்வைத்திருக்கும் மிகப்பெரும் நெருக்கடி.

காலனித்துவ எதிர்ப்பு, ஆதிக்க எதிர்ப்புச் சினிமாவை தோற்றுவித்த Cinema Novo இயக்கத்தின் பிதாமகரான பிரேசில் நாட்டு இயக்குநர் கிளாபர் ரோச்சா சொல்வார்: "காலனித்துவ ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அழகியல், வன்முறையின் அழகியல்; பசியின் அழகியல்."

மேல்ஜாதி ஆதிக்கத்தின் பாலியல் ஜாதி வன்முறை அழகியல்தான் இப்போது நிலவும் அழகியல். இந்திய சினிமாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அழகியல் அதுதான். தணிக்கைக் குழுவின் அழகியலும் அதுவேதான். அதற்கு எதிரான எதிர் வன்முறை அழகியல்தான் பூலான் தேவி சினிமா முன்வைக்கும் அழகியல்.

இது, பசியினதும் வன்முறையினதும் போராட்டத்தினதும் அழகியல்; இதனை உலகெங்குமுள்ள நல்ல விமர்சகர்களும், இடதுசாரிகளும், பெண்ணிலைவாதிகளும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இப்படம் பற்றிய பிரச்சனைகளை சிந்திக்கையில் ஏற்படும் முழுமையான ஒரே ஆறுதல் இதுவேதான்.

முன்று பெண்கள்

பூலான் தேவி : 1983இல் தனது நிபந்தனைகளின்படி சரணடைந்த பூலான் தேவி 11 ஆண்டுகளின் பின் 1994 பிப்ரவரியில் விடுதலை செய்யப்பட்டாலும் அவர் மீதான

வழக்குகள் இன்னமும் நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன, இதில் மிக முக்கியமானது பெமாய் கிராமத்தில் 22 மேல்ஜாதி தாக்கர்கள் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி. விடுதலை செய்யப்பட்டபோது பூலானின் வயது 34. 1979 - 1983 வரை அவர் சம்பல் பள்ளத்தாக்கில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் காளி மாதாவாக இருந்தார். 1994ல் இரண்டாம் முறை உமத்சிங் என்கிற மேல்ஜாதி இந்துவை மணந்துகொண்டார்.

சனிதாபட் : 11 வயது பூலான் தேவியாய் நடித்த சிறுமி சனிதாபட் பம்பாயில் சேரிப்புரத்தில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர். அம்மாதிரியான திருமண காட்சிகளில் நடிப்பதை மறுத்துவிட்டார். அவளுக்கு ஏற்கனவே திருமணம் ஆகிவிட்டதாகவும் கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுவதாகவும் பயத்துடன் சொல்லியிருக்கிறாள். சனிதாவின் பயம் உண்மையில் அவள் வாழ்க்கையில் கணவனிடம் திரும்புவது பற்றிய பயம்தான் என்கிறார் இயக்குநர் சேகர் கபூர். பலாத்காரப்படுத்தப்படும் காட்சியில் மறுத்துவிட்டபோது கபூர் அக்காட்சி படபிடிப்பை ரத்து செய்துவிட்டு சிறுமியை தன் அருகில் இருத்திக் கொண்டு மற்ற படப்பிடிப்புகளை பார்க்கசெய்து இருக்கிறார். சீமா பிஸ்வாசின் நடிப்பு காட்சிகளை பார்க்கும்படி சிறுவயது பூலானாக நடிக்க வேண்டியதை உணர்ந்தவள் தன் உண்மையான பயத்தையும் நடுக்கத்தையும் எல்லா அற்புதமான நடிகைகளை போலவே நடிப்பாக வெளிக்கொணர்ந்தாள் என நினைவு கூறுகிறார் கபூர்.

சீமா பிஸ்வாஸ் : பெர்டால்ட் பிரெக்ட், இப்சன், மில்லர் போன்றோரின் நாடகங்களில் நடித்தவர். தான் பலாத்காரப்படுத்தப்படும் காட்சிகளிலும் நிர்வாணமாக மக்கள் கூட்டத்தின் முன் நடந்துபோகும் சித்ரவதைப் படுத்தப்படும் காட்சிகளிலும் அவரால் நடிக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. துக்கம் தாளாது அழுதுவிட்டார். இந்திய வாழ்வின் பொது இடத்தில் பெண்ணின் நிர்வாணம் ஏற்படுத்தும் வேதனை, அவமானம் அத்தகையது. ஓர் பெண்ணாக நடிப்புக்கும் வாழ்வுக்கும் இருக்கும் இடைவெளியை மறந்துவிட்டார். இந்திய சினிமாக்களில் நிர்வாணமாக வருவதும் பலாத்காரப்படுத்தப்படுவதாக நடிப்பதும் இழிசெயல். அப்பெண்ணை கேவலமாக பாற்பதுதான் ரசிகனிலிருந்து பத்திரிக்கையாளன் அரசியல்வாதி வரை வழக்கம். பெமாய் நிர்வாண இழிவு மக்கள் கூட்டக் காட்சி மட்டும் எடுத்துவிட்டு படம் முடிந்த பின் நிர்வாண காட்சியை சீமா திரைப்படக்கலை ஒருவகை விளையாட்டு, என உணர்ந்தபின் நிர்வாண காட்சியை எடுத்து முடித்ததாக கபூர் சொல்கிறார்.

“நான் பலாத்காரப்படுத்தப்படும் காட்சி மறுபடியும் பார்க்கப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. இப்பயம் இந்தியாவில் திரையிடப்பட்டால் நான் தீக்குளித்து இறப்பேன்”
(பூலான் தேதி மே 1995)

மக்களுக்கான சினிமா

தொகுப்பு : ப. திருநாவுக்கரசு

படைப்பாளிகள் : ஜோரீஸ் இவென்ஸ் (நெதர்லாந்து) கிளாபர் ரோக்சா (பிரேசில்) ஆக்டேவியா கெட்டினோ (அர்ஜென்டினா) ஜார் சான்ஜினேஸ் (பொலிவியா) ஹெய்லி கெரிமா (அமெரிக்கா) ஜீலியோ காட்சியா எஸ்பினோசா (கியூபா) மனுலா குவேரா (சிலி) இல்மஸ்குனே (துருக்கி) ஆனந்த் பட்வர்த்தன் (இந்தியா)

வெளியீடு : நிழல்

விற்பனை : தாமரை செல்வி பதிப்பகம்,

31/48 ராணி அண்ணாநகர்

கே.கே. நகர், சென்னை - 78 ரூ.50

‘நிந்தனை என் பணி அல்ல’

ருஸ்தி

பால் தக்கரேயை நான் தாக்குகிறேன் என்று பலர் எண்ணுகிறார்கள். உண்மையில் அந்தப் பாத்திரம் இந்தியரே அல்ல. தக்கரேயின் இனவாத அரசியலை நான் ஆதரிக்கவில்லை என்பது உண்மை. இது போன்ற அரசியல் வாதிகளால் ஒரு நாடு வளர்ச்சியடைவதற்குப் பதிலாக பின்னோக்கியே இழுத்துச் செல்லப்படும் என்ற திடமான கருத்தைக் கொண்டவன் நான். தக்கரேயை நான் குறிப்பிட விரும்பினால் அவரது பெயரையே பாவித்து இருப்பேன். அவரது புகைப்படத்தையே உபயோகித்து இருப்பேன்.

Midnight's Children நள்ளிரவின் குழந்தைகள் என்ற எனது புத்தகத்தில் நான் இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் அவரசகால ஆட்சி பற்றி விமர்சனம் செய்துள்ளேன். அவரைப் போன்ற பாத்திரம் ஒன்றைப் படைத்து அந்தப் பாத்திரத்திற்கு இந்திரா காந்தி என்றுதான் பெயரிட்டு இருந்தேன். மும்பாய் கூட்டணியின் தலைவரின் ஒரு பகுதிதான் தக்கரே. சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதில் ரஷ்ய தேசிய தலைவர் ஸிரிநொஸ்கி தான் பெரும்பங்கு வகிக்கிறார். பல கதாபாத்திரங்களின் கலவைதான் அது என்று கூடச் சொல்லலாம்.

மேலும் மும்பாயில் எனது புத்தகம் விற்பனை செய்வதில் இருந்து தடுக்கப்படுவதை நான் எதிர்க்கிறேன். தக்கரேயை நான் பின்னி இருந்தாலும் அவர் முன்னாள் கேலிச் சித்திரக் காரர் அல்லவா. எத்தனை தலைவர்களை, பெரியவர்களை அவர் கிண்டலடித்து இருப்பார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தடைகோரி போராடவில்லையே. அதே பாணியில், ஒரு உண்மையான பாத்திரிகையாளனாக அவர் இருந்தால் எனது புத்தகத்திற்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடாது. முறையான அரசியல்வாதிபாக இருந்தால் ஜனநாயக மரபுக்கும் நோக்கில் எனது எழுத்துச் சுதந்திரத்தை அவர் அனுமதிக்க வேண்டும்.

மேலும் நான் நேரு குடும்பத்தவரின் கோபத்திற்கு ஆளாகி உள்ளேன் என்று பலரும் தெரிவிக்கிறார்கள். இது தவறு. எல்லா காமர் என்ற பாத்திரம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஆதரவானது. அவர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை எதிர்ப்பவர். தனது குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவரின் தேசிய உணர்வை நகையாடவும், அத்தலைவர்கள் மீது உள்ளதன் வெறுப்பைக்காட்டவும் அவர் தனது நாய்க்கு ஜவஹர்லால் நேரு என்று பெயரிட்டுள்ளார். ஆழ்ந்து படிப்பவர்கள் எனது சரியான கருத்தை உணர்வார்.

நான் இந்தியப் பிரஞ்ஜையாகப் பிறந்தவன். 17 வருடங்கள் அங்கேயே வாழ்ந்தவன். பின்பு பிரிட்டன் வந்தேன். பிரிட்டிஷ் குடியுரிமை பெற்றேன். நான் இன்னும் ஹிந்தி, உருது மொழிகளைப் பேசுகிறேன். எழுதுகிறேன். எனது நண்பர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். எனது பண்புகளைப் பார்த்தால் எனக்கு அங்குள்ள தொடர்புகள் தெளிவாகப் புலப்படும். வெளிநாட்டில் வசிப்பதால் நான் இந்தியாவோடு உள்ள எனது தொடர்புகளை அறுத்துவிடவில்லை. மும்பாயில் நான் வளர்ந்த நாட்களையும் வசித்த பகுதிகளையும் இன்னும் அசைபோடுகிறேன்.

ஆனால் இந்திய அரசு என்மீது எந்த அனுதாபமோ அக்கறையோ காட்டுவதில்லை. லண்டனில் நடக்கும் எந்த வைபவத்திற்கும் எத்தனை அழைப்பதில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகள் பல என்மீது உள்ள கொலை பயமுறுத்தலை நீக்க முயற்சி செய்யும் போது இந்தியா எந்த பங்களிப்பும் தராது. மெளண்டாக இருப்பது எனக்கு வேதனையைத் தருகிறது. அது மட்டுமல்ல சாத்தானின் வசனங்கள் என்ற நூலை தடை செய்த முதல்நாடு இந்தியா என்பது என்னை அதிர்வடையச் செய்தது.

அப்புத்தகத்தை எழுதியதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. இப்போது நிலைமை சற்று குடு அடங்கி வருகிறது. எதிர்ப்பாளர்களிடையே புதிய அபிப்பிராயம், கருத்து உருவாகலாம்.

அப்தத்தகத்தில் பாத்திரங்கள் உண்டு. சம்பவங்கள் உண்டு. எனக்குப் பிடித்த மானவைகளுள் கூட அவைகள் எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமானவையாக உள்ளன என்பதை மக்கள் உணர்வதால் அவர்களின் போக்கில் வரவேற்கத் தக்க மாற்றம் இருக்கும் என்பது என் எண்ணம்.

ஒரு எழுத்தாளனின் உரிமையை அதிகாரத்தால் அமுக்கி விடமுடியாது. எவ்வளவு தூரம் கழுத்து நெரிபடுகிறதோ அவ்வளவு தூரம் சத்தம் அதிகமாக இருக்கும் என்பதையும் மறக்கக் கூடாது. என் தலைமீது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள அபாயம் நீங்கும் காலம் வருபு அல்லது வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஈரானிய அதிகாரிகள் அதனை இரத்துச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

'நள்ளிரவின் குழந்தைகளை' எழுதி முடிந்தபின் 1980ன் முற்பகுதியில் நான் கேரளாவிற்கு விஜயம் செய்தபோது கொச்சின் நகரம் சென்றேன். அங்கு வசித்த கிறிஸ்தவ யூத மிகச் சிறுபான்மையினரிலும் சிறுபான்மை மக்களின் வாழ்க்கை நெறி, பூர்வீகம் என்னைக் கவர்ந்தது. அவர்களைப் பின்னணியாக வைத்து. அங்கு வளமாக இருந்த மிளகு ஏற்றுமதி தொழிலைக் கருவாக வைத்து ஓர் ஆக்கத்தை உண்டாக்கினால் என்று எனக்கு பட்டது. பல வருடங்கள் ஆராய்ந்த பின்பு உருவாகியதே The Moon Lost sigh.

விக்ரமாதிர்த்யன் கவிதைகள்

I

நெய்தல்
நிலத் தவளைகள் கத்துகின்றன
மழைவரவு சொல்லி
சூரியன் எப்பொழுதும் போல
கட்டெரித்துக் கொண்டிருக்கிறான்
அலை
மோதுகிறது
தொடர்ந்து
திருடர்கள் ஜெயித்துக்கொண்டே
வருகிறார்கள்
பொய்யாகிக் கொண்டு இருக்கிறது
சத்யமேவே ஜெயதே
ஏற்கெனவே
ஏராளமாய் எடுத்துக்காட்டுகள்
சொல்
யார் சொல்
தெரியவில்லை
தெரிந்துகொள்ள விருப்பமில்லை
கண்டு
பிடிக்கலாம்
புத்திசாலித்தனம் இருந்தால்
காரியமெல்லாம் வெற்றி இல்லையா
வாழ்கிறோம்

வளர்கிறோம்
கொள்கிறோம்
கொடுக்கிறோம்

II

தேக்கவைத்துத்
திறந்துவிடுவதில்
திரிந்துப்பாயும் வெண்புகைப்படலம்
அணைக்கட்டு
ஏக
பெரிய ஏரி
இயந்திரப் படகேறி
இறங்கினால்
விழும் சப்தவயம்
மலைமேல்
பாறைகளில்
மோதிக் கழித்து உருண்டோடி வரு
காலமற
மனமேலேசாக
குழந்தை போலாக
காவுவாங்கப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும்
ஆறென்றால் அழகு
இயற்கையென்றால் ரகசியம்

சி. சிவசேகரம் கவிதைகள்

- * கடல் மீதும் முற்றுகை
கடலில் நீராட விரியும் வலைகள்
மணலிற் துவண்டு
மழையில் நனைகின்றன
வள்ளல்களைச் சுமக்கும் அலைகளின் முதுகைப்
போர்க்க் கப்பல்களும் பீரங்கிப் படகுகளும் முறிக்கின்றன
அமைதிக்காக காத்திருக்கும் நெஞ்சுக்குள்
கடல் குமுறுகிறது
காற்று
மணல்வாரித் தூற்றுகிறது.
- * புத்தரைக் காண விஹாரைக்குப் போனேன்
கண்களை ஏன் தழுத்தியிருக்கிறீர் என்று கேட்டேன்
என் பேரால் நடக்கும் எதையுமே
பார்க்க மனமில்லை என்றார்
கைகளைக் கட்டியிருந்தால் ஆகுமே என்றேன்
கைகளை விளித்தால்
அங்கும் அரசாங்கம் துவக்கை வைத்து விடாதா என்றார்.
- * போரின் காரணமாக மீறப்படும் மனித உரிமைகள் பற்றிப் பேசுவோரிடம்
போருக்கு காரணமான மனித உரிமை மீறல்களை பற்றிப் பேசுவீர்களா
என்று கேட்டேன்
அவர்கள் வாய்திறந்தபோது
மனிதாபிமானத்தின் முகம் மறைந்தது
அரசியல் வாதிகளின் குரல் கேட்டது
- * சமாதானத் தீர்வை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு
ஆயுதப் படைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது
குண்டுகளின் சமாதான வார்த்தைகள் விளங்காத
மனிதர்களின் குருதி
மண்ணை நனைக்கிறது.
- * படையினர் அடிமை செய்ய வந்த போது
மக்கள் மூட்டை முடிச்சுகளுடன் வெளியேறினார்கள்
படையினர் விடுதலை செய்ய வந்த போதும்
மக்கள் மூட்டை முடிச்சுகளுடன் வெளியேறுகிறார்கள்
- * அங்கே தொழுத பள்ளிவாசல் போலவே
இங்கே தொழுகிற பள்ளிவாசலும்
அங்கே தொழுது போல
அவர்களால் இங்கே தொழு இயலவில்லை.

* எவருடைய பேரென்ற கேள்விக்கு எவருடைய சமாதனம்
என்று பதில் வந்தது.

* சிவப்பும் மஞ்சளும் கறுப்புமாக
இம் மண்ணின் முகத்தைத் தீட்டும் ஓவியனே
உன்னிடம் வேறு நிறங்களே இல்லையா எனக் கேட்டேன்
கவிதைகள் பேரையுஞ் சாவையுமே கூறுகின்றன
இசைக் கருவிகளிற் போர் முழுக்கக் கேளாத போது
சா வீட்டில் ஒப்பாரி கேட்கிறது
எரிவதற்கும் எரிந்ததற்கும் இடையிலுள்ள என்னிடம்
எந்த நிறங்களை வேண்டுகிறாய் என்றான்
வண்ணங்களைக் குழைத்த தூரிகை தீண்டிய திரை
தீக்கொண்டு எரிந்தது.

* விதிப் பயனால்
வழி வேறு இல்லாமலே
இந்தப் பிழைப்பு என்றான் விபசாரி
வயிற்றுப் பசியால்
வழி வேறு இல்லாமலேயே
இந்தக் களவு என்றான் திருடன்
தேச நலனுக்காய் வழிவேறு இல்லாமலே
இந்தப் போர் என்றது அரசு
விபசாரியின் மொழியிலும் திருடனின் மொழியிலும்
பொருள்த் துயரம்
அரசின் மொழியில் ஏன் பொருளிக்கவில்லை.

* போரிடச் சென்றவரது மீளலைக் காத்திருக்கும்
அதேயளவு நிச்சயத்துடன்
பாட சாலைக்குப் போனோரதும்
பணிமனைக்கும் போனோரதும்
சந்தைக்குப் போனோரதும்
கோயிலுக்குப் போனோரதும்
மீளலைக் காத்திருக்கிறார்கள்
போர் என்ற பெருமதிலின் இம் மருங்கும்
அம் மருங்கும்
அன்னையரின் முகங்களில்
ஒரேயளவு உறுதி
ஒரேயளவு அச்சத்தை
முடி நிற்கிறது.

* அதே போர்
அதே மனிதர்கள்
நெற்று எதிர்த்தார்கள்
இன்று ஆதரிக்கிறார்கள்
நாற்காலியில் அமர்ந்தவுடன்
போரின் முகம் மாறித் தெரிகிறது

"போரின் முகங்கள்"
கவிதையிலிருந்து ஒரு பகுதி

AN DIE NACHGEBORNEN

இனி உரும் சந்ததிக்கு

Bertolt Brecht / தமிழில் : ந.சு.சிந்திரன் (ஜெர்மனி)

I

உண்மையில் இருள் மண்டிய காலத்தில் நான் வாழ்கிறேன்!
சர்வ சாதாரண வாந்ததை கூட முட்டாள்தனத்தில் போய் முடிக்கிறது.
கருக்கில்லாத நெற்றி இருப்பின் நெஞ்சில் உணர்வில்லை என்றாகிவிடுகிறது.
அதிர்ச்சிச் செய்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவிடே
இன்னமும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

என்ன காலம்து, இப்போது மரங்களைப் பற்றிபேசுவது கூட
பயங்கரக் குற்றமாகிப் போகிறது.

ஏனெனில் ஒரு மெளனம் எத்தனையோ பயங்கரங்களைத்
தன்னகப்படுத்தி வைத்திருப்பதால்.

அதோ அமைதியாக அந்த வீதியில் போய்க் கொண்டிருப்பவன்
ஆபத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் அவன் நண்பர்களால் கூட
நெருங்க முடியாதவனாகி விட்டானா?

ஊதியம் கிடைக்கிறது என்பது என்னவோ உண்மைதான்

இது முற்றிலும் தற்செயலானது என்பதை நம்புகள்

அதிலிருந்து என் வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்ள

என்ன உரிமையிருக்கிறது எனக்கு. எப்படியோ மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்
(இவ்வென் அதிர்ஷ்டம் போய் விடுமானால் நானும் தொலைந்தேன்)

குடி, சாப்பாடு இவையிருப்பதால் மகிழ்ச்சி கொள் என்கிறார்கள்.

என் ஆகாரம் பசித்திருப்பவர்களிடம் பறித்ததாய், நான் குடிக்கும் தண்ணீர்

தாகத்தில் இருப்பவன் ஒருவனுக்கு இன்னும் கிடைக்காததாய் இருக்கும் போது

எப்படி என்னால் குடிக்கவும் சாப்பிடவும் முடியும்?

ஆளாலும் நான் குடிக்கிறேன், சாப்பிடுகிறேன்.

ஞானியாய் இருக்க எனக்கும் விருப்பம்

ஏட்டில் ஞானம் என்னவென்றிருக்கு;

சண்டை உலகினைப் பிரித்திருந்தாலும்

இச் சொற்ப காலத்தைப் பயின்றி வாழ்தலும்,

வன்முறை அகற்றி, இன்னா செய்தாரை

நன்மையம் செய்தும், ஆசைகள் துறந்தும்

அவற்றை மறந்தும் இருப்பவன் ஞானி

இவையெல்லாம் என்னால் ஆகாதவை

உண்மையில் இருள் மண்டிய காலத்தில் நான் வாழ்கிறேன்

II

ஒழுங்கிலா ஒரு காலத்தில்

பஞ்சமும் பசியும் ஆட்சியில் இருக்கையில்

நகரங்களுக்கு நான் வந்தேன்
மக்கள் எழுச்சி கொண்டிருந்த நேரத்தில் வந்தேன்
அவருடன் சேர்ந்து நானும் கொதித்தேன்
இவ்வாறு என் காலம் கழிந்தது.

கொலைகளுக்கிடையில் என் உண்மையை
கொலைகாரர்களுக்கிடையில் துயில் கொண்டேன்
அன்பினைப் பேணச் சிரத்தையுமில்லை
இயற்கையை ரசிக்கப் பொறுமையுமில்லை
இவ்வாறு என் காலம் கழிந்தது
இந்த விலகம் எனக்கினைத் தந்தது

என் காலத்தில் பாதைகள் சேற்றில் சென்றடைந்தன
மொழிகளோ கொலைகாரர்களிடம் என்னைக் காட்டிக் கொடுத்தன
என்னால் முடிந்தது கொஞ்சமே எனினும்
ஆட்சியிலிருப்போர் நான் இல்லையென்பதால்
உறுதியாய் இருந்தனர்

இப்படித்தான் நான் நினைத்தேன்

பலமோ கொஞ்சம், இலக்கோ எங்கோ நெடுந்தொலைவில்
தெளிவாய் பார்க்கக் கூடிய தொலைவுதான் எனினும்
என்னால் சென்று சேரத்தான் முடியவில்லை
இவ்வாறு என் காலம் கழிந்தது
இந்த உலகம் எனக்கினைத் தந்தது.

III

நாங்கள் முழுகிப்போன வெள்ளத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பி வருவோரே
எங்கள் பலவீனங்களைப்பற்றிப் பேசுவீர்களேயானால்
நீங்கள் தப்பித்துவிட்ட இந்த
இருள் சூழ்ந்த எங்கள் காலத்தைப் பற்றியும் பேசுங்கள்
செருப்பை மாற்றுவதைவிட அதிகமாகவே மாறி மாறி
பிற நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தோம்
வர்க்கத்திடையில் முண்ட போர்களிலோ
அநீதிகள் மட்டும் கண்டோம்
அவற்றில் கோபம் கொண்டவர் கொதித்தெழல் காணோம்
சிறுமை கண்டு பொங்குதல் எமைப் பிரித்தெடுத்தது
அநீதி கோபம் என் குரலுக்குச் சூடேற்றியது
பரஸ்பர நேசத்தைதான் மண்ணில் பரப்ப விளைந்தோம்
எனினும் நேசம் மிக்கோராய்
எம்மாலேயே இருக்க முடிந்ததில்லை
ஆனால் நீங்கள் மனிதருக்கு உதவியாள்
என்பதால் இருப்பதால்
எங்கள் நிலையினைப் புரிந்து
மன்னித்தவாறே எமை நினைத்தீடுக.

அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பிரக்ட்டிஷன் மாணவர் ஒருவர் பிரக்ட்டிஷன் படைப்புகள் பற்றினை ஒரு ஆய்வு நுலை பிரஞ்சிலும், ஜெர்மனிலும் சமீபத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார் அதில் பிரக்ட்டிஷன் கவிதைகள் வேறு படைப்புகள் அவரின் சொந்த முயற்சி அல்ல. கூட்டு முயற்சி என்கிறார். இதை எதிர்த்து மெர்லனில் வசிக்கும் பிரக்ட்டிஷன் மகள் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார். பத்து புகழ் பெற்ற படைப்பாளிகளுக்கு பிரக்ட்டிஷன் கவிதைகள் தரப்பட்டு, அவற்றிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட கவிதைகள் தொகுப்பு சமீபத்தில் ஜெர்மன் மொழியில் வெளியாகியுள்ளது. அவற்றில் பெரும்பான்மையோர் தேர்வு செய்த கவிதை இது. அவர்களில் மக்ஸ் பிரிஸ்ட் (காப்கா எழுத்துக்களை உலகிற்குத் தந்தவர்), கிறிஸ்டா வேல்ப் (பெண் நிலைவாதி), சீக்பிரட் லென்ஸ் (நிரபராதிகளின் காலம் ஆசிரியர்), அன்னா சேகர்ல் (நாவலாசிரியர்) அடங்குவர். இக்கவிதையை ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ள ந. சுசீந்திரன் பெர்லினில் வாழும் தமிழர். பலசிறுகதைகள், காப்கா குட்டிக்கதைகள், நாடோடிக்கதைகள், குந்தர்கிராஸின் கட்டுரைகளை மொழிபெயர்த்தவர்

எந்த நம்பிக்கையில்

வலை

பின்னுகின்றன சிலந்திகள்

இரை

சேகரிக்கின்றன எறும்புகள்

வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கிறார்கள் ஜனங்கள்

பெய்யும் மழைக்கேற்ப

விளையும் நிலம்

கவிஞன் சாம்பல்கரைக்க

கங்கையும் காணாது குமரியும் போதாது

விக்ரமதித்யன்

ஐ.நா. நண்பர்கள் விருது : அமைதி அறக்கட்டளைக்கு

ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் 50வது ஆண்டுவிழா தொடர்பாக ஐ.நா. நண்பர்கள் அமைப்பு, "மக்கள் நாம் : 50 சமூகங்களுக்கு விருது" எனும் திட்டத்தின் கீழ் அமைதி அறக்கட்டளை தொண்டு நிறுவனத்துக்கு வழங்கி கௌரவித்துள்ளது.

மனித உரிமைகள், மனித நேய நடவடிக்கைகள், சூழல் மற்றும் நீடித்த மேம்பாடு, மகளிர் மற்றும் குழந்தைகள் நல்வாழ்வு, உணவு வேளாண்மை மீள்வளம் மற்றும் காடுகள் வளர்ச்சி, மக்களுக்கு குடியிருப்புகள் உள்ளிட்ட 10 துறைகளில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பங்களிப்பை ஆய்வு செய்து திண்டுக்கல் அமைதி அறக்கட்டளையைத் தேர்வு செய்து பரிசளித்துள்ளது. தலைவர் பால்பாஸ்கருக்கும் அவருடன் இணைந்த பங்கேற்பாளர்களுக்கும் வழங்குதல்கள்.

மேடையில் பெண்கள்

ஆனந்தராணி பாலேந்திரா (லண்டன்)

பொதுவாக பெண்கள் நாடகங்களில் நடிப்பது, எமது சமூகத்தில் மரியாதை குறைந்த விஷயமாகவே கருதப்பட்டு வருகிறது. தற்போது லண்டனில் வாழும் எம்மவரிடையேயும் கூட இந்நிலை மாறவில்லை. இதற்கான காரணங்கள் என்ன? திருமணமாகாத பெண் ஒருத்தி, நாடக மேடையில் தோன்றி நடித்தால், அவளுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க முடியாது எனப் பெற்றோர் கருதுகின்றனர். அதேவேளை, பரதநாட்டியமோ, சங்கீதமோ பயின்று மேடையில் தோன்றினால் அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த முரண்பாடு ஏன்?

கொழும்பிலும், தற்போது லண்டனிலும் பரதநாட்டியத்திலும் மேடை நாடகத்திலும் நான் ஈடுபட்டு உழைக்கும்போது இந்த வேறுபாட்டை துல்லியமாக உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது. பரதமும், நாடகமும் ஒரேமாதிரியான அவைக்கு ஆற்றும் கலைகள். இருந்தும் இந்த வேறுபாடு ஏன்? இதற்கான விடைகளைத் தேடும்போது, எமது சமூகத்தில் நாடகம் தரக்குறைவாகக் கருதப்படுவதற்கு இதுவரைகாலமும் பெரும் பான்மையானவர்களால் நாடகம் என்று காணப்பட்ட விவகாரம் தரக்குறைவாக காணப்பட்டமை ஒரு காரணமாகக் கூறலாமா எனத் தோன்றுகிறது. தமிழ் சினிமப்பாணி நாடகங்களும், இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும் நகைச்சுவை (?) நாடகங்களும்தான் 'நாடகம்' என்று மேடையேறும் சூழலில் நாடகம் பற்றிய இந்த மலின்பார்வை இருக்கத்தான் செய்யும்.

அடுத்ததாக, 'நாடகக் கலைஞர்கள்' என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் ஆண்கள் குடும்பப் பொறுப்பு அற்றவர்களாகவும் குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்களாகவும் ஒழுக்கக் குறைவுமுள்ளவர்களாகவும் சமூகத்தில் கருதப்படும் அவ்வநிலை உண்டு. இதற்கு சில நாடகக் கலைஞர்கள் எடுத்துக்காட்டுப் போல இருந்து விடுவதும் ஒரு துர்ப்பாக்ய நிலைதான்.

திருமணமான பெண்களைப் பொறுத்தவரையில், பரதமும் நாடகமும் ஒரு வகையில் சம இடத்தைத்தான் பெறுகின்றது. பரதம் பயிலும் பலர் திருமணமானவுடன் முற்றாக இக்கலையை மறந்துவிட்டு குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதற்கு ஆர்வமுள்ள பெண்களுக்குக்கூட கணவன்மாரின் ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. எமது சமூகத்தில் ஆண்களில் பெரும்பான்மையார் பெண்களை அவைக்காற்றுக் கலைகளில் பங்குபற்ற ஊக்குவிப்பதில்லை. நீண்ட நேர ஒத்திகை, சக ஆண்களுடன் ஒன்றாக மேடையில் தோன்றுவது போன்ற விடயங்களை குடும்ப வாழ்வில் உள்ள பலர் விரும்புவதில்லை செயல்முறையில் குழந்தை பராமரிப்பு, சமையல் போன்ற பல குடும்ப வாழ்வின் அத்தியாவசியமான பொறுப்புகள் பெண்கள் சார்ந்ததாக இருப்பதால் இந்த நடவடிக்கைகள் நாடக ஈடுபாட்டினால் பாதிக்கப்படலாம். ஆனால் பரத நாட்டிய வகுப்புக்காக இந்த பாதிப்புகளை ஏற்கத் தயாராகும் ஒரு கணவன் நாடகத்திற்கு தயாராக இல்லை. லண்டனில் தற்போது ஏராளமான பெண்கள் பரதம் பயிலுகின்றார்கள். பயிற்றுவிக்கின்றார்கள். இப்படி ஈடுபடுவதற்கு வருவாயும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். ஊதியம் கருதி நாடகத்திற்கு உழைக்க முன்வரக்கூடிய சூழலில் தமிழ் நாடக உலகு இல்லை. திறமையுள்ள நடிகைகள் பலர் மேடைக்கு வராமலே போகும் அவ்வநிலையே தொடர்கிறது.

நாடகத் தயாரிப்பாளர்களும் பெண்பாத்திரமில்லாத நாடகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். நாடகம் எழுதுபர்கள் கூடியவரையில் பெண்பாத்திரங்களைத் தவிர்ந்து எழுத முற்படுகிறார்கள். உதாரணமாக நவீன நாடகங்களில் 'கூழியம்', 'சங்காரம்', 'ஏணிப்புகள்'.

யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்கள் நாடக மேடையில் தோன்றுவதே இல்லையெனலாம் விவி. வைரமுத்து தொடக்கம் எல்லாருமே ஆண்களையே பெண்களாக நடிக்க வைத்தனர் தேசிய விருது பெற்ற நடிகரான பிரான்சிஸ் ஜெனம் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமான பெண்

'நடிகை' ஆக முன்னர் விளங்கினார். யாழ்ப்பாணத்தில் பெண் பாத்திரத்தில் பெண் தோன்றி நடப்பதென்பது ஒரு புதினமாகத்தான் பார்வையாளர்களால் கணிக்கப்பட்டது. எழுபத்தைந்து, எழுபத்தாறாம் ஆண்டுகளில் கொழும்பில் தயாரிக்கப்பட்ட நான் முதலில் நடத்த இரண்டு மேடை நாடகங்களான மொறட்டுவ பஸ்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக அ. தாசீசியஸ் நெறிப்படுத்திய 'பிச்சை வேண்டாம்', நடிகர் ஒன்றியத்திற்காக க. பாலேந்திரா நெறிப்படுத்திய 'மழை' ஆகிய நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றியபோது பல பார்வையாளர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். குறிப்பாக இந்த நாடகங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெண் பாத்திரங்களின் தன்மை, பலருக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. எமது உறவினர்கள் பலர் வீடு தேடிவந்து எனது பெற்றோருக்கு 'இவளை இப்படி நடக்கவிட வேண்டாம்.' என அறிவுரை வழங்கினர். மேடையில் கூட சில இடங்களில் சில பார்வையாளர்கள் கூக்குரலிட முயற்சித்தனர். பார்வையாளர்களில் இன்னும் சிலர் நேரடியாகச் சொல்லப்படும் வசனங்களுக்கு நாம் எதிர்பார்க்காத இரட்டை அர்த்தத்தை கற்பித்து நகைத்தனர். பெரும்பான்மை நாடகங்களின் பாதிப்பு இது. இருந்தும் இந்நாடகங்களின் முற்று முழுதான நடகத் தயாரிப்பு நேர்த்தியும், நாடகம் உருவாக்கிய உணர்வுச் சூழலும், பார்வையாளர்களை வென்றெடுத்தது.

ஈழத்தில் தொடர்ந்து பல பெண்களை நாடக மேடைக்கு கொண்டுவருவதில் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் முன்னின்று உழைத்தது. என்னைத் தொடர்ந்து நிர்மலா 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' நாடகம் மூலம் தமிழ் நாடக உலகிற்கு அறிமுகமானார். தொடர்ந்த நாடக மேடையேற்றங்களே தீவிர நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும் என்ற ரீதியில் இலங்கையில் குறுகிய காலத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மேடையேற்றங்களை தமிழ் அவைக் காற்று கலைக்கழகம் நிகழ்த்தியது 15 ஆவது ஆண்டு நிறைவை இவ்வருடம் கொண்டாடுகிறது.

பெண்களின் பங்களிப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஈழத்தமிழ் நாடக உலகிலேயே தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் கூடியவரையில் பிரக்ஞையுடன் செயல்பட்டிருக்கிறது. கூடிய அளவில் பெண்கள் பங்கு பற்றும் நாடகங்களைத் தயாரித்திருக்கிறது. தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழக நாடகங்களில் பல்வேறு குணசித்திரங்கொண்ட பெண்கள் சித்திரிக்கப்பட்டார்கள். நடிகைப் பஞ்சம் காரணமாக நாடகப் பிரதிகளை ஒதுக்கிவைக்காமல் முயற்சியுடன் தெரிவு செய்யும் நாடகப் பிரதிக்கு ஏற்ற நடிகைகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து மேடையேற்றங்களை நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமணமாகாமல் எரிச்சலுடன், தகப்பன் தனது சுயநலத்திற்காக தன்னை வீட்டோடு வைத்திருக்கிறார் என்று குமுறும் 'மழை' நாடகப் பாத்திரம் நிர்மலா, கணவன் ஓடிப்போன பிராகு வேண்டும் என்று ஏங்கி, தனது பழைய கால இனிமைக்கனவுகளின் மத்தியில் தத்தளிக்கும் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' அமெண்டா, வலது குறைந்த, தன்மைபிக்கை இழந்து நொய்ந்துபோய் இருக்கும்போது தன்னைப் பார்க்க வரும் விருந்தாளி தனது பழைய நண்பன் எனத் தாங்கி பின் நேசமுள்ள அவன் போக உடைந்து நொறுங்கும் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' லோரா, குடும்பப் பொறுப்பு மத்தியில் உழலும்போது தன் வாழ்வில் சந்திக்கும் ஆண்கள் எல்லோரையும் ஒருவராகப் பார்க்கும் 'அரையும் குறையும்' சாவித்திரி, மகள் உமா, இந்தக் கிராமத்தில் எனது பிள்ளைகளுக்கு உகந்த, மாப்பிள்ளை யார் இருக்கிறாள் என்று பெண் பிள்ளைகளுக்கு திமிருடன் வீட்டுக்குள் அடக்கி வைக்கும் 'ஒரு பாலை வீடு' போர்னாபா, மற்றும் மகள்கள் கணவருடன் சேர்ந்து அவர்களது நண்பன் ஒருவனுக்கு பகட்டுடன் பிரத்தியோகமாக தமது ஆடம்பர வீட்டை காட்டி தம்பட்டம் அடிக்கும் மன்னிக்கவும் சசி, என்று பல்வேறு குணசித்திரம் நிறைந்த பாத்திரங்கள் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழக நாடகங்களில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையெல்லவற்றிற்கும் சிகரமாக முற்று முழுதாகப் பெண்களே தோன்றி நடத்த 'ஒரு பாலை வீடு' நாடகத் தயாரிப்பை சாதனையாகக் கூறலாம். இந்த நாடகத்தில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த 16 வயரிலிருந்து 60 வயது வரையில் உள்ள பலதரப்பட்ட பெண் நடிகைகள் தொடர்ந்து கொழும்பு, பேராதனை போன்ற இடங்களுக்கும் பிரயாணம் செய்து இந்நாடகத்தை மேடை யேற்றி வெற்றிகண்டமை தரிப்பிடத்தக்கது.

திருப்பூர்
தமிழ்ச்சங்கம்

1994ம் ஆண்டில் வெளிவந்த சிறந்த
நூல்களுக்கான பரிசு பெற்றோர் :

நாவல் :

விசாரணைக் கமிஷன் (சா. கந்தசாமி)
மஞ்சுவெளி (சி.ஆர். ரவீந்திரன்)

குறுநாவல்

குற்றவாளி (ம. ராஜேந்திரன்)

சிறுகதை

அரேபியக்குதிரை (ஆ. மாதவன்)
உயிர்த்தெழுதல் (விமலாதித்த மாமல்லன்)

34, கே.பி.என். காலனி,
3 வது வீதி,
திருப்பூர்-641 601.

கவிதை :

மீண்டும் அவர்கள் (ஞானக் கூத்தன்)
கலாப்ரியா கவிதைகள் (கலாப்ரியா)
பனையோசை (வித்யாஷங்கர்)

மொழிபெயர்ப்பு :

யுகாந்தா (அழகிய சிங்கர்)
ஏழு காட்டுக்களும், வண்ண ஓவியமும் (தமிழ்நாடன்)

நாடகம் :

எப்போ வருவாரோ? (எஸ்.எம்.ஏ.ராம்)

கட்டுரை :

கவிதையின் உயிர், உள்ளம், உடல் (கப. அறவாணன்,
உலக நாகரீகங்களும் தமிழர் பெருமையும்
(அ. ஜெய்குமார்)

95 ஆண்டின் எல்லா
பிரிவுகளுக்கும் சிறந்த
நூல்களுக்கான
பரிசிற்காய் (ரூ. 3000,
ரூ.2000, ரூ. 1000)
புத்தகங்கள்
அனுப்பகடைசி தேதி:
30-4-96 3 பிரதிகள்
அனுப்ப வேண்டும்.

சிறுவர் இலக்கியம் :

நச்சுமலைக்காடு (டாக்டர் பூவண்ணன்)
காற்று சிரித்தது (சாமக் கோடாங்கி சங்கரலிங்கம்)

மறையாத மறுபாதி

லட்சுமி (பார்ஸ்)

பெரும்பாலான பெண்கள் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்களை கருத்தளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட இவர்கள் கலாச்சாரத்தைப் பேணுவதில் மிகவும் அக்கறையாகவுள்ளார்கள். கலாச்சாரமாக இருப்பதுவே தமக்குரிய அந்தஸ்து கௌரவங்களைப் பேணிக்கொள்வதாக எண்ணுகிறார்கள். எங்கள் கலாச்சாரத்திற்கும் பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கும் இடையேயுள்ள நெருக்கமான உறவை இவர்கள் புரிந்து கொண்டாலும் இப்போலிக் கௌரவங்கள் இவர்களைக் கட்டிப்போட்டு வைத்திருக்கின்றன. பெண்கள் இவற்றையெல்லாம் புரிந்துவிட்டால் பேராடப் புறப்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற பீதி இவர்களை இப்படி பேசவைக்கும். "பெண்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சனைகள் பற்றி கதைக்கலாம் தான், ஆனால் எங்களுக்கு என்றொரு கலாச்சாரம் இருக்கல்லவோ" என்று.

ஆண்கள் கொடுக்கும் சுதந்திரங்களும், இவர்கள் வாங்குகின்ற சுதந்திரங்களும் இப்படித்தான் திருப்திப்பட்டுப் போய்விடுகின்றன.

ஈழத்தின் இன்றைய போராட்ட சூழல் மக்களை மேற்கத்தைய நாடுகளை நோக்கித் தள்ளிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. நாட்டை விட்டு வெளியேறும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் - ஏஜென்சிக்குக்கும் பணம் பால்போட் கெடுபிடிகள் இன்னும்வந்து சேருவதற்குள் படும் இன்னல்கள் - எல்லாப்பிரச்சனைகளும் ஒன்றாக இருப்பினும் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் மேலதிகமான முக்கிய பிரச்சினையாகின்றது.

இவர்கள் இங்கு வந்து சேர்ந்ததும் கற்பை (?) நியாயப்படுத்த தீக்குளிக்க வேண்டியுள்ளது. கணவன் என்றும் காதலனென்றும் கைகோர்க்க வந்தவர்கள் வந்து சேர்ந்ததுமே துரத்தியடிக்கப்பட்டு திக்குத்திசை தெரியாது தடுமாறும் அவலங்கள் ஏராளம் இவ்வளவு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் எத்தனையோ கனவுகளுடன் புகலிடத்திற்கு வரும் பெண்களுக்கு அடுக்கடுக்கான சோதனைகள் ஏமாற்றங்கள்.

இங்குள்ள சுதந்திரமான சூழலை தங்களுடைய மனைவிமார், பெண்சூழ்ந்தைகள் புரிந்து கொண்டால் தங்களுக்கு மிகவும் சிரமம் என்பதனால் ஈழத்தைவிட இங்கு கூடுதலான ஒடுக்குமுறை நிலவுகின்றது. இன்னும் இங்குள்ள மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதிலும் அசிரத்தை காண்பிக்கப்படுவதினால் இத்தாய்மார்கள் தங்கள் சூழ்ந்தைகளைக்கூட புரிந்து கொள்ளமுடியாத பயங்கரமான நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

இந்தப் பெண்களுக்குத் தங்கள் பிரச்சனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள, வெளிப்படுத்த எந்த அமைப்புகளுமே இல்லாத நிலையில் பார்ஸில் 1986 ல் "இலங்கை மகளிர் சங்கம்" ஜெர்மனியில் 1988ல் " பெண்கள் வட்டம்" போன்ற அமைப்புகள் தோற்றம் பெற்றன.

இலங்கை மகளிர் சங்கத்தினால் "கண்" என்ற சஞ்சிகையும் பெண்கள் வட்டத்தினால் "நமது குரல்" என்னும் சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பட்டன.

இச்சஞ்சிகைகளின் படி முறை வளர்ச்சி உண்மையில் மிகவும் கணிசமானதாகவுள்ளது. இப்படிப்பட்ட சஞ்சிகைகள் எக்காரணங்கொண்டும் நின்று போவது கவலைக்குரியதே. இச்சஞ்சிகைகள் நின்று போகாது ஊக்குவிக்கப்படும் நிலை இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதும் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

இச்சஞ்சிகைகளின் நான்கு வருட காலங்களில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் வளர்ச்சிகள். இந்த மாற்றங்கள் இங்கு வாழும் பெண்களின் கருத்துக்களின் வாழ்க்கையின் பிரதிபலி

புக்கள் தான். ஒரு மாற்றத்தை அல்லது விடுதலையை வேண்டி ஒரு பொறி தோன்றினாலும் கூட அது அந்த மாற்றம் அல்லது விடுதலை தேவையென்பதையே சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றது.

தற்போது நோர்வேயில் இருந்து வெளிவரும் "சக்தி"யும் ஜேர்மனியில் இருந்து "ஊதா"வும் இன்னும் இப்பெண்களின் குரல்கள் ஒலித்துக்கொண்டிருப்பதை உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இவ்வாறான பெண்கள் சஞ்சகைகளுள்ளிருந்தும், பெண்கள் அமைப்புகளில் இருந்தும் தம்மைத்தாமே நெறிப்படத்திக் கொள்ளும் பெண்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடி "பெண்கள் சந்திப்பு" ஒன்றை ஜேர்மனியில் நிகழ்த்தி வருகின்றார்கள். இது புகலிடத்தில் பெண் விடுதலை இயக்கத்தின் முக்கியமான வளர்ச்சியாகும்.

இப்பெண்கள் சந்திப்பு ஆண்டு வெளியீடாக "பெண்கள் சந்திப்பு மலர்" ஐ வெளியிடுகின்றது. இவ்வாறான வெளியீடுகளின் பிரசவங்கள் தான் எம்கையில் உள்ள கவிதைகள்.

இந்த வளர்ச்சிகளை இனம்காணுபவர்களிடையே கூட ஏற்படும் சலசலப்புகளையும் இங்கு குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். உதாரணமாக நான்கு வருடங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்றுவரும் இலக்கியச் சந்திப்புகளில் கூட பெண்கள் நிகழ்ச்சிகள் என்று வந்ததுமே சலிப்புகள் தொடங்கிவிடும்.

எங்களுடைய நிகழ்ச்சி தொடங்கத்தான் ஆண்கள் அடுத்தவரிடம் குசலம் விசாரிப்பார்கள். மெல்லக் கண்ணயர்வார்கள், பென்சிலால் கிறுக்குவார்கள். இத்யாதி... இத்யாதி.. இத்யாதி..

அருகில் இருக்கும் நண்பர்கள் மெல்லிய கொடுப்புச்சிரிப்புடன் "நீங்கள் உணர்ச்சிவசப்படுகின்றீர்கள்? என்பார்கள். பிரச்சனை எங்கள் சம்பந்தப்பட்டது. அடிவாங்குபவனுக்குத்தான் அதன் வேதனை தெரியுமே தவிர அடிப்பவர்களுக்கல்ல.

என்னதான் சமுதாயம் மாற வேண்டும் - அடிப்படையையே மாற்ற வேண்டும் என்று கட்டுரைகளாக எழுதுபவர்களும் அடித்துப் பேசுபவர்களும் கூட பெண்கள் மாற்றம் வேண்டி நின்றபின் அதற்கு வரலிலக்கணம் வேறு வைத்திருப்பார்கள். "எல்லாம் சோசலிசப் புரட்சியாலேயே சரிக்கட்டிவிடலாம். இவைக்குத் தேவையில்லாத வேலை.

எந்தவொரு சக்தியும் அடக்கியொடுக்கப்படும்போது அது தனது விடுதலைக்கான எத்தனிப்பைத் தொடங்கும். போராடும். இதேபோலத்தான் பெண்களும் என்பதைக் கற்றுத் தெரிந்தவர்கள் கூட உணர மறுக்கிறார்கள்.

* விமோசனம் நாளை

முல்லை அமுதனின் நாவல் ரூ 20.

விற்பனை - கனவு, திருப்பூர்

- வானவில் அச்சகம் :

886 ஆ வாரச்சந்தை சாலை

வாணியம்பாடி. விலை ரூ 20.

புதிய புத்தகங்கள் :

- * மறையாத மறுபாதி
புகலிடப் பெண்கள் கவிதைகள்
வெளியீடு : புகலிடக் கருத்து இலக்கியம்,
27 RVE JEAN MOVLIN 924000 COVRBEVOE FRANCE
தொகுப்பு : லட்சுமி
- * இரண்டாவது பிறப்பு :
அருந்தி கவிதைகள் :
3 Alea Paul Leantand 92900 sarcelles. France
- * மலையக பரிசுக் கனவுகள் :
தொகுப்பு : கமலகாந்தன்,
வெளியீடு : முத்தையா பிள்ளை நினைவுக்கு
கொழும்பு -13, இலங்கை ரூ. 75
- * மேலே சில பறவைகள் :
கால. சுப்ரமணியம் கவிதைகள் : ரூ. 12
- * விமர்சனாஸ்ரமம் :
பிரேமின், லயம், பெரியூர், சத்தியமங்கலம் 638 401 ரூ. 14
- * அந்திரத்திலே ஓர் இருக்கை :
தேவதேவன் கவிதைகள் :
415, மணி நகர் தூத்துக்குடி. விலை ரூ.15
- * வனம் பிறந்தது -
வனம் தொகுப்பு
தமிழ்துறை, கிறிஸ்துவகல்லூரி, தாம்பரம் ரூ.25
- * போய் சேராக் கவிதை, பா. சத்தியமோகன் கவிதைகள்
பூவழகி பதிப்பகம், சென்னை -14.
- * திகடசக்கரம் - அ. முத்துலிங்கம் சிறுகதைத்தொகுப்பு
காந்தளகம், 834 அண்ணாசாலை, சென்னை -2. ரூ. 40
- * இருவருக்குப் போதும் - அசோகமித்திரன் சிறுகதைகள்
நர்மதா, சென்னை - 17 ரூ. 37
- * நீலப்புரட்சியின் நெருக்கடி
இறால் பண்ணை பிரச்சனைகள் : கட்டுரைகள் :
மு. பாலசுக்ரமணின் ரூ.15
- * தமிழகச் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகள் :
எஸ்.டி. மணா. ரூ. 15

- * சட்டமன்றம் - ஓர் அறிமுகம் ரூ 30
- * புதிய பஞ்சாயத்து அரசாங்கம் ரூ. 50
இவை இரண்டின் ஆசிரியர் : க. பழனித்துரை
- * பல்லுயிர் பெருக்கம் :
ஆர். நாராயணன் ரூ30
வெளியீட்டாளர் : நியூஎட், 124, என்.ஜி 2. காலனி, திண்டுக்கல்
- * நானும் சாத்தானும் நண்பர்கள் : வளன் கவிதைகள்
அனிதா பிரசுரம், 23/2 கிழக்கு புது பக்கிர தெரு, ரூ. 15
- * புலம் பெயர்ந்தோர் கதைகள் மகாஜன வெளியிடு, பாரீஸ்.
- * ஆர்.கே. கவிதைகள் :
புதுக்கவிஞரின் மின்னல் பாய்ச்சல் கவிதைகள்
ரூ60. செளடாம்பிகா பதிப்பகம் சேலம்.
- * ஆயிரம் கொக்குகள் - யோ. சத்தியன்
சிறுவர் கதைகள் ரூ30.
- * அன்னை வீடு - செ. யோகநாதன்
சிறு கதைகள் ரூ40
படைப்பாளிகள் பதிப்பகம் : 72, முதலாவது தெரு
குமரன் காலனி, வடபழனி, சென்னை - 26
- * மனிதன் என்பது புனைப்பெயர்-வசந்தகுமாரன் கவிதைகள்
யாழி பதிவு வெளியீடு : ஆற்காடு சாலை, சென்னை 24 ரூ30.
- * கவிதைகளிலிருந்து கவிதை : க.வை. பழனிச்சாமி
அன்னம், சிவகங்கை ரூ100
- * தமிழும் அயலும் - சி. சிவசேகரம் கட்டுரைகள் ரூ22
- * திராவிட இயக்கமும் வேளாளரும் :
ஆ.இரா. வெங்கடாசலபதி ரூ26
சௌவுத் ஏசியன் புக்ஸ், சென்னை
- * மலேசிய தமிழ் உலகச் சிறுகதைகள் தொகுப்பு : மாத்தளை
சோமு தமிழ்க்குரல் வெளியீடு ரூ30
- * முகம் தேடும் மனிதன்
குமார் மூர்த்தி சிறுகதைகள்
காலம் வெளியீடு சென்னை, ரூ20
- * பனிபெய்யும் இரவில்
ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்
குமரன் பதிப்பகம் சென்னை, ரூ20

சிறுகதை :

கெடா வெட்டு

எஸ்.எ. பாலகிருஷ்ணன் மல்லிக்

கண்ணாடியில் முகம் பார்த்து ஸ்டிக்கர் பொட்டை வைக்கும்போது பவானிக்கு கடைசியாய்ப் பார்த்துப் போன மாப்பிள்ளைப்பையனின் சிரிப்பு ஞாபகம் வந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் பேச்சு தட்டிப்போன பிறகு மாப்பிள்ளை முகங்கள் அடிக்கடி நினைவில் வந்து வந்து பின் மறந்தும் போனாள். பக்கத்து வீட்டு சாந்தி தோள்பையும் குதிகால் செருப்பும் விதவிதமானபொருட்களின் அவங்காரங்களுமாய் போகிற போது, இந்தக்காவுக்கு மட்டும் கல்யாண நெளப்பிருக்காதா. அவங்கள விட அஞ்சு வருஷம் சின்னவ நான். எந்நேரம் மாப்பிள்ளை வரும்னு நெளப்பிருக்கேன். ஒருவேளை பள்ளிக்கூடம் போயிட்டிருந்தா வேறமாதிரி நெளப்பிறுக்குமோ என்னமோ. மேக்கொண்டு என்ன படிக்கிறது என்ன வேலக்கிபோறது இப்படி. சாயந்திரம் ஸ்டூடியோவுக்கு போகோணும். கண்காட்சியில் ரெண்டு கையையும் ஒடம்போட சேத்துவச்சு வெறப்பா சிரிக்காம எடுத்தப் போட்பாவைப் பாத்துட்டு, இப்படிதுசா எடுத்துக் குடுக்கச் சொன்னாங்களாம். கேமரா முன்னால நின்னாலே ஒரு வெறப்பு வந்துடுத்து. சிரிக்கற மாதிரியும் இருக்கோணுமாம் எப்படி என்று எண்ணங்களில் மூழ்குகிறாள் பவானி.

டி.வி.எஸ். மொப்பப் வாசலில் வந்து நின்றது. பின் சீட்டில் சுப்புடு. அவன் மடியில் குட்டியாடு. கறுப்பு வெள்ளாடு, பே... பே... என்றது. சோடாபாட்டில் கண்ணாடி குண்டு போன்ற சிவந்த கண்கள். திருதிருவென்று முழித்தன. மூக்கு நுனி சுருங்கி சுருங்கி விரிந்தது. சுப்புடு ஆட்டுடன் இறங்கியதும் சிவசாமி வண்டியை நிறுத்தினான். கவனமாய் வண்டியின் சாவியை எடுத்துக் கொண்டான். வண்டி சரிந்துவிடப் போகிறதென அசைத்துப் பார்த்துக் கொண்டு திரும்பிய போது ஒரு சின்னக் கூட்டமே சேர்ந்திருந்தது. சுப்புடுவிடமிருந்து குட்டியை வாங்கிய ஐயன் கைகளினாலேயே எடை நிறுத்தினார். யூகமாய் மூனுமுனரையிலே இருக்கும், 'வெல எப்படி?' என்றார். "அறநூறு சொல்லி ஐநூறுக்கு முடிச்சோம்" என்ற சிவசாமியிடம் "பெருமானூரு சந்ததானு" என்றார்.

"பின்ன, இங்கேது இந்தவெலக்கி. திருப்பூர் கறிக்கடக்காரனுக் கொள்ளக்காரனுக்" என, பாண்டியன் ஸ்போருக்கு போகிற வழியில் கறிக்கடை பந்தக்காலில் 'கிலோ ரூ. 80" என்று அட்டை கட்டியிருந்தது பவானிக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்ததோடு அதன் வாசலில் ஓயர் கூடையுடனும், பையுடனும் நின்றிருந்த கூட்டமும் ஞாபகம் வந்தது.

ஆட்டுக்குட்டி மண்ணை மூக்கால் முகர்ந்து பார்த்தது. துண்டுக் காகிதத்தை கடித்துப் பார்த்தது. ஓரமாய்த் தெரிந்த புறக்கற்றை நோக்கித் திமிற சுப்புடு கயிற்றை இழுத்துப் பிடித்தான்.

"அரிசிக் கஞ்சி தெனமும் குடுத்தா கொழுப்பேறும்" என்றான் சுப்புடு.

"சே... சே... அதெதுக்கு கெடாவெட்டுன்னு சொல்லி கொழுப்பப் போடறது" என்றான் சிவசாமி. சுப்புடு திண்ணையிலும் சிவசாமி சேரிலும் உட்கார பவானி டீ கொண்டு வந்தவள், "ஏப்பா கெடாவெட்டுக்கு ரெண்டு நாள் முன்னாடி வாங்கீட்ட வந்தா பத்தாதா. பிரியமா பழகிட்டு கறி திங்கறது எப்படி?" என்றாள்.

"பாத்துட்டே இருந்தாத்தான் கறி ருசியாயிருக்குமுங்கோய்" என்றான் சுப்புடு.

சிவசாமி அலுத்திக் கீரை கட்டை பந்தக்காலில் மூன்றடி உயரத்தில் கட்டும் போது குட்டி தாலியது. "கெடா வெட்டா" என்றபடி கந்தசாமி வந்தார். பொண்ணு வீட்டுக்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கும் தானாதிபதி அவர். நகையும் பணமும் பவானி கல்யாணத்திற்கு தயாராக இருந்தாலும் மாப்பிள்ளை அமையவில்லை. பதிமூனில் பெரியவளானதும் பள்ளிக்கூடம் போவதை நிறுத்திவிட்டாள் சிவசாமி. அப்போதிருந்து கல்யாணப்பேச்சுதான். அப்போது அவள் கழுத்தில் போட்ட மூணு பவுன் சங்கிலியை போன மாசம் அழித்து புதுநகை செய்ய கொடுத்த போது அரைப்பவுன் காணாமல் போயிருந்தது.

"மாப்பிள்ளை ஊட்டுக்காரங்க என்ன சொல்றாங்க?" அவங்கென்ன சொல்றது நீங்க சொன்னா செரிதான்.

"கெடாவெட்டு முடிஞ்சா மும்முரமா எறங்கீரலாம். அதில்லாம ஆடிமாசம் என்ன பன்றது. எனக்கு சலிச்ச போச்சு மாப்பிள் பாத்து பாத்து. தள்ளி உட்டுட்டு அடுத்த சோலியப் பாக்கோணுமில்லை" சிவசாமியின் மனைவி கூட கல்யாணம் முடுஞ்சு பந்தல் பிரிக்கும்போது கெடாவெட்டோணுமில்ல அப்ப வச்சக்கலாம் என்றதை சிவசாமி ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. வருஷா வருஷம் வெட்டுகிற கெடயினால்தான் வியாபார திருஷ்டி சரியாகிறதென நம்பினான். கெடாவெட்டு என்பது அவனைப்பொருத்தவரையில் சடங்கு மட்டுமல்ல வியாபார உறவுகளை சந்தோஷப்படுத்தவும் உறவுகள் மத்தியில் செல்வம் குறித்த பெருமையும் என்பதுதான்.

உ கொண்டுவந்த சிவசாமியின் மனைவியிடம் கந்தசாமி கேட்டார். "பெரிசு என்ன சொல்லுது?" பெரிசு - படுத்த படுக்கையாய் கிடக்கும் சிவசாமியின் தாய்தான். விழுந்து வருஷமாகிறது. எழுவில்லை. எல்லாமே படுக்கையில் தான். பெரிகளின் வாய் எப்போதும் எதையாவது கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் கண்டதையும் தின்று கட்டில் நாறுகிற போது சிவசாமி கண்டபடி சத்தம் போடுவான். மருமகளும் எதையாவது சொல்லத்தான் நினைப்பாள். அவளுடைய அம்மா கடைசி காலத்தில் இருந்ததை எண்ணி பெருமூச்செறிவாள். பகலுணவுடன் செரி. இரவு சாப்பிடுவது கிடையாது. இப்படியொரு வயசான ஜீவன் இருக்கிறது என்பது தெரியாமல் செத்தாள்.

சாயந்தரமாய் பாட்டிக்கு பவானி தட்டில் சோறு வைத்து அதன் தலையில் பருப்பு வைத்து ஓரமாய் மீந்த கோகப்பொறியில் கொஞ்சமாய் வைத்து சொம்புத் தண்ணீருடன் போனபோது பாட்டியின் தொண்டைக் குழியில் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.

சீரங்கன் கிழவியின் மணிக்கட்டில் நாடிபிடித்து கண்முடி கணக்கிட்டார். வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாரியம்மன் கோயில் போகிறபோது பெரியமீசையுடன் பெட்டிக்கடையில் சீரங்கன் உக்காந்திருப்பதைக் காண பவானிக்கு பயமாயிருக்கும் இந்தாளுக்குள் இப்படியொரு வித்தையிருக்கிறதா என வியந்தான்.

"சொல்லியனுப்பறவங்களுக்கு சொல்லியனுப்புங்க வெடியாலவரைக்கும் தாங்கும்" என்றார் சீரங்கன்.

சிவசாமி திகைத்துப் போனான். அவன் மனைவி விசம்பினாள். பவானியின் கண்கள் கலங்கின. வாசலிலிருந்து வந்த ஆட்டின் குரலில் கூட துக்கத்தின் சாயல்.

நாலாநாள் ஜோசியம் பார்த்த போது ஜோசியர் ஆறுமாசம் வீடு அடைப்பென்றார். "ஆறுமாசம் கழிச்சு பேசிக்கலாமனு மாப்ளவீட்டுல சொல்லோனும், இந்தக் கெடாயத்தான் என்ன பன்றதுன்னு தெரியல"

பவானி குட்டியை அணைத்துக் கொண்டாள்.

பூர்மான் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கு
ஒரு ஏழை இந்தியனின் விண்ணப்பம் ..

ஊழல், ஊழல் எங்கும் எதிலும் ஊழல் என்று
ஊரே கத்தியதில் காது செவிடானது ---

இனக் கலவரத்தில் பஸ்களும், வீடுகளும்
எரிந்ததைப் பார்த்ததில் கண்ணும் எரிந்து போனது ..

கீழ் சாதிக்காரன் கையை மேல் சாதிக்காரன்
வெட்டியதில் நான் முடமானேன் ..

அத்தனையும் பார்த்துக் கொண்டு
மா மனிதர்கள் ஜடமாய் இருப்பதைக் கண்டு
மனம் வெதும்பி இதயம் இயங்க மறுத்தது ..

ஆகவே, இதனை உடல் ஊனமாய்க்கருதி
ஐயா அவர்கள் ஒரு சர்டிபிகேட் வழங்கினால்

என் அடுப்பெரியவும் அடுத்த வேளைச் சோற்றுக்கும்
அரசாங்கம் பணம் தருமாம் ..

பூர்மான் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் தயவு செய்து
இந்திய ஏழைக்கு ஒரு உதவி செய்ய
வேணுமாய் விண்ணப்பிக்கிறேன் ..

— யுவராஜ்சம்பத்

KANAVU - Tamil Quarterly

Published by : Yuvaraj Sampath, Mannarai, Tirupur-7. S. India

KANAVU
TAMIL QUARTERLY
ISSUE No : 25 / March : 1996
Rs.8/-

யுனா ராஜேந்திரனின் நூல்கள் :

- ★ 25 கவிதைகளும், 500 கமான்டோக்களும்
  - மொஹமத் தார்வீஷ் கவிதைகளின் மொழியெயர்ப்பு
  - ஸ்நேகா - 348 TTK சாலை இராயப்பேட்டை சென்னை - 14. ரூ.20
- ★ மணிரத்தின சினிமா : நியூலூக், திருப்பூர்
- ★ ஆப்ரிக்க சினிமா (அச்சில்) : தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம், சென்னை
- ★ ரோலா லக்ஸம் பர்க் - திரைக்கதை / இயக்குநர் நேர்முகம் / அரசியல் விவாதங்கள்.
- ★ 16 அரசியல் கவிதைகள்

நோபல் பரிசுக் கவி ஸிமஸ் ஹினியின் கவிதைகள் மொழியெயர்ப்பு தொகுப்பு வட அயர்லாந்தின் இலக்கியமும், அரசியலும் பற்றின விரிவான முன்னுரையுடன், அச்சில் உள்ள இவையிரண்டையும் வெளியிடுவோர்.
"கனவு"- திருப்பூர்

தொடர்புக்கு :

சுப்ரபாரதிமணியன் -

8/707 C பாண்டியன் நகர், திருப்பூர் - 641 002.

நிர்வாக ஆசிரியர் : எஸ்.ஏ. பாலகிருஷ்ணன், 12, ராமநாதபுரம் விரிவு

KANAVU - Published by : Yuvaraj Sampath, Mannarai, Tirupur

Printed at Laser Park, Coimbatore - 641 002.

Wrapper : Udayam Printer, Tirupur.